EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENTRADA

Brusel, 24. června 2024
(OR. cs)

2022/0195(COD)
LEX 2321

PE-CONS 74/1/23
REV 1

ENV 1402
CLIMA 605
FORETY 193
AGRI 758
POLMAR 60
CODEC 2314

NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O OBNOVĚ PŘÍRODY A O ZMĚNĚ NAŘÍZENÍ (EU) 2022/869

NAŘÍZENÍ (EU) 2024/...
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

od 24. června 2024

o obnově přírody a o změně nařízení (EU) 2022/869 (Text s

významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

Po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1] , s ohledem

na stanovisko Výboru regionů[2] ,

V souladu s řádným legislativním postupem[3] ,

---

1 C 140, 21.4.2023, s. 46.
2 C 157, 3.5.2023, s. 38.
3 Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. února 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. června 2024.

vzhledem k tomu, že:

(1) Je nezbytné stanovit pravidla na úrovni Unie pro obnovu ekosystémů, aby se zajistila obnova biologicky rozmanité a odolné přírody na celém území Unie. Obnova ekosystémů rovněž přispívá k cílům Unie v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně.

(2) Sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvané "Evropská zelená dohoda" (dále jen "Evropská zelená dohoda") stanoví ambiciózní plán přeměny Unie ve spravedlivou a prosperující společnost s moderním a konkurenceschopným hospodářstvím účinně využívajícím zdroje, jehož cílem je chránit, zachovávat a zhodnocovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před riziky a dopady souvisejícími s životním prostředím.
Sdělení Komise v rámci Evropské zelené dohody
ze dne 20. května 2020 s názvem "Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2023 Vrátit přírodu do naší společnosti".
lives" stanoví strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030.

(3) Unie a její členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy o biologické rozmanitosti[4] . Jako takové se zavázaly k dlouhodobé strategické vizi přijaté na desátém zasedání konference smluvních stran této úmluvy ve dnech 18.-29. října 2010 rozhodnutím X/2 Strategický plán pro biologickou rozmanitost 2011-2020, podle níž má být do roku 2050 biologická rozmanitost ceněna, chráněna, obnovována a moudře využívána, přičemž budou zachovány ekosystémové služby, udržena zdravá planeta a zajištěny přínosy nezbytné pro všechny lidi.

[4] L 309, 13.12.1993, s. 3.

(4) Globální rámec pro biologickou rozmanitost, přijatý na patnáctém zasedání konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti ve dnech 7.-19. prosince 2022, stanoví akční globální cíle pro naléhavá opatření v průběhu desetiletí do roku 2030. Cílem č. 1 je zajistit, aby ve všech oblastech probíhalo participativní, integrované a biologickou rozmanitost zahrnující územní plánování a/nebo účinné řídicí procesy řešící změny ve využívání půdy a moří; do roku 2030 snížit ztrátu oblastí s vysokým významem pro biologickou rozmanitost, včetně ekosystémů s vysokou ekologickou integritou, na nulu a zároveň respektovat práva původních obyvatel a místních komunit, jak je stanoveno v Deklaraci Organizace spojených národů (OSN) o právech původních obyvatel. Úkolem č. 2 je zajistit, aby do roku 2030 bylo účinně obnoveno alespoň 30 % oblastí degradovaných suchozemských, vnitrozemských vodních, mořských a pobřežních ekosystémů, aby se zvýšila biologická rozmanitost a funkce a služby ekosystémů, ekologická integrita a propojenost. Úkolem č. 11 je obnovit, zachovat a posílit přínos přírody pro lidi, včetně ekosystémových funkcí a služeb, jako je regulace ovzduší, vody a klimatu, zdraví půdy, opylování a snižování rizika onemocnění, jakož i ochrana před přírodními riziky a katastrofami, a to prostřednictvím řešení založených na přírodě a/nebo ekosystémových přístupů ve prospěch všech lidí a přírody. Globální rámec pro biologickou rozmanitost umožní pokrok při dosahování cílů orientovaných na výsledky do roku 2050.

(5) Cíle udržitelného rozvoje OSN, zejména cíle 14.2, 15.1, 15.2 a 15.3, odkazují na potřebu zajistit zachování, obnovu a udržitelné využívání suchozemských a vnitrozemských sladkovodních ekosystémů a jejich služeb, zejména lesů, mokřadů, hor a suchých oblastí.

(6) Valné shromáždění OSN ve své rezoluci ze dne 1. března 2019 vyhlásilo období 2021-2030 desetiletím obnovy ekosystémů OSN s cílem podpořit a zvýšit úsilí o prevenci, zastavení a zvrácení degradace ekosystémů na celém světě a zvýšit povědomí o významu obnovy ekosystémů.

(7) Cílem strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 je zajistit, aby se evropská biologická rozmanitost do roku 2030 obnovila ve prospěch lidí, planety, klimatu a našeho hospodářství. Stanovuje ambiciózní plán obnovy přírody EU s řadou klíčových závazků, včetně závazku předložit návrh právně závazných cílů EU v oblasti obnovy přírody, aby se obnovily degradované ekosystémy, zejména ty s největším potenciálem zachycovat a ukládat uhlík, a aby se předcházelo přírodním katastrofám a snižoval jejich dopad.

(8) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 9. června 2021 o strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 důrazně uvítal závazek vypracovat legislativní návrh se závaznými cíli obnovy přírody a dále se domníval, že kromě celkového cíle obnovy by měly být zahrnuty cíle obnovy specifické pro ekosystémy, stanoviště a druhy, které by se týkaly lesů, travnatých ploch, mokřadů, rašelinišť, opylovačů, volně tekoucích řek, pobřežních oblastí a mořských ekosystémů.

(9) Ve svých závěrech z 23. října 2020 Rada uznala, že zabránit dalšímu zhoršování současného stavu biologické rozmanitosti a přírody bude zásadní, ale nestačí to k tomu, aby se příroda vrátila do našeho života. Rada znovu potvrdila, že je zapotřebí více ambicí v oblasti obnovy přírody, jak navrhuje nový Plán obnovy přírody EU, který zahrnuje opatření na ochranu a obnovu biologické rozmanitosti mimo chráněná území. Rada rovněž uvedla, že očekává návrh právně závazných cílů v oblasti obnovy přírody, který bude podléhat posouzení dopadů.

(10) Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 stanoví závazek právně chránit minimálně 30 % pevniny, včetně vnitrozemských vod, a 30 % moře v Unii, z čehož alespoň jedna třetina by měla být přísně chráněna, včetně všech zbývajících primárních a starých lesů. Kritéria a pokyny pro vyhlašování dalších chráněných oblastí členskými státy (dále jen "kritéria a pokyny"), které Komise vypracovala v roce 2022 ve spolupráci s členskými státy a zúčastněnými stranami, zdůrazňují, že pokud obnovené oblasti splňují nebo by měly splňovat kritéria pro chráněné oblasti, jakmile se obnova plně projeví, měly by tyto obnovené oblasti rovněž přispívat k dosažení cílů Unie v oblasti chráněných oblastí. Kritéria a pokyny rovněž zdůrazňují, že chráněné oblasti mohou významně přispět k cílům obnovy stanoveným ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, a to vytvořením podmínek pro úspěšné úsilí o obnovu. To platí zejména pro oblasti, které se mohou přirozeně obnovit zastavením nebo omezením některých tlaků způsobených lidskou činností. Postavení takových oblastí, včetně mořského prostředí, pod přísnou ochranu bude v některých případech stačit k tomu, aby vedlo k obnově přírodních hodnot, které se v nich nacházejí. V kritériích a pokynech je navíc zdůrazněno, že se očekává, že všechny členské státy přispějí ke splnění cílů Unie v oblasti chráněných oblastí stanovených ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, a to v míře přiměřené přírodním hodnotám, které tyto oblasti hostí, a potenciálu, který mají pro obnovu přírody.

(11) Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 stanoví cíl zajistit, aby nedošlo ke zhoršení trendů v oblasti ochrany nebo stavu chráněných stanovišť a druhů a aby do roku 2030 alespoň 30 % druhů a stanovišť, které v současné době nejsou v příznivém stavu, spadalo do této kategorie nebo vykazovalo silný pozitivní trend směrem k této kategorii. Pokyny, které Komise vypracovala ve spolupráci s členskými státy a zúčastněnými stranami na podporu dosažení těchto cílů, zdůrazňují, že u většiny těchto stanovišť a druhů bude pravděpodobně nutné úsilí o zachování a obnovu, a to buď zastavením jejich současných negativních trendů do roku 2030, nebo udržením současných stabilních či zlepšujících se trendů, nebo zabráněním úbytku stanovišť a druhů s příznivým stavem z hlediska ochrany. Tyto pokyny dále zdůrazňují, že toto úsilí o obnovu musí být plánováno, prováděno a koordinováno především na vnitrostátní nebo regionální úrovni a že při výběru a určování priorit druhů a stanovišť, jejichž stav se má do roku 2030 zlepšit, je třeba usilovat o součinnost s dalšími cíli Unie a mezinárodními cíli, zejména s cíli politiky v oblasti životního prostředí nebo klimatu.

(12) Zpráva Komise o stavu přírody v Evropské unii ze dne 15. října 2020 (dále jen "Zpráva o stavu přírody 2020") konstatovala, že se Unii dosud nepodařilo zastavit úbytek chráněných typů přírodních stanovišť a druhů, na jejichž ochraně má Unie zájem. Tento úbytek je způsoben především opuštěním extenzivního zemědělství, intenzifikací způsobů hospodaření, změnou hydrologických režimů, urbanizací a znečištěním, jakož i neudržitelnou lesnickou činností a využíváním druhů. Kromě toho představují invazní cizí druhy a změna klimatu hlavní a rostoucí hrozbu pro původní faunu a flóru Unie.

(13) Evropská zelená dohoda povede k postupné a hluboké transformaci hospodářství Unie a jejích členských států, což bude mít silný dopad na vnější činnost Unie. Je důležité, aby Unie využívala svou obchodní politiku a rozsáhlou síť obchodních dohod k tomu, aby se zapojila do spolupráce s partnery v oblasti ochrany životního prostředí a biologické rozmanitosti i v celosvětovém měřítku a zároveň podporovala rovné podmínky.

(14) Je vhodné stanovit zastřešující cíl pro obnovu ekosystémů, který by podpořil hospodářskou a společenskou transformaci, vytváření vysoce kvalitních pracovních míst a udržitelný růst. Biologicky rozmanité ekosystémy, jako jsou mokřady, sladké vody, lesy, ale i zemědělské, řídce porostlé, mořské, pobřežní a městské ekosystémy, poskytují v dobrém stavu řadu základních ekosystémových služeb a přínosy obnovy degradovaných ekosystémů do dobrého stavu ve všech suchozemských a mořských oblastech výrazně převyšují náklady na obnovu. Tyto služby přispívají k široké škále socioekonomických přínosů v závislosti na ekonomických, sociálních, kulturních, regionálních a místních charakteristikách.

(15) Statistická komise OSN přijala na svém 52. zasedání v březnu 2021 systém environmentálního ekonomického účetnictví - ekosystémové účetnictví (SEEA EA). SEEA EA představuje integrovaný a komplexní statistický rámec pro uspořádání údajů o stanovištích a krajině, měření rozsahu, stavu a služeb ekosystémů, sledování změn v ekosystémových aktivech a propojení těchto informací s hospodářskou a jinou lidskou činností.

(16) Zajištění biologicky rozmanitých ekosystémů a boj proti změně klimatu jsou vzájemně propojeny. Příroda a řešení založená na přírodě, včetně přírodních zásob a propadů uhlíku, jsou pro boj s klimatickou krizí zásadní. Zároveň je klimatická krize již nyní hnací silou změn suchozemských a mořských ekosystémů a Unie se musí připravit na rostoucí intenzitu, četnost a všudypřítomnost jejích dopadů. Zvláštní zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) o dopadech globálního oteplování.
1,5 °C upozornil, že některé dopady mohou být dlouhodobé nebo nevratné. Šestá hodnotící zpráva IPCC uvádí, že obnova ekosystémů bude mít zásadní význam v boji proti změně klimatu a také při snižování rizik pro potravinovou bezpečnost. Mezivládní vědecko-politická platforma pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby (IPBES) ve své Globální hodnotící zprávě o biologické rozmanitosti a ekosystémových službách z roku 2019 považuje změnu klimatu za klíčovou hnací sílu změn v přírodě a očekává, že dopady změny klimatu se v příštích desetiletích zvýší a v některých případech předčí dopady jiných hnacích sil změn ekosystémů, jako je například změna využívání půdy a moří.

(17) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119[5] stanoví závazný cíl klimatické neutrality v Unii do roku 2050 a záporných emisí po tomto roce a upřednostnění rychlého a předvídatelného snižování emisí a zároveň zvýšení pohlcování prostřednictvím přírodních propadů. Obnova ekosystémů může významně přispět k udržení, řízení a posílení přírodních propadů a ke zvýšení biologické rozmanitosti při současném boji proti změně klimatu. Nařízení (EU) 2021/1119 rovněž vyžaduje, aby příslušné orgány Unie a členské státy zajistily trvalý pokrok při zvyšování adaptační kapacity, posilování odolnosti a snižování zranitelnosti vůči změně klimatu. Rovněž požaduje, aby členské státy začlenily přizpůsobování se změně klimatu do všech oblastí politiky a podporovaly přizpůsobování se změně klimatu založené na ekosystémech a řešeních založených na přírodě. Řešení založená na přírodě jsou taková řešení, která jsou inspirována a podporována přírodou, jsou nákladově efektivní a zároveň přinášejí environmentální, sociální a ekonomické výhody a pomáhají budovat odolnost. Taková řešení vnášejí do měst, krajiny a mořských oblastí více a rozmanitějších přírodních a přirozených prvků a procesů, a to prostřednictvím místně přizpůsobených, zdrojově efektivních a systémových zásahů. Řešení založená na přírodě proto musí být přínosná pro biologickou rozmanitost a podporovat poskytování řady ekosystémových služeb.

---

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a (EU) 2018/1999 ("evropské právo v oblasti klimatu") (Úř. věst. L 243, 9.7.2021,

p. 1).

(18) Sdělení Komise ze dne 24. února 2021 nazvané "Forging a Evropa odolná vůči změně klimatu - nová strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu" zdůrazňuje potřebu podporovat řešení založená na přírodě a uznává, že nákladově efektivní přizpůsobení se změně klimatu lze dosáhnout ochranou a obnovou mokřadů a rašelinišť, jakož i pobřežních a mořských ekosystémů, rozvojem městské zeleně a instalací zelených střech a stěn a podporou a udržitelným obhospodařováním lesů a zemědělské půdy. Větší počet biologicky rozmanitých ekosystémů vede k vyšší odolnosti vůči změně klimatu a poskytuje účinnější formy snižování počtu katastrof a jejich prevence.

(19) Politika Unie v oblasti klimatu je revidována tak, aby sledovala cestu stanovenou v nařízení (EU) 2021/1119, která má do roku 2030 snížit čisté emise skleníkových plynů (emise po odečtení pohlcení) alespoň o 55 % ve srovnání s úrovní z roku 1990. Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/839[6] je zejména posílit příspěvek odvětví půdy k celkovým klimatickým ambicím pro rok 2030 a sladit cíle týkající se započítávání emisí a pohlcení z odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) se souvisejícími politickými iniciativami v oblasti biologické rozmanitosti. Uvedené nařízení zdůrazňuje potřebu chránit a zvyšovat pohlcování uhlíku z přírody, zvyšovat odolnost ekosystémů vůči změně klimatu, obnovovat degradovanou půdu a ekosystémy a obnovovat rašeliniště. Dále se zaměřuje na zlepšení monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a pohlcování z půdy, která je předmětem ochrany a obnovy. V této souvislosti je důležité, aby ekosystémy ve všech kategoriích půdy, včetně lesů, pastvin, orné půdy a mokřadů, byly v dobrém stavu, aby mohly účinně zachycovat a ukládat uhlík.

(20) Jak je uvedeno ve sdělení Komise ze dne 23. března 2022 nazvaném "Zajištění potravinového zabezpečení a posílení odolnosti potravinových systémů", geopolitický vývoj dále zdůraznil potřebu zajistit odolnost potravinových systémů. Důkazy ukazují, že obnova agroekosystémů má dlouhodobě pozitivní dopad na produktivitu potravin a že obnova přírody působí jako pojistka pro zajištění dlouhodobé udržitelnosti a odolnosti Unie.

---

[6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/839 ze dne 19. dubna 2023, kterým se mění nařízení (EU) 2018/841, pokud jde o oblast působnosti, zjednodušují se pravidla pro podávání zpráv a dodržování předpisů a stanoví se cíle členských států pro rok 2030, a nařízení (EU) 2018/1999, pokud jde o zlepšení monitorování, podávání zpráv, sledování pokroku a přezkum (Úř. věst. L 107, 21.4.2023, s. 1).

(21) V závěrečné zprávě konference o budoucnosti Evropy z května 2022 občané vyzývají Unii, aby chránila a obnovovala biologickou rozmanitost, krajinu a oceány, eliminovala znečištění a podporovala znalosti, informovanost, vzdělávání a dialog o životním prostředí, změně klimatu, využívání energie a udržitelnosti.

(22) Obnova ekosystémů spolu s úsilím o omezení obchodu s volně žijícími živočichy a jejich spotřeby rovněž pomůže předcházet možným budoucím přenosným nemocem se zoonotickým potenciálem a budovat odolnost vůči nim, čímž se sníží riziko vypuknutí epidemií a pandemií, a přispěje k podpoře úsilí Unie a celého světa o uplatňování přístupu "jedno zdraví", který uznává neoddělitelnou souvislost mezi lidským zdravím, zdravím zvířat a zdravou a odolnou přírodou.

(23) Půda je nedílnou součástí suchozemských ekosystémů. Ve sdělení Komise ze dne 17. listopadu 2021 nazvaném "Strategie EU pro půdu do roku 2030 Využití přínosů zdravé půdy pro lidi, potraviny, přírodu a klima" je nastíněna potřeba obnovit degradované půdy a zvýšit biologickou rozmanitost půdy. Globální mechanismus, orgán zřízený v rámci Úmluvy OSN o boji proti desertifikaci v zemích, které se potýkají s velkým suchem a/nebo desertifikací, zejména v Africe[7] , a sekretariát této úmluvy zřídily program pro stanovení cílů v oblasti neutrality degradace půdy s cílem pomoci zemím dosáhnout do roku 2030 neutrality degradace půdy.

[7] L 83, 19.3.1998, s. 3.

(24) Cílem směrnice Rady 92/43/EHS[8] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES[9] je zajistit dlouhodobou ochranu, zachování a přežití nejcennějších a nejohroženějších evropských druhů a stanovišť, jakož i ekosystémů, jejichž jsou součástí. Klíčovým nástrojem pro realizaci cílů těchto dvou směrnic je Natura 2000, která byla založena v roce 1992 a je největší koordinovanou soustavou chráněných území na světě. Toto nařízení by se mělo vztahovat na evropské území členských států, na něž se vztahují Smlouvy, čímž se sladí se směrnicemi 92/43/EHS a 2009/147/ES a rovněž se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES[10] .

(25) Komise vypracovala rámec a pokyny pro stanovení dobrého stavu typů přírodních stanovišť chráněných podle směrnice 92/43/EHS a pro stanovení dostatečné kvality a kvantity přírodních stanovišť druhů, které spadají do oblasti působnosti uvedené směrnice. Na základě tohoto rámce a pokynů lze stanovit cíle obnovy těchto typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů. Tato obnova však nebude stačit k tomu, aby se zvrátila ztráta biologické rozmanitosti a aby se obnovily všechny ekosystémy. Proto by v zájmu posílení biologické rozmanitosti v měřítku širších ekosystémů měly být stanoveny další povinnosti, které budou založeny na konkrétních ukazatelích.

---

8 Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

(26) V návaznosti na směrnice 92/43/EHS a 2009/147/ES a s cílem podpořit dosažení cílů stanovených v těchto směrnicích by členské státy měly zavést opatření na obnovu chráněných stanovišť a druhů, včetně volně žijících ptáků, na celém území Unie, a to i v oblastech mimo lokality sítě Natura 2000.

(27) Cílem směrnice 92/43/EHS je zachovat a obnovit přírodní stanoviště a druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Unie ve stavu příznivém z hlediska ochrany. Nestanovuje však lhůtu pro dosažení tohoto cíle. Podobně směrnice 2009/147/ES nestanoví lhůtu pro obnovu populací ptáků v Unii.

(28) Měly by být stanoveny lhůty pro zavedení obnovných opatření v lokalitách sítě Natura 2000 i mimo ně, aby se postupně zlepšil stav chráněných typů přírodních stanovišť v celé Unii a aby se obnovily, dokud nebude dosaženo příznivého referenčního území potřebného k dosažení příznivého stavu těchto typů přírodních stanovišť z hlediska ochrany v Unii. Členské státy by měly při zavádění obnovných opatření do roku 2030 podle potřeby upřednostňovat oblasti typů přírodních stanovišť, které nejsou v dobrém stavu a které se nacházejí v lokalitách sítě Natura 2000, a to vzhledem k zásadní úloze těchto lokalit pro ochranu přírody a ke skutečnosti, že podle stávajícího práva Unie již existuje povinnost zavést účinné systémy pro zajištění dlouhodobé účinnosti obnovných opatření v
Lokality Natura 2000. S cílem poskytnout členským státům potřebnou flexibilitu pro rozsáhlou obnovu by si členské státy měly ponechat možnost zavést opatření k obnově v oblastech typů přírodních stanovišť, které nejsou v dobrém stavu a které se nacházejí mimo lokality Natura 2000, pokud je to odůvodněno specifickými místními okolnostmi a podmínkami. Kromě toho je vhodné seskupit typy přírodních stanovišť podle ekosystému, do kterého patří, a stanovit časově omezené a kvantifikované plošné cíle pro skupiny typů přírodních stanovišť. To by členským státům umožnilo vybrat si, která stanoviště v rámci skupiny obnovit nejdříve.

(29) Požadavky stanovené pro stanoviště druhů, které spadají do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS, a pro stanoviště volně žijících ptáků, které spadají do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS, jsou v souladu s článkem 3.
Směrnice 2009/147/ES by měla být podobná a měla by brát zvláštní ohled na propojení mezi oběma těmito stanovišti, které je nezbytné pro prosperitu populací druhů.

(30) Je nezbytné, aby opatření na obnovu typů přírodních stanovišť byla přiměřená a vhodná pro dosažení dobrého stavu těchto typů přírodních stanovišť a aby byly co nejrychleji vytvořeny příznivé referenční oblasti s cílem dosáhnout příznivého stavu těchto typů přírodních stanovišť z hlediska ochrany. Je důležité, aby opatření k obnově byla taková, která jsou nezbytná k dosažení časově omezených a kvantifikovaných plošných cílů. Je rovněž nezbytné, aby opatření na obnovu stanovišť druhu byla přiměřená a vhodná pro co nejrychlejší dosažení dostatečné kvality a kvantity s cílem dosáhnout příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.

(31) Obnovovací opatření zavedená podle tohoto nařízení za účelem obnovy nebo zachování určitých typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, jako jsou travnaté plochy, vřesoviště nebo mokřadní typy přírodních stanovišť, by mohla v některých případech vyžadovat odstranění lesa za účelem obnovy hospodaření zaměřeného na ochranu přírody, které by mohlo zahrnovat činnosti, jako je kosení nebo pastva. Obnova přírody a zastavení odlesňování jsou oba důležité a vzájemně se posilující environmentální cíle. Komise vypracuje pokyny, jak je uvedeno v 36. bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2023/1115[11] , aby vyjasnila výklad definice "zemědělského využití" stanovené v uvedeném nařízení, zejména v souvislosti s přeměnou lesa na půdu, jejíž účel není zemědělský.

[11] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1115 ze dne 31. května 2023 o dodávání některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a poškozováním lesů na trh Unie a o jejich vývozu z Unie a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010 (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 206).

(32) Je důležité zajistit, aby opatření k obnově zavedená podle tohoto nařízení přinesla konkrétní a měřitelné zlepšení stavu ekosystémů, a to jak na úrovni jednotlivých oblastí, které mají být obnoveny, tak na úrovni jednotlivých států a Unie.

(33) Aby se zajistila účinnost opatření na obnovu a možnost měření jejich výsledků v průběhu času, je nezbytné, aby oblasti, které jsou předmětem těchto opatření na obnovu s cílem zlepšit stav stanovišť, která spadají do oblasti působnosti přílohy I směrnice 92/43/EHS, obnovit tato stanoviště a zlepšit jejich propojení, vykazovaly průběžné zlepšování až do dosažení dobrého stavu.

(34) Je rovněž nezbytné, aby plochy, které jsou předmětem opatření na obnovu s cílem zlepšit kvalitu a kvantitu stanovišť druhů, které spadají do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS, jakož i stanovišť volně žijících ptáků spadajících do oblasti působnosti směrnice 2009/147/ES, vykazovaly průběžné zlepšování, které přispěje k dosažení dostatečného množství a kvality stanovišť těchto druhů.

(35) Je důležité zajistit, aby plochy typů přírodních stanovišť spadajících do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS, které jsou v dobrém stavu na celém evropském území členských států a Unie jako celku se postupně zvětšují, dokud není dosaženo příznivého referenčního stavu pro každý typ stanoviště a dokud není alespoň 90 % těchto oblastí na úrovni členských států v dobrém stavu, aby tyto typy stanovišť v Unii dosáhly příznivého stavu z hlediska ochrany. V řádně odůvodněných případech a u typů přírodních stanovišť, které jsou v Unii velmi běžné a rozšířené a které pokrývají více než 3 % evropského území daného členského státu, by členské státy měly mít možnost použít nižší procentní podíl než 90 % pro oblast, která má být v dobrém stavu pro jednotlivé typy přírodních stanovišť uvedené v příloze I tohoto nařízení, pokud by tento podíl nebránil dosažení nebo udržení příznivého stavu z hlediska ochrany pro tyto typy přírodních stanovišť, jak je stanoveno podle čl. 1 písm. e) směrnice 92/43/EHS, na vnitrostátní biogeografické úrovni. Pokud členský stát tuto výjimku uplatní, měl by ji odůvodnit ve svém národním plánu obnovy.

(36) Je důležité zajistit, aby se kvalita a kvantita stanovišť druhů, které spadají do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS, jakož i stanovišť volně žijících ptáků spadajících do oblasti působnosti směrnice 2009/147/ES, na evropském území členských států a Unie jako celku postupně zvyšovala, dokud nebude dostatečná pro zajištění dlouhodobé přežití těchto druhů.

(37) Je důležité, aby členské státy zavedly opatření, jejichž cílem je zajistit, aby plochy typů přírodních stanovišť spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, na které se vztahují opatření na obnovu, vykazovaly průběžné zlepšování stavu, dokud nedosáhnou dobrého stavu, a aby členské státy zavedly opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se stav těchto typů přírodních stanovišť po dosažení dobrého stavu výrazně nezhoršoval, aby nebylo ohroženo dlouhodobé udržení nebo dosažení dobrého stavu. Nedosažení těchto výsledků neznamená nesplnění povinnosti zavést opatření vhodná pro dosažení těchto výsledků. Je rovněž důležité, aby členské státy usilovaly o to, aby se zabránilo výraznému zhoršování stavu oblastí pokrytých takovými typy přírodních stanovišť, které jsou již v dobrém stavu, nebo které v dobrém stavu nejsou, ale ještě se na ně nevztahují opatření k obnově. Taková opatření jsou důležitá, aby se zabránilo zvyšování potřeby obnovy v budoucnu, a měla by se zaměřit na oblasti typů přírodních stanovišť, které členské státy určily ve svých národních plánech obnovy a jejichž obnova je nezbytná pro splnění cílů obnovy. Je vhodné zvážit možnost *zásahu vyšší moci,* jako jsou přírodní katastrofy, které by mohly vést ke zhoršení stavu oblastí pokrytých těmito typy přírodních stanovišť, jakož i nevyhnutelné přeměny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu. Mimo lokality soustavy Natura 2000 je vhodné zvážit také výsledek plánu nebo projektu v převažujícím veřejném zájmu, pro který nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení. V případě oblastí, které jsou předmětem opatření k obnově, by se to mělo stanovit případ od případu. V případě lokalit Natura 2000 se plány a projekty povolují v souladu s čl. 6 odst. 4 směrnice Směrnice 92/43/EHS. Je vhodné zajistit, aby si členské státy při neexistenci alternativ ponechaly možnost uplatňovat požadavek na nezhoršování stavu na úrovni každé biogeografické oblasti svého území pro každý typ stanoviště a každé stanoviště druhu. Tato možnost by měla být povolena za určitých podmínek, včetně toho, že budou přijata kompenzační opatření pro každý případ významného zhoršení stavu. Pokud se v důsledku žádoucího výsledku opatření na obnovu území změní jeden typ stanoviště spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení na jiný typ stanoviště spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, nemělo by se mít za to, že došlo ke zhoršení stavu tohoto území.

(38) Pro účely odchylek od povinností neustálého zlepšování a nezhoršování stavu mimo lokality Natura 2000 podle tohoto nařízení by členské státy měly předpokládat, že zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k síti, samotná související síť a skladovací zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o omezení uplatňování této domněnky za řádně odůvodněných a specifických okolností, například z důvodů souvisejících s obranou státu. Kromě toho by členské státy měly mít možnost vyjmout takové projekty v oblasti obnovitelných zdrojů energie z povinnosti, že pro účely uplatnění těchto výjimek nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení, za předpokladu, že projekty byly podrobeny strategickému posouzení vlivů na životní prostředí nebo posouzení vlivů na životní prostředí. Považování takových elektráren za zařízení převažujícího veřejného zájmu a případné omezení požadavku na posouzení méně škodlivých alternativních řešení by umožnilo, aby takové projekty mohly využívat zjednodušeného posouzení, pokud jde o výjimky z posuzování převažujícího veřejného zájmu podle tohoto nařízení.

(39) Činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost, by měly mít nejvyšší prioritu. Proto by členské státy měly mít při zavádění opatření k obnově možnost vyjmout oblasti využívané pro tyto činnosti, pokud jsou tato opatření považována za neslučitelná s dalším vojenským využíváním daných oblastí. Kromě toho by pro účely uplatňování ustanovení tohoto nařízení o výjimkách z povinností trvalého zlepšování stavu a nezhoršování stavu mimo lokality Natura 2000 mělo být členským státům umožněno předpokládat, že plány a projekty týkající se těchto činností jsou v převažujícím veřejném zájmu. Členské státy by rovněž měly mít možnost vyjmout takové plány a projekty z povinnosti, že nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení. Pokud však členské státy tuto výjimku uplatní, měly by být povinny zavést opatření, pokud je to rozumné a proveditelné, s cílem zmírnit dopad těchto plánů a projektů na typy přírodních stanovišť.

(40) Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 zdůrazňuje potřebu důraznějších opatření na obnovu degradovaných mořských ekosystémů, včetně ekosystémů bohatých na uhlík a důležitých oblastí tření a rozmnožování ryb. Tato strategie rovněž stanoví, že Komise navrhne nový akční plán na zachování rybolovných zdrojů a ochranu mořských ekosystémů.

(41) Typy mořských stanovišť uvedené v příloze I směrnice 92/43/EHS jsou definovány široce a zahrnují mnoho ekologicky odlišných podtypů s různým potenciálem obnovy, což členským státům ztěžuje zavedení vhodných opatření pro obnovu na úrovni těchto typů stanovišť. Typy mořských stanovišť uvedené v příloze I uvedené směrnice by proto měly být dále specifikovány pomocí příslušných úrovní klasifikace mořských stanovišť Evropského informačního systému o přírodě (EUNIS). Členské státy by měly stanovit příznivé referenční oblasti pro dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany každého z těchto typů přírodních stanovišť, pokud tyto referenční oblasti nejsou již upraveny v jiných právních předpisech Unie. Skupina typů mořských stanovišť s měkkými sedimenty, která odpovídá některým typům bentických stanovišť specifikovaným podle směrnice 2008/56/ES, je v mořských vodách několika členských států široce zastoupena. Členské státy by proto měly mít možnost omezit postupně zaváděná obnovovací opatření na menší část plochy těchto typů přírodních stanovišť, které nejsou v dobrém stavu, za předpokladu, že to nebrání dobrému stavu životního prostředí, jak je stanoveno podle směrnice 2008/56/ES, nebylo dosaženo nebo zachováno, zejména s ohledem na prahové hodnoty deskriptorů pro určení dobrého stavu životního prostředí uvedené v bodech 1 a 6 přílohy I uvedené směrnice, stanovené v souladu s čl. 9 odst. 3 uvedené směrnice, pro rozsah ztráty těchto typů přírodních stanovišť, pro nepříznivé účinky na stav těchto typů přírodních stanovišť a pro maximální přípustný rozsah těchto nepříznivých účinků.

(42) Pokud ochrana pobřežních a mořských stanovišť vyžaduje regulaci rybolovu nebo akvakultury, použije se společná rybářská politika (SRP). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013[12] zejména stanoví, že SRP má provádět ekosystémový přístup k řízení rybolovu, aby se zajistilo, že negativní dopady rybolovných činností na mořský ekosystém budou minimalizovány. Uvedené nařízení rovněž stanoví, že SRP má usilovat o zajištění toho, aby činnosti v oblasti akvakultury a rybolovu zabránily zhoršování mořského prostředí.

---

[12] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušují nařízení Rady (ES) č. 1224/2009. (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

(43) Aby bylo dosaženo cíle trvalé, dlouhodobé a udržitelné obnovy biologicky rozmanité a odolné přírody, měly by členské státy plně využívat možností, které poskytuje SRP. Členské státy mají v rámci výlučné pravomoci Unie, pokud jde o zachování mořských biologických zdrojů, možnost přijímat nediskriminační opatření pro zachování a řízení populací ryb a pro zachování nebo zlepšení stavu zachování mořských ekosystémů v pásmu 12 námořních mil. Kromě toho mají členské státy, které mají přímý zájem na řízení, jak je definován v nařízení (EU) č. 1380/2013, možnost dohodnout se na předložení společných doporučení pro ochranná opatření nezbytná pro splnění povinností podle práva Unie v oblasti životního prostředí. Pokud členský stát zahrne do svého národního plánu obnovy ochranná opatření nezbytná k tomu, aby přispěl k cílům tohoto nařízení, a tato ochranná opatření vyžadují předložení společných doporučení, měl by se dotčený členský stát zapojit do konzultací a předložit tato společná doporučení ve lhůtě, která umožní jejich včasné přijetí před příslušnými termíny, s cílem podpořit soudržnost mezi různými politikami v oblasti ochrany mořských ekosystémů. Tato opatření mají být posouzena a přijata v souladu s pravidly a postupy stanovenými v rámci SRP.

(44) Směrnice 2008/56/ES vyžaduje, aby členské státy spolupracovaly dvoustranně a v rámci mechanismů regionální a subregionální spolupráce, mimo jiné prostřednictvím regionálních úmluv o moři, konkrétně Úmluvy o ochraně mořského prostředí v severovýchodním Atlantiku[13] , Úmluvy o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře[14] , Úmluvy o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře[15] a Úmluvy o ochraně Černého moře, podepsané v Bukurešti dne 21. dubna 1992, a také, pokud jde o opatření v oblasti rybolovu, v rámci regionálních skupin zřízených v rámci SRP.

(45) Je důležité, aby byla zavedena opatření na obnovu také pro stanoviště některých mořských druhů, jako jsou žraloci a rejnoci, které spadají například do oblasti působnosti Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, podepsané v Bonnu dne 23. června 1979, nebo seznamů ohrožených a ohrožených druhů regionálních mořských úmluv, avšak mimo oblast působnosti směrnice 92/43/EHS, protože mají důležitou funkci v ekosystému.

(46) Na podporu obnovy a nezhoršování stavu suchozemských, sladkovodních, pobřežních a mořských stanovišť mají členské státy možnost vymezit další oblasti jako "chráněné oblasti" nebo "přísně chráněné oblasti", provádět další účinná opatření na ochranu území a podporovat soukromá opatření na ochranu půdy.

---

13 L 104, 3.4.1998, s. 2.
14 L 73, 16.3.1994, s. 20.
15 L 240, 19.9.1977, s. 3.

(47) Městské ekosystémy představují přibližně 22 % rozlohy Unie a tvoří území, kde žije většina občanů Unie. Městská zeleň zahrnuje mimo jiné městské lesy, parky a zahrady, městské farmy, ulice lemované stromy, městské louky a městské živé ploty. Městské ekosystémy, stejně jako ostatní ekosystémy, jimiž se zabývá toto nařízení, poskytují důležitá stanoviště pro biologickou rozmanitost, zejména pro rostliny, ptáky a hmyz, včetně opylovačů. Poskytují také mnoho dalších životně důležitých ekosystémových služeb, včetně snižování rizik přírodních katastrof a kontroly jejich výskytu, jako jsou povodně a účinky tepelných ostrovů, chlazení, rekreace, filtrace vody a vzduchu, jakož i zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se jí. Zvyšování ploch městské zeleně je důležitým parametrem pro měření zvyšování schopnosti městských ekosystémů poskytovat tyto životně důležité služby. Zvyšování zeleného pokryvu v dané městské oblasti zpomaluje odtok vody, čímž snižuje riziko znečištění řek v důsledku rozlivu dešťové vody, a pomáhá udržovat nízké letní teploty, budovat odolnost vůči klimatu a poskytuje další prostor pro rozvoj přírody. Zvýšení úrovně městské zeleně v mnoha případech zlepší zdraví městského ekosystému. Zdravé městské ekosystémy jsou zase nezbytné pro podporu zdraví dalších klíčových evropských ekosystémů, například propojením přírodních oblastí v okolní krajině, zlepšením stavu řek mimo město, poskytnutím útočiště a hnízdiště pro druhy ptáků a opylovačů vázaných na zemědělská a lesní stanoviště a také poskytnutím důležitých stanovišť pro stěhovavé ptáky.

(48) Je třeba výrazně posílit opatření, která zajistí, že pokrytí městské zeleně, zejména stromy, již nebude ohroženo snížením. Aby bylo zajištěno, že městská zeleň bude i nadále poskytovat potřebné ekosystémové služby, měl by být zastaven její úbytek a měla by být obnovována a rozšiřována, mimo jiné začleněním zelené infrastruktury a řešení založených na přírodě, jako jsou zelené střechy a zelené stěny, do návrhu budov. Taková integrace může přispět k zachování a zvýšení nejen plochy městské zeleně, ale také, pokud jsou do ní zahrnuty stromy, plochy městského stromového porostu.

(49) Vědecké důkazy naznačují, že umělé světlo má negativní vliv na biologickou rozmanitost. Umělé světlo může mít také vliv na lidské zdraví. Při přípravě národních plánů obnovy podle tohoto nařízení by členské státy měly mít možnost zvážit zastavení, snížení nebo nápravu světelného znečištění ve všech ekosystémech.

(50) Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 vyžaduje, aby se zvýšilo úsilí o obnovu sladkovodních ekosystémů a přirozených funkcí řek. Obnova sladkovodních ekosystémů by měla zahrnovat úsilí o obnovení přirozené propojenosti řek i jejich příbřežních oblastí a záplavových území, a to i odstraněním umělých překážek, aby se podpořilo dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany řek, jezer a lužních stanovišť a druhů žijících v těchto stanovištích chráněných směrnicemi 92/43/EHS.
a 2009/147/ES, a dosažení jednoho z klíčových cílů strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, a to obnovení nejméně 25 000 km volně tekoucích řek oproti roku 2020, kdy byla přijata strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030. Při odstraňování bariér by se členské státy měly zabývat především zastaralými bariérami, tedy těmi, které již nejsou potřebné pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, vnitrozemskou plavbu, zásobování vodou nebo jiné využití.

(51) Počet opylovačů v Unii v posledních desetiletích dramaticky poklesl, přičemž každý třetí druh včel a motýlů je na ústupu a každý desátý druh je na pokraji vyhynutí. Opylovači mají zásadní význam pro fungování suchozemských ekosystémů, blahobyt lidí a potravinovou bezpečnost, protože opylují planě rostoucí i kulturní rostliny. Ze zprávy za rok 2021, která vychází z výstupů projektu INCA (Integrated system for Natural Capital Accounting), který společně realizují útvary Komise a Evropská agentura pro životní prostředí (EEA), vyplývá, že téměř 5 000 000 000 EUR roční zemědělské produkce Unie připadá přímo na hmyzí opylovače.

(52) Komise svým sdělením ze dne 1. června 2018 zahájila iniciativu EU pro opylovače v reakci na výzvy Evropského parlamentu a Rady k řešení úbytku opylovačů. Zpráva o pokroku v provádění této iniciativy ze dne 27. května 2021 ukázala, že při řešení příčin úbytku opylovačů, včetně používání pesticidů, přetrvávají značné problémy. Jak Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 9. června, tak Rada ve svých závěrech ze dne 17. prosince 2020 o zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 15/2020 vyzvaly k přijetí důraznějších opatření k řešení úbytku opylovačů, k vytvoření rámce pro monitorování opylovačů v celé Unii a k jasným cílům a ukazatelům týkajícím se závazku zvrátit úbytek opylovačů. Evropský účetní dvůr ve své zvláštní zprávě vydané v roce 2020 doporučil, aby Komise zavedla vhodné mechanismy řízení a monitorování opatření zaměřených na řešení hrozeb pro opylovače. Ve svém sdělení ze dne 24. ledna 2023 Komise předložila revidovanou iniciativu EU týkající se opylovačů s názvem "Revize iniciativy EU týkající se opylovačů Nová dohoda pro opylovače", která stanoví opatření, jež mají Unie a její členské státy přijmout s cílem zvrátit úbytek opylovačů do roku 2030.

(53) Cílem návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o udržitelném používání přípravků na ochranu rostlin je regulovat jednu z hnacích sil úbytku opylovačů tím, že se zakáže používání pesticidů v ekologicky citlivých oblastech, z nichž mnohé spadají do působnosti tohoto nařízení, například v oblastech, kde žijí druhy opylovačů, které jsou v evropských červených seznamech druhů zařazeny mezi druhy ohrožené vyhynutím.

(54) K zajištění bezpečných, udržitelných, výživných a cenově dostupných potravin jsou zapotřebí udržitelné, odolné a biologicky rozmanité zemědělské ekosystémy. Zemědělské ekosystémy bohaté na biologickou rozmanitost také zvyšují odolnost zemědělství vůči změně klimatu a environmentálním rizikům a zároveň zajišťují bezpečnost a zabezpečení potravin a vytvářejí nová pracovní místa ve venkovských oblastech, zejména pracovní místa spojená s ekologickým zemědělstvím a venkovským cestovním ruchem a rekreací. Unie proto musí zlepšit biologickou rozmanitost své zemědělské půdy, a to prostřednictvím různých stávajících postupů, které jsou prospěšné pro zvýšení biologické rozmanitosti nebo jsou s ní slučitelné, včetně využívání extenzivního zemědělství. Extenzivní zemědělství má zásadní význam pro zachování mnoha druhů a stanovišť v oblastech bohatých na biologickou rozmanitost. Existuje mnoho extenzivních zemědělských postupů, které mají mnohostranný a významný přínos pro ochranu biologické rozmanitosti, ekosystémových služeb a krajinných prvků, jako je precizní zemědělství, ekologické zemědělství, agroekologie, agrolesnictví a trvalé travní porosty s nízkou intenzitou. Cílem těchto postupů není zastavit zemědělské využívání půdy, ale spíše přizpůsobit tento způsob využívání ve prospěch dlouhodobého fungování a produktivity zemědělských ekosystémů. Pro zajištění dlouhodobých přínosů obnovy jsou důležité finančně atraktivní programy financování pro vlastníky, zemědělce a další správce půdy, kteří se do těchto postupů dobrovolně zapojí.

(55) Je třeba zavést opatření na obnovu, aby se zvýšila biologická rozmanitost zemědělských ekosystémů v celé Unii, a to i v oblastech, na které se nevztahují typy stanovišť spadající do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS. Vzhledem k tomu, že neexistuje společná metoda hodnocení stavu zemědělských ekosystémů, která by umožnila stanovit konkrétní cíle obnovy zemědělských ekosystémů, je vhodné stanovit obecnou povinnost zlepšit biologickou rozmanitost v zemědělských ekosystémech a měřit plnění této povinnosti na základě vybraných ukazatelů z indexu lučních motýlů, zásob organického uhlíku v minerálních půdách orné půdy nebo podílu zemědělské půdy s vysokou rozmanitostí krajinných prvků.

(56) Vzhledem k tomu, že ptáci zemědělské krajiny jsou dobře známými a všeobecně uznávanými klíčovými ukazateli zdraví zemědělských ekosystémů, je vhodné stanovit cíle pro jejich obnovu. Povinnost splnit tyto cíle by se měla vztahovat na členské státy, nikoli na jednotlivé zemědělce. Členské státy by měly tyto cíle splnit zavedením účinných opatření pro obnovu zemědělské půdy a spoluprací se zemědělci a dalšími zúčastněnými stranami a podporou při jejich navrhování a provádění v praxi.

(57) Vysoce diverzitní krajinné prvky na zemědělské půdě, včetně ochranných pásů, střídavých nebo nestřídavých úhorů, živých plotů, jednotlivých stromů nebo skupin stromů, stromořadí, okrajů polí, políček, příkopů, potoků, malých mokřadů, teras, remízků, kamenných zídek, malých rybníků a kulturních prvků, poskytují prostor pro volně žijící rostliny a živočichy, včetně opylovačů, zabraňují erozi a vyčerpávání půdy, filtrují vzduch a vodu, podporují zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se jí a zemědělskou produktivitu plodin závislých na opylování. Produkční prvky lze za určitých podmínek považovat také za prvky krajiny s vysokou diverzitou.

(58) Cílem společné zemědělské politiky (SZP) je podpora a posílení ochrany životního prostředí, včetně biologické rozmanitosti. Mezi její specifické cíle patří přispět k zastavení a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti, posílit ekosystémové služby a zachovat stanoviště a krajinu. Nový standard podmíněnosti SZP č. 8 týkající se dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy (GAEC 8), stanovený v příloze III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115[16] , vyžaduje, aby příjemci plateb na plochu měli alespoň 4 % orné půdy na úrovni zemědělského podniku věnováno neprodukčním plochám a prvkům, jako je například půda ležící ladem, a aby zachovali stávající krajinné prvky. Čtyřprocentní podíl, který má být připisován dodržování standardu GAEC 8, může být snížen na 3 %, pokud jsou splněny určité předpoklady. Tato povinnost přispěje k tomu, aby členské státy dosáhly pozitivního trendu v oblasti krajinných prvků s vysokou rozmanitostí na zemědělské půdě. Kromě toho mají členské státy v rámci SZP možnost zavést ekologické programy pro zemědělské postupy prováděné zemědělci na zemědělských plochách, které mohou zahrnovat údržbu a vytváření krajinných prvků nebo neproduktivních oblastí. Podobně mohou členské státy do svých strategických plánů SZP zahrnout také agroenvironmentálně-klimatické závazky, včetně lepšího řízení krajinných prvků nad rámec standardu GAEC 8 nebo ekoprogramů. Projekty v rámci podprogramu "Příroda a biologická rozmanitost" programu LIFE, který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/783[17] , rovněž napomohou tomu, aby se biologická rozmanitost na evropské zemědělské půdě do roku 2030 obnovila, a to podporou provádění směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES, jakož i strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030.

---

16 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla pro podporu strategických plánů, které mají členské státy vypracovat v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a které mají být financovány z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 1).

17 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/783 ze dne 29. dubna 2021, kterým se zavádí program pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) a zrušuje nařízení (EU) č. 1293/2013 (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 53).

(59) Obnova a zavodnění organických půd, jak jsou definovány v Pokynech IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, v zemědělsky využívaných oblastech, tj. na pastvinách a orné půdě, které tvoří odvodněná rašeliniště, pomáhají dosáhnout významných přínosů pro biologickou rozmanitost, významného snížení emisí skleníkových plynů a dalších přínosů pro životní prostředí a zároveň přispívají k rozmanitosti zemědělské krajiny. Členské státy si mohou vybrat ze široké škály opatření pro obnovu odvodněných zemědělsky využívaných rašelinišť, od přeměny orné půdy na trvalé travní porosty a extenzifikačních opatření doprovázených sníženým odvodněním až po úplnou obnovu s možností paludikulturního využití nebo založení rašelinotvorné vegetace. Nejvýznamnější přínosy pro klima přináší obnova a zavlažování orné půdy následované obnovou intenzivních travních porostů. Aby bylo možné pružně plnit cíl obnovy odvodněných zemědělsky využívaných rašelinišť, měly by mít členské státy možnost započítávat opatření na obnovu a opětovné zavodnění odvodněných rašelinišť v oblastech, kde se těží rašelina, a do určité míry i obnovu a opětovné zavodnění odvodněných rašelinišť v rámci jiných způsobů využití půdy, například lesů, jako příspěvek k plnění cílů obnovy odvodněných zemědělsky využívaných rašelinišť. V řádně odůvodněných případech, kdy nelze provést obnovu odvodněných rašelinišť v rámci zemědělského využití z důvodu značných negativních dopadů na budovy, infrastrukturu, přizpůsobení se klimatu nebo jiné veřejné zájmy a kdy není možné obnovit rašeliniště v rámci jiného využití půdy, by členské státy měly mít možnost snížit rozsah obnovy rašelinišť.

(60) Aby bylo možné plně využít přínosů pro biologickou rozmanitost, měla by obnova a opětovné zavodnění odvodněných rašelinišť přesahovat plochy mokřadních typů stanovišť uvedených v příloze I směrnice 92/43/EHS, které mají být obnoveny a znovu vytvořeny. Údaje o rozloze organických půd, jakož i o jejich emisích a pohlcování skleníkových plynů jsou sledovány a zpřístupňovány v rámci vykazování odvětví LULUCF v národních inventurách skleníkových plynů, které členské státy předkládají podle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu. Obnovená a znovu zavodněná rašeliniště lze i nadále produktivně využívat alternativními způsoby. Například paludikultura, tedy hospodaření na vlhkých rašeliništích, může zahrnovat pěstování různých druhů rákosu, určité formy dřeva, pěstování borůvek a brusinek, sphagnum a pastvu vodních buvolů. Tyto postupy by měly být založeny na zásadách udržitelného hospodaření a zaměřeny na zvyšování biologické rozmanitosti, aby měly vysokou finanční i ekologickou hodnotu. Paludikultura může být prospěšná i pro několik druhů, které jsou v Unii ohroženy, a může také usnadnit propojení mokřadních oblastí a populací souvisejících druhů v Unii. Financování opatření na obnovu a opětovné zavodnění odvodněných rašelinišť a na kompenzaci případných ztrát příjmů může pocházet z celé řady zdrojů, včetně výdajů v rámci rozpočtu Unie a finančních programů Unie.

(61) Nová strategie EU pro lesy do roku 2030, stanovená ve sdělení Komise ze dne 16. července 2021, uvádí potřebu obnovy biologické rozmanitosti lesů. Lesy a ostatní zalesněná půda pokrývají více než 43,5 % rozlohy Unie. Lesní ekosystémy, které hostí bohatou biologickou rozmanitost, jsou zranitelné vůči změně klimatu, ale jsou také přirozeným spojencem při přizpůsobování se a
bojují proti změně klimatu a rizikům souvisejícím s klimatem, mimo jiné díky své funkci zásobárny a propadu uhlíku, a poskytují mnoho dalších důležitých ekosystémových služeb a přínosů, jako je poskytování dřeva a dřevní hmoty, potravin a dalších nedřevních produktů, regulace klimatu, stabilizace půdy a ochrana proti erozi a čištění vzduchu a vody.

(62) Je třeba zavést opatření na obnovu, aby se zvýšila biologická rozmanitost lesních ekosystémů v celé Unii, a to i v oblastech, na které se nevztahují typy stanovišť spadající do oblasti působnosti směrnice 92/43/EHS. Vzhledem k tomu, že neexistuje společná metoda hodnocení stavu lesních ekosystémů, která by umožnila stanovit konkrétní cíle obnovy lesních ekosystémů, je vhodné stanovit obecnou povinnost zlepšit biologickou rozmanitost v lesních ekosystémech a měřit plnění této povinnosti na základě společného indexu lesních ptáků a vybraných dalších ukazatelů, mimo stojícího mrtvého dřeva, ležícího mrtvého dřeva, podílu lesů s nerovnoměrnou věkovou strukturou, propojenosti lesů, zásoby organického uhlíku, podílu lesů s převahou původních druhů dřevin a druhové rozmanitosti dřevin.

(63) Při plánování a zavádění obnovných opatření nezbytných pro zvýšení biologické rozmanitosti v lesních ekosystémech a při stanovování uspokojivých úrovní ukazatelů biologické rozmanitosti v lesích by členské státy měly brát v úvahu rizika lesních požárů na základě místních podmínek. Členské státy by měly využívat osvědčené postupy ke snížení těchto rizik, zejména ty, které jsou popsány v pokynech Komise k prevenci lesních požárů na pevnině vydaných v roce 2021.

(64) Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 stanoví závazek vysadit v Unii do roku 2030 nejméně 3 miliardy dalších stromů při plném respektování ekologických zásad. Nová strategie EU v oblasti lesnictví do roku 2030, stanovená ve sdělení Komise ze dne 16. července 2021, obsahuje plán provádění tohoto závazku, který vychází z obecné zásady výsadby a pěstování správných stromů na správném místě a pro správný účel. Jako nástroj pro zaznamenávání příspěvků k závazku a pokroku v jeho plnění je k dispozici online počítadlo stromů a členské státy by v něm měly dokumentovat vysazené stromy. Jak je uvedeno ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a v plánu v nové lesnické strategii EU do roku 2030, vydala Komise dne 17. března 2023 pokyny pro zalesňování, obnovu lesů a výsadbu stromů šetrné k biologické rozmanitosti. Cílem těchto pokynů, které formulují rámec ekologických zásad, jež je třeba zohlednit, je přispět k plnění závazku, a tím podpořit provádění tohoto nařízení.

(65) Cíle a povinnosti obnovy stanovišť a druhů chráněných podle směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES pro opylovače a sladkovodní, městské, zemědělské a lesní ekosystémy by se měly vzájemně doplňovat a fungovat v součinnosti, aby bylo dosaženo hlavního cíle, kterým je obnova ekosystémů v celé oblasti. pozemních a mořských oblastí členských států. Opatření na obnovu potřebná ke splnění jednoho konkrétního cíle v mnoha případech přispějí ke splnění jiných cílů nebo jiných závazků. Členské státy by proto měly obnovná opatření plánovat strategicky s cílem maximalizovat jejich účinnost při přispívání k obnově přírody v celé Unii.
Opatření na obnovu by měla být rovněž plánována tak, aby se zabývala zmírňováním změny klimatu a přizpůsobováním se této změně, prevencí a kontrolou dopadů přírodních katastrof a také degradací půdy. Jejich cílem by měla být optimalizace ekologických, ekonomických a sociálních funkcí ekosystémů, včetně jejich produkčního potenciálu, s přihlédnutím k jejich přínosu pro udržitelný rozvoj příslušných regionů a komunit. Aby se předešlo nezamýšleným důsledkům,
Členské státy by měly rovněž zvážit předvídatelné socioekonomické dopady a odhadované přínosy provádění opatření na obnovu. Je důležité, aby
Členské státy připravují podrobné národní plány obnovy na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků. Dokumentované záznamy o historickém rozšíření a rozloze, jakož i o předpokládaných změnách podmínek prostředí v důsledku změny klimatu by měly být podkladem pro stanovení příznivých referenčních oblastí pro typy přírodních stanovišť. Kromě toho je důležité, aby veřejnost měla včasnou a účinnou možnost podílet se na přípravě plánů. Členské státy by měly zohlednit specifické podmínky a potřeby na svém území, aby plány reagovaly na příslušné tlaky, hrozby a příčiny úbytku biologické rozmanitosti, a měly by spolupracovat na zajištění obnovy a propojení přes hranice.

(66) Aby byla zajištěna součinnost mezi různými opatřeními, která byla a budou zavedena za účelem ochrany, zachování a obnovy přírody v Unii, měly by členské státy při přípravě svých národních plánů obnovy zohlednit: opatření na ochranu lokalit soustavy Natura 2000 a prioritní akční rámce připravené v souladu se směrnicemi 92/43/EHS a 2009/147/ES; opatření k dosažení dobrého ekologického a chemického stavu vodních útvarů zahrnutých do plánů povodí připravených v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES[18] ; mořské strategie k dosažení dobrého stavu prostředí pro všechny mořské oblasti Unie připravené v souladu se směrnicí 2008/56/ES; národních programů kontroly znečištění ovzduší připravených podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284[19] ; národních strategií a akčních plánů v oblasti biologické rozmanitosti vypracovaných v souladu s článkem 6 Úmluvy o biologické rozmanitosti, jakož i ochranných opatření přijatých v souladu s nařízením (EU) č. 1380/2013 a technických opatření přijatých v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1241[20] .

---

[18] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

[19] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

[20] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1241 ze dne 20. června 2019 o zachování rybolovných zdrojů a ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, (ES) č. 1224/2009 a nařízení (EU) č. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 a (EU) 2019/1022 Evropského parlamentu a Rady a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 894/97, (ES) č. 850/98, (ES) č. 2549/2000, (ES) č. 254/2002, (ES) č. 812/2004 a (ES) č. 2187/2005 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 105).

(67) Za účelem zajištění souladu mezi cíli tohoto nařízení a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001[21] , nařízení (EU) 2018/1999 Evropského parlamentu a Rady[22] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES[23] , pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, by členské státy měly zejména při přípravě národních plánů obnovy zohlednit potenciál projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie přispět k naplnění cílů obnovy přírody.

---

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

[22] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatřeních v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, Směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

[23] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

(68) Vzhledem k důležitosti důsledného řešení dvojího problému, kterým je úbytek biologické rozmanitosti a změna klimatu, by obnova biologické rozmanitosti měla zohledňovat zavádění obnovitelných zdrojů energie a naopak. Mělo by být možné kombinovat činnosti obnovy a zavádění projektů obnovitelných zdrojů energie, kdekoli je to možné, včetně oblastí urychlení obnovitelných zdrojů energie a oblastí vyhrazených pro sítě. Směrnice (EU) 2018/2001 požaduje, aby členské státy provedly koordinované mapování zavádění energie z obnovitelných zdrojů na svém území s cílem určit domácí potenciál a dostupný povrch půdy, podpovrchové, mořské nebo vnitrozemské vody, které jsou nezbytné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a jejich související infrastruktury, jako jsou sítě a skladovací zařízení, včetně tepelných zásobníků, které jsou nezbytné pro splnění alespoň jejich vnitrostátních příspěvků k revidovanému cíli pro energii z obnovitelných zdrojů do roku 2030. Tyto nezbytné plochy, včetně stávajících zařízení a mechanismů spolupráce, mají být úměrné odhadovaným trajektoriím a celkovému plánovanému instalovanému výkonu podle technologií energie z obnovitelných zdrojů stanovenému ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu. Členské státy by měly určit podskupinu takových oblastí jako oblasti urychlující využívání obnovitelných zdrojů energie. Oblasti akcelerace obnovitelných zdrojů energie jsou specifické lokality, ať už na pevnině, nebo na moři, které jsou obzvláště vhodné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, kde se s ohledem na zvláštnosti vybraného území neočekává, že by nasazení určitého typu obnovitelné energie mělo významné dopady na životní prostředí.

Členské státy mají upřednostnit umělé a zastavěné plochy, jako jsou střechy a fasády budov, dopravní infrastruktura a její bezprostřední okolí, parkovací plochy, zemědělské podniky, skládky, průmyslové areály, doly, umělé vnitrozemské vodní plochy, jezera nebo nádrže a případně čistírny městských odpadních vod, jakož i znehodnocená půda nevyužitelná pro zemědělství.

Směrnice (EU) 2018/2001 rovněž stanoví, že členské státy mohou přijmout plán nebo plány na vymezení vyhrazených infrastrukturních oblastí pro rozvoj sítí a projektů skladování energie, které jsou nezbytné pro integraci energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy, pokud se neočekává, že takový rozvoj bude mít významný dopad na životní prostředí, přičemž tento dopad může být řádně zmírněn, nebo pokud to není možné, kompenzován. Cílem těchto oblastí má být podpora a doplnění oblastí urychlování výroby energie z obnovitelných zdrojů. Při vymezování oblastí urychlení obnovitelných zdrojů energie a vyhrazených oblastí infrastruktury,

Členské státy se mají vyhnout chráněným oblastem a zvážit své národní plány obnovy. Členské státy by měly koordinovat vypracování národních plánů obnovy s mapováním oblastí, které jsou nezbytné pro splnění alespoň jejich národního příspěvku k cíli pro rok 2030 v oblasti obnovitelných zdrojů energie, a případně s vymezením oblastí urychlení obnovitelných zdrojů energie a vyhrazených oblastí sítě. Během přípravy národních plánů obnovy by členské státy měly zajistit součinnost s budováním infrastruktury pro energii z obnovitelných zdrojů a energetickou infrastrukturu a s již vymezenými oblastmi urychlení obnovitelných zdrojů energie a vyhrazenými oblastmi soustav a zajistit, aby fungování těchto oblastí, včetně postupů pro udělování povolení platných v těchto oblastech stanovených směrnicí (EU) 2018/2001, zůstalo nezměněno.

(69) Aby byla zajištěna součinnost s opatřeními na obnovu, která již byla v členských státech naplánována nebo zavedena, měly by národní plány obnovy tato opatření uznat a zohlednit. Vzhledem k naléhavosti, kterou signalizuje šestá hodnotící zpráva IPCC, pokud jde o přijetí opatření k obnově znehodnocených ekosystémů, by členské státy měly tato opatření provádět souběžně s přípravou plánů obnovy.

(70) Národní plány obnovy a opatření k obnově stanovišť, jakož i opatření k zabránění zhoršování stavu stanovišť by měly rovněž zohledňovat výsledky výzkumných projektů, které jsou důležité pro posouzení stavu ekosystémů, určení a zavedení opatření k obnově a pro účely monitorování. Ve vhodných případech by měly rovněž zohlednit rozmanitost situace v různých regionech Unie v souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jako jsou sociální, hospodářské a kulturní požadavky a regionální a místní charakteristiky, včetně hustoty obyvatelstva.

(71) Je vhodné zohlednit specifickou situaci nejvzdálenějších regionů Unie, jak je uvedeno v článku 349 SFEU, který stanoví zvláštní opatření na podporu těchto regionů. Jak předpokládá strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, zvláštní pozornost by měla být věnována ochraně a obnově ekosystémů nejvzdálenějších regionů vzhledem k jejich mimořádně bohaté biologické rozmanitosti. Současně by měly být zohledněny související náklady na ochranu a obnovu těchto ekosystémů a odlehlost, ostrovní charakter, malá rozloha, obtížná topografie a podnebí nejvzdálenějších regionů, zejména při přípravě národních plánů obnovy. Členské státy se vybízejí, aby dobrovolně zahrnuly zvláštní opatření na obnovu v těch nejvzdálenějších regionech, které nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

(72) Agentura EEA by měla podporovat členské státy při přípravě jejich národních plánů obnovy, jakož i při sledování pokroku při dosahování cílů obnovy a plnění závazků. Komise by měla posoudit, zda jsou národní plány obnovy vhodné pro dosažení těchto cílů a plnění těchto povinností, pro splnění zastřešujících cílů Unie, jimiž je společné pokrytí, jako cíl Unie, v rámci všech oblastí a ekosystémů spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, alespoň 20 % plochy půdy a
alespoň 20 % mořských oblastí do roku 2030 a všechny ekosystémy, které potřebují obnovu, do roku 2050, cíle obnovit alespoň 25 000 km řek na volně tekoucí řeky v Unii.
do roku 2030, jakož i za přispění k závazku vysadit v Unii do roku 2030 nejméně 3 miliardy dalších stromů.

(73) Zpráva o stavu přírody do roku 2020 ukázala, že podstatná část informací, které členské státy vykazují podle článku 17 směrnice 92/43/EHS a článku 12 směrnice 2009/147/ES, zejména o stavu a trendech ochrany stanovišť a druhů, které chrání, pochází z dílčích průzkumů nebo je založena pouze na odborném posouzení. Z uvedené zprávy rovněž vyplynulo, že stav několika typů přírodních stanovišť a druhů chráněných podle směrnice 92/43/EHS je stále neznámý. Vyplnění těchto mezer ve znalostech a investice do monitorování a sledování jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné podpořit spolehlivé a vědecky podložené národní plány obnovy. Aby se zvýšila včasnost, účinnost a soudržnost různých metod monitorování, mělo by monitorování a dohled co nejlépe využívat výsledků výzkumných a inovačních projektů financovaných Unií, nových technologií, jako je monitorování *in situ* a dálkový průzkum pomocí vesmírných dat a služeb poskytovaných v rámci složek kosmického programu Unie EGNOS, Galileo a Copernicus, zřízených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696[24] . Mise EU "Obnova našich oceánů a vod", "Přizpůsobení se změně klimatu" a "Dohoda o půdě pro Evropu", stanovené ve sdělení Komise ze dne 29. září 2021 o evropských misích, podpoří provádění cílů obnovy.

[24] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zřizuje kosmický program Unie a Agentura Evropské unie pro kosmický program a zrušují nařízení (EU) č. 912/2010, (EU) č. 1285/2013 a (EU) č. 377/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 69).

(74) Vzhledem ke zvláštním technickým a finančním problémům spojeným s mapováním a monitorováním mořského prostředí by členské státy měly mít možnost jako doplněk k informacím podávaným podle článku 17 směrnice 92/43/EHS a podle článku 17 směrnice 2008/56/ES použít informace o tlacích a hrozbách nebo jiné relevantní informace jako základ pro extrapolaci při posuzování stavu mořských stanovišť uvedených v příloze II tohoto nařízení. Tento přístup by mělo být možné použít také jako základ pro plánování opatření na obnovu mořských stanovišť v souladu s tímto nařízením. Celkové posouzení stavu mořských stanovišť uvedených v příloze II tohoto nařízení by mělo vycházet z nejlepších dostupných poznatků a nejnovějšího technického a vědeckého pokroku.

(75) Aby bylo zajištěno sledování pokroku při provádění národních plánů obnovy, zavedených opatření k obnově, oblastí, na které se vztahují opatření k obnově, a údajů o soupisu překážek bránících kontinuitě řeky, měl by být zaveden systém, který by členským státům ukládal povinnost vytvořit, aktualizovat a zpřístupňovat příslušné údaje o výsledcích tohoto sledování. Elektronické hlášení údajů Komisi by mělo využívat systém Reportnet agentury EEA a mělo by se snažit co nejvíce omezit administrativní zátěž všech subjektů. Aby byla zajištěna vhodná infrastruktura pro veřejný přístup, podávání zpráv a sdílení údajů mezi orgány veřejné správy, měly by členské státy v příslušných případech vycházet ze specifikací údajů uvedených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES[25] , 2007/2/ES[26] a (EU) 2019/1024[27] .

---

[25] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

[26] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

[27] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 56).

(76) Aby bylo zajištěno účinné provádění tohoto nařízení, měla by Komise na žádost podpořit členské státy prostřednictvím nástroje technické podpory zřízeného podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240[28] , který poskytuje technickou podporu na míru pro navrhování a provádění reforem. Technická podpora poskytovaná v rámci tohoto nástroje zahrnuje například posílení správní kapacity, harmonizaci legislativních rámců a sdílení příslušných osvědčených postupů.

(77) Komise by měla podávat zprávy o pokroku, kterého členské státy dosáhly při plnění cílů obnovy a povinností vyplývajících z tohoto nařízení, a to na základě zpráv o pokroku v celé Unii vypracovaných agenturou EEA, jakož i dalších analýz a zpráv, které členské státy poskytly v příslušných oblastech politiky, jako je přírodní, mořská a vodní politika.

---

[28] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje nástroj technické podpory (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

(78) Aby bylo zajištěno splnění cílů a povinností stanovených v tomto nařízení, je nanejvýš důležité, aby byly do obnovy vloženy odpovídající soukromé a veřejné investice. Členské státy by proto měly do svých vnitrostátních rozpočtů zahrnout výdaje na cíle v oblasti biologické rozmanitosti, a to i v souvislosti s alternativními a přechodnými náklady vyplývajícími z provádění vnitrostátních plánů obnovy, a zohlednit způsob využití finančních prostředků Unie. Pokud jde o financování Unií, výdaje v rámci rozpočtu Unie a finančních programů Unie, jako je program LIFE, Evropský fond pro námořní rybolov a akvakulturu (EMFAF), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1139[29] , Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský zemědělský záruční fond (EZZF), oba zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220[30] , Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) a Fond soudržnosti, oba zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058.[31]

---

29 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1139 ze dne 7. července 2021 o zřízení Evropského námořního a rybářského fondu a Fondu akvakultury a o změně nařízení (EU) 2017/1004 (Úř. věst. L 247, 13.7.2021, s. 1).

30 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2220 ze dne 23. prosince 2020, kterým se stanoví některá přechodná ustanovení pro podporu z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) v letech 2021 a 2022 a kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013, (EU) č. 1306/2013 a (EU) č. 1307/2013, pokud jde o zdroje a použití v letech 2021 a 2022, a nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o zdroje a rozdělení této podpory v letech 2021 a 2022 (Úř. věst. L 437, 28.12.2020, s. 1).

31 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60).

a Fond pro spravedlivý přechod, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056[32] , jakož i Horizont Evropa - rámcový program pro výzkum a inovace, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695[33] , přispívá k cílům v oblasti biologické rozmanitosti s ambicí vyčlenit na cíle v oblasti biologické rozmanitosti 7,5 % v roce 2024 a 10 % v roce 2026 a v roce 2027 ročních výdajů v rámci víceletého finančního rámce na období 2021-2027 stanoveného v nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093[34] ("VFR 2021-2027"). Dalším zdrojem financování ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů je Nástroj pro obnovu a odolnost, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241[35] . S odkazem na program LIFE by měla být zvláštní pozornost věnována vhodnému využití strategických přírodních projektů jako specifického nástroje, který by mohl podpořit provádění tohoto nařízení, a to prostřednictvím účinného a efektivního začlenění dostupných finančních zdrojů.

---

[32] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ze dne 24. června 2021 o zřízení Fondu pro spravedlivý přechod (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 1).

[33] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zřizuje rámcový program pro výzkum a inovace Horizont Evropa, stanoví jeho pravidla pro účast a šíření výsledků a zrušují se jeho nařízení (EU) č. 1290/2013 a (EU) č. 1291/2013 (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 1).

[34] Nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021-2027 (Úř. věst. L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

[35] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje nástroj pro obnovu a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

(79) Příprava národních plánů obnovy by neměla pro členské státy znamenat povinnost přeprogramovat jakékoli financování v rámci SZP, SRP nebo jiných programů či nástrojů financování zemědělství a rybolovu v rámci VFR na období 2021-2027 za účelem provádění tohoto nařízení.

(80) Pro stimulaci soukromého financování je k dispozici řada iniciativ Unie, vnitrostátních a soukromých iniciativ, jako je program InvestEU, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/523[36] , který nabízí příležitosti k mobilizaci veřejných a soukromých finančních prostředků na podporu mimo jiné zlepšování přírody a biologické rozmanitosti prostřednictvím projektů zelené a modré infrastruktury a uhlíkového zemědělství jako ekologického způsobu hospodaření.
obchodní model. Mohlo by se podporovat financování opatření na obnovu přírody v terénu prostřednictvím soukromého nebo veřejného financování, včetně podpory založené na výsledcích a inovativních systémů, jako jsou systémy certifikace odstraňování uhlíku. Soukromé investice by mohly být rovněž motivovány prostřednictvím veřejných investičních režimů, včetně finančních nástrojů, dotací a dalších nástrojů, za předpokladu, že budou dodržena pravidla státní podpory.

[36] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/523 ze dne 24. března 2021, kterým se

zřizuje program InvestEU a mění nařízení (EU) 2015/1017 (Úř. věst. L 107, 26.3.2021, s. 30).

(81) Pro zajištění provádění tohoto nařízení jsou nezbytné přiměřené soukromé a veřejné investice do opatření na obnovu přírody. Komise by proto měla, do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a po konzultaci s členskými státy předloží zprávu s analýzou, v níž uvede případné nedostatky při provádění tohoto nařízení. K této zprávě by měly být případně připojeny návrhy vhodných opatření, včetně finančních opatření k odstranění zjištěných nedostatků, jako je zavedení účelového financování, aniž by byly dotčeny výsady spoluzákonodárců pro přijetí víceletého finančního rámce po roce 2027.

(82) Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie přísluší podle zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) soudům členských států zajistit soudní ochranu práv osob podle práva Unie. Kromě toho čl. 19 odst. 1 SEU vyžaduje, aby členské státy poskytly prostředky nápravy dostatečné k zajištění účinné soudní ochrany v oblastech, na které se vztahuje právo Unie. Unie a členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí[37] (dále jen "Aarhuská úmluva"). Podle Aarhuské úmluvy mají členské státy zajistit, aby v souladu s příslušným vnitrostátním právním systémem měli příslušníci dotčené veřejnosti přístup ke spravedlnosti.

[37] L 124, 17.5.2005, s. 4.

(83) Členské státy by měly při přípravě a provádění svých národních plánů obnovy podporovat spravedlivý a celospolečenský přístup. Měly by zavést nezbytná opatření k zapojení místních a regionálních orgánů, vlastníků a uživatelů půdy a jejich sdružení, organizací občanské společnosti, podnikatelské sféry, výzkumných a vzdělávacích komunit, zemědělců, rybářů, lesníků, investorů a dalších příslušných zúčastněných stran a široké veřejnosti do všech fází přípravy, přezkumu a provádění národních plánů obnovy a k podpoře dialogu a šíření vědecky podložených informací o biologické rozmanitosti a přínosech obnovy.

(84) Podle nařízení (EU) 2021/2115 mají strategické plány SZP přispívat k dosažení dlouhodobých vnitrostátních cílů stanovených v legislativních aktech uvedených v příloze XIII uvedeného nařízení nebo z nich vyplývajících a být s nimi v souladu. Toto nařízení by mělo být zohledněno, až bude Komise v souladu s článkem 159 nařízení (EU) 2021/2115 do 31. prosince 2025 přezkoumávat seznam uvedený v příloze XIII nařízení (EU) 2021/2115.
toto nařízení.

(85) V souladu se závazkem obsaženým v akčním programu pro životní prostředí 8th , který je stanoven v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591**[38]** , mají členské státy postupně ukončit dotace škodlivé pro životní prostředí na vnitrostátní úrovni, co nejlépe využívat tržní nástroje a nástroje ekologického rozpočtování a financování, včetně nástrojů potřebných k zajištění sociálně spravedlivého přechodu, a podporovat podniky a další zúčastněné strany při vytváření standardizovaných postupů účtování přírodního kapitálu.

[38] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o obecném akčním programu Unie pro životní prostředí do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).

(86) Za účelem zajištění nezbytného přizpůsobení tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení zavedením a aktualizací vědecky podložené metody monitorování rozmanitosti a populací opylovačů a pokud jde o změnu příloh I až VII tohoto nařízení přizpůsobením skupin a seznamů typů přírodních stanovišť technickému a vědeckému pokroku, seznamu mořských druhů, seznamu druhů používaných pro index ptáků zemědělské krajiny, popisu, jednotek a metodiky ukazatelů biologické rozmanitosti pro zemědělské a lesní ekosystémy a seznamu příkladů obnovy.
opatření, zohlednit zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení nebo zajistit soulad s typy stanovišť EUNIS. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací prováděla posouzení dopadů a příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni, v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[39] . Zejména v zájmu zajištění rovné účasti na přípravě aktů v přenesené pravomoci dostávají Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty ve stejnou dobu jako odborníci členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání odborných skupin Komise, které se zabývají přípravou aktů v přenesené pravomoci.

[39] L 123, 12.5.2016, s. 1.

(87) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení metod monitorování ukazatelů pro zemědělské ekosystémy uvedených v příloze IV tohoto nařízení a ukazatelů pro lesní ekosystémy uvedených v příloze VI tohoto nařízení, a stanovení hlavních rámců pro stanovení uspokojivých úrovní pro městskou zeleň, pro pokrytí městských ekosystémů korunami stromů, pro opylovače, pro ukazatele biologické rozmanitosti pro zemědělské ekosystémy uvedené v příloze IV tohoto nařízení a pro ukazatele pro lesní ekosystémy uvedené v příloze VI tohoto nařízení, stanovení jednotného formátu pro národní plány obnovy a stanovení formátu, struktury a podrobných opatření pro elektronické podávání zpráv o údajích a informacích Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[40] .

(88) S cílem umožnit rychlou a účinnou reakci v případě, že dojde k nepředvídatelné, výjimečné a nezaviněné události, kterou Unie nemůže ovlivnit a která má závažné důsledky pro dostupnost půdy potřebné k zajištění dostatečné zemědělské produkce pro spotřebu potravin v Unii, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o dočasné pozastavení uplatňování příslušných ustanovení tohoto nařízení v nezbytně nutném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na 12 měsíců, při zachování cílů tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

[40] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(89) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení. Podle interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů by toto hodnocení mělo vycházet z kritérií účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty a mělo by být základem pro posouzení dopadů možností dalších opatření. Kromě toho by Komise měla posoudit potřebu stanovit další cíle obnovy na základě společných metod hodnocení stavu ekosystémů, na které se nevztahují články 4 a 5 tohoto nařízení, s přihlédnutím k nejnovějším vědeckým poznatkům.

(90) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869[41] by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(91) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajistit dlouhodobou a udržitelnou obnovu biologicky rozmanitých a odolných ekosystémů na celém evropském území členských států prostřednictvím opatření k obnově, která mají členské státy zavést, aby společně dosáhly cíle Unie pro obnovu suchozemských a mořských oblastí do roku 2030 a všech oblastí vyžadujících obnovu do roku 2050, nemůže být dosaženo uspokojivě prostřednictvím členských států, ale spíše jich lze z důvodu rozsahu a účinků lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

---

[41] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022 o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury, kterým se mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnic 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a o zrušení nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 45).

Kapitola I
Obecná ustanovení

Článek 1
Předmět
úpravy

1. Toto nařízení stanoví pravidla, která mají přispět k:

   (a) dlouhodobé a udržitelné obnovy biologicky rozmanitých a odolných ekosystémů v pevninských a mořských oblastech členských států prostřednictvím obnovy degradovaných ekosystémů;

   (b) dosažení zastřešujících cílů Unie v oblasti zmírňování změny klimatu, adaptace na změnu klimatu a neutralita degradace půdy;

   (c) posílení potravinové bezpečnosti;

   (d) plnění mezinárodních závazků Unie.

2. Toto nařízení stanoví rámec, v němž členské státy zavedou účinná a plošná opatření pro obnovu, aby jako cíl Unie společně pokryly všechny oblasti a ekosystémy v oblasti působnosti tohoto nařízení,
alespoň 20 % pevninských oblastí a alespoň 20 % mořských oblastí do roku 2030 a všechny ekosystémy, které potřebují obnovu, do roku 2050.

Článek 2

Zeměpisná

působnost

Toto nařízení se vztahuje na ekosystémy uvedené v článcích 4 až 12:

(a) na území členských států;

(b) v pobřežních vodách, jak jsou definovány v čl. 2 bodě 7 směrnice 2000/60/ES, členských států, na jejich mořském dně nebo v jejich podloží;

(c) ve vodách mořské dno nebo podmořské dno na straně směrem k moři od základní linie, od níž se měří rozsah teritoriálních vod členského státu, sahající až k nejzazšímu okraji oblasti, kde členský stát má nebo vykonává svrchovaná práva nebo jurisdikci, v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982[42] .

Toto nařízení se vztahuje pouze na ekosystémy na evropském území členských států, na které se vztahují Smlouvy.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

(1) "ekosystémem" se rozumí dynamický komplex společenstev rostlin, živočichů, hub a mikroorganismů a jejich neživého prostředí, které na sebe vzájemně působí jako funkční jednotka, a zahrnuje typy stanovišť, stanoviště druhů a populace druhů;

[42] L 179, 23.6.1998, s. 3.

(2) "stanovištěm druhu" se rozumí stanoviště druhu, jak je definován v čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 1266/2007.

Směrnice 92/43/EHS;

(3) "obnovou" se rozumí proces aktivní nebo pasivní pomoci při obnově ekosystému za účelem zlepšení jeho struktury a funkcí s cílem zachovat nebo zvýšit biologickou rozmanitost a odolnost ekosystému, a to zlepšením stavu určité oblasti typu stanoviště, obnovením příznivého referenčního území, a zlepšením stavu stanoviště určitého druhu na dostatečnou kvalitu a kvantitu v souladu s čl. 4 odst. 1, 2 a 3 a čl. 5 odst. 1, 2 a 3 a splněním cílů a povinností podle článků 8 až 12, včetně dosažení uspokojivé úrovně ukazatelů uvedených v článcích 8 až 12;

(4) "dobrým stavem" se ve vztahu k oblasti typu přírodního stanoviště rozumí stav, kdy klíčové charakteristiky typu přírodního stanoviště, zejména jeho struktura, funkce a typické druhy nebo typické druhové složení, odrážejí vysokou úroveň ekologické integrity, stability a odolnosti nezbytné pro zajištění jeho dlouhodobého zachování, a přispívají tak k dosažení nebo udržení příznivého stavu přírodního stanoviště z hlediska ochrany, pokud je daný typ přírodního stanoviště uveden v příloze I směrnice 92/43/EHS, a v případě mořských ekosystémů přispívají k dosažení nebo udržení dobrého stavu životního prostředí;

(5) "dobrým stavem životního prostředí" se rozumí dobrý stav životního prostředí podle definice v článku 3,

bod 5 směrnice 2008/56/ES;

(6) "příznivým stavem z hlediska ochrany stanoviště" se rozumí příznivý stav z hlediska ochrany v rámci

ve smyslu čl. 1 písm. e) směrnice 92/43/EHS;

(7) "příznivým stavem z hlediska ochrany druhu" se rozumí příznivý stav z hlediska ochrany v rámci

ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 92/43/EHS;

(8) "příznivou referenční oblastí" se rozumí celková plocha typu stanoviště v dané biogeografické nebo mořské oblasti na vnitrostátní úrovni, která je považována za minimum nezbytné pro zajištění dlouhodobé životaschopnosti typu stanoviště a jeho typických druhů nebo typického druhového složení a všech významných ekologických variant tohoto typu stanoviště v jeho přirozeném areálu rozšíření a která se skládá ze současné plochy typu stanoviště, a pokud tato plocha není dostatečná pro dlouhodobou životaschopnost typu stanoviště a jeho typických druhů nebo typického druhového složení, z další plochy nezbytné pro opětovné vytvoření typu stanoviště; pokud je dotčený typ stanoviště uveden v příloze I směrnice 92/43/EHS, přispívá toto znovuvytvoření k dosažení příznivého stavu stanoviště z hlediska ochrany a v mořských ekosystémech přispívá toto znovuvytvoření k dosažení nebo udržení dobrého stavu prostředí;

(9) "dostatečnou kvalitou stanoviště" se rozumí kvalita stanoviště druhu, která umožňuje splnění ekologických požadavků druhu v kterékoli fázi jeho biologického cyklu tak, aby se dlouhodobě udržel jako životaschopná součást svého stanoviště v jeho přirozeném areálu rozšíření, přispívá k dosažení nebo udržení příznivého stavu z hlediska ochrany druhů uvedených v příloze II, IV nebo V směrnice 92/43/EHS a k zajištění populací volně žijících druhů ptáků, na které se vztahuje směrnice 2009/147/ES, a v mořských ekosystémech navíc přispívá k dosažení nebo udržení dobrého stavu životního prostředí;

(10) "dostatečným množstvím stanoviště" se rozumí množství stanoviště druhu, které umožňuje splnění ekologických požadavků druhu v kterékoli fázi jeho biologického cyklu tak, aby se dlouhodobě udržel jako životaschopná součást svého stanoviště v jeho přirozeném areálu rozšíření, přispívá k dosažení nebo udržení příznivého stavu z hlediska ochrany druhů uvedených v příloze II, IV nebo V směrnice 92/43/EHS a k zajištění populací volně žijících druhů ptáků, na které se vztahuje směrnice 2009/147/ES, a v mořských ekosystémech navíc přispívá k dosažení nebo udržení dobrého stavu životního prostředí;

(11) "velmi běžným a rozšířeným typem stanoviště" se rozumí typ stanoviště, který se vyskytuje ve více oblastech.
biogeografické oblasti Unie s rozlohou větší než 10 000 km²;

(12) "opylovačem" volně žijící hmyz, který přenáší pyl z prašníku rostliny do jejího květu stigma rostliny, které umožňuje oplodnění a produkci semen;

(13) "úbytkem populací opylovačů" se rozumí pokles početnosti nebo rozmanitosti nebo obojího. opylovači;

(14) "původní dřevinou" se rozumí dřevina, která se vyskytuje v rámci svého přirozeného areálu, minulého nebo současného, a má potenciál šíření, tj. v rámci areálu, který přirozeně obývá nebo by mohla obývat bez přímého nebo nepřímého zavlečení nebo péče člověka;

(15) "místní správní jednotkou" nebo "MPS" se rozumí správní jednotka členského státu nižší úrovně, než je provincie, region nebo stát, zřízená v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003.
Rada[43] ;

[43] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

(16) "městskými centry" a "městskými klastry" se rozumí územní jednotky klasifikované ve městech, městečkách a předměstích s použitím síťové typologie stanovené v souladu s čl. 4b odst. 2 nařízení (ES) č. 1059/2003;

(17) "městy" se rozumí LAU, kde alespoň 50 % obyvatel žije v jednom nebo více městských centrech, měřeno pomocí stupně urbanizace stanoveného v souladu s čl. 4b odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1059/2003;

(18) "městy a předměstími" se rozumí LAU, kde méně než 50 % obyvatel žije v městském centru, ale alespoň 50 % obyvatel žije v městském seskupení, měřeno pomocí stupně urbanizace stanoveného v souladu s čl. 4b odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1059/2003;

(19) "příměstskými oblastmi" se rozumí oblasti přiléhající k městským centrům nebo městským seskupením, včetně alespoň všech oblastí do vzdálenosti 1 km od vnějších hranic těchto městských center nebo městských seskupení, které se nacházejí ve stejném městě nebo ve stejném městě a předměstí jako tato městská centra nebo městská seskupení;

(20) "městskou zelení" celková plocha stromů, keřů, křovin, trvalých bylinných porostů, lišejníků a mechů, rybníků a vodních toků nacházejících se ve městech nebo na předměstích, vypočtená na základě údajů poskytnutých službou pro monitorování půdy Copernicus v rámci složky Copernicus programu Unie pro vesmír zřízeného nařízením (EU) 2021/696, a pokud jsou pro daný členský stát k dispozici, dalších vhodných doplňujících údajů poskytnutých tímto členským státem;

(21) "pokryvem městských stromů" se rozumí celková plocha stromového porostu ve městech a na předměstích, vypočtená na základě údajů o hustotě stromového porostu, které poskytuje služba pro monitorování území Copernicus v rámci složky Copernicus programu Unie pro vesmír, zřízeného nařízením (EU) 2021/696, a pokud jsou k dispozici pro dotčený členský stát, další vhodné doplňující údaje poskytnuté tímto členským státem;

(22) "volně tekoucí řekou" se rozumí řeka nebo úsek řeky, jejíž podélné, příčné a vertikální spojitosti nebrání umělé stavby tvořící překážku a jejíž přirozené funkce nejsou z velké části ovlivněny;

(23) "přemokřením rašeliniště" se rozumí proces změny odvodněné rašelinné půdy na vlhkou rašelinu.
půdy;

(24) "oblastí urychleného využívání obnovitelných zdrojů energie" se rozumí oblast urychleného využívání obnovitelných zdrojů energie definovaná v článku 2,
bod 9a) směrnice (EU) 2018/2001.

Kapitola II Cíle a povinnosti obnovy

Článek 4

Obnova suchozemských, pobřežních a sladkovodních ekosystémů

1. Členské státy zavedou opatření k obnově, která jsou nezbytná pro zlepšení stavu oblastí typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, které nejsou v dobrém stavu. Tato opatření pro obnovu se zavedou:

   (a) do roku 2030 alespoň na 30 % celkové plochy všech typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, které nejsou v dobrém stavu, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15;

   (b) do roku 2040 alespoň na 60 % a do roku 2050 alespoň na 90 % plochy každé skupiny typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, která není v dobrém stavu, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15.

   Pro účely tohoto odstavce členské státy případně do roku 2030 upřednostní opatření na obnovu v oblastech, které se nacházejí v lokalitách Natura 2000.

2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b),
   Členské státy mohou v řádně odůvodněných případech a pro účely tohoto odstavce vyloučit z příslušné skupiny typů přírodních stanovišť velmi běžné a rozšířené typy přírodních stanovišť, které pokrývají více než 3 % jejich evropského území.

Pokud členský stát uplatní výjimku uvedenou v prvním pododstavci, zavede opatření k obnově:

(a) do roku 2050 na ploše představující alespoň 80 % plochy, která není v dobrém stavu pro každý z těchto typů stanovišť;

(b) do roku 2030 alespoň na třetinu procentního podílu uvedeného v písmenu a) a

(c) do roku 2040 alespoň na dvě třetiny procentního podílu uvedeného v písmenu a).

Odchylka uvedená v prvním pododstavci se použije pouze tehdy, pokud je zajištěno, že procentní podíl uvedený v druhém pododstavci písm. a) nebrání dosažení nebo udržení příznivého stavu z hlediska ochrany pro každý z těchto typů přírodních stanovišť na národní biogeografické úrovni.

3. Pokud členský stát uplatní výjimku podle odstavce 2, vztahuje se povinnost stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) na celkovou plochu všech zbývajících typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, která není v dobrém stavu, a povinnost stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) se vztahuje na zbývající plochy příslušných skupin typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, které nejsou v dobrém stavu.

4. Členské státy zavedou opatření k obnově, která jsou nezbytná k obnově typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I v oblastech, kde se tyto typy přírodních stanovišť nevyskytují, s cílem dosáhnout příznivé referenční oblasti pro tyto typy přírodních stanovišť. Tato opatření musí být zavedena na plochách představujících alespoň 30 % dodatečné plochy potřebné k dosažení celkové příznivé referenční oblasti pro každou skupinu typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15, do roku 2030 na plochách představujících alespoň 60 % této plochy do roku 2040 a na 100 % této plochy do roku 2050.

5. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku, pokud se členský stát domnívá, že do roku 2050 není možné zavést opatření k obnově, která jsou nezbytná k dosažení příznivé referenční oblasti pro určitý typ přírodního stanoviště na 100 % plochy, může členský stát Dotčený členský stát může ve svém národním plánu obnovy podle článku 15 stanovit nižší procentní podíl na úrovni mezi 90 % a 100 % a poskytnout odpovídající odůvodnění. V takovém případě členský stát postupně zavede opatření k obnově, která jsou nezbytná k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050. Do roku 2030 musí tato opatření k obnově pokrýt alespoň 30 % dodatečné plochy potřebné k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050 a do roku 2040 musí pokrýt alespoň 60 % dodatečné plochy potřebné k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050.

6. Pokud členský stát uplatní výjimku podle odstavce 5 na konkrétní typy přírodních stanovišť, vztahuje se povinnost stanovená v odstavci 4 na zbývající typy přírodních stanovišť, které jsou součástí skupin typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, do nichž tyto konkrétní typy přírodních stanovišť patří.

7. Členské státy zavedou opatření pro obnovu suchozemských, pobřežních a sladkovodních stanovišť druhů uvedených v přílohách II, IV a V směrnice 92/43/EHS a suchozemských, pobřežních a sladkovodních stanovišť volně žijících ptáků, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2009/147/ES, která jsou kromě opatření pro obnovu uvedených v odstavcích 1 a 4 tohoto článku nezbytná pro zlepšení kvality a kvantity těchto stanovišť, včetně jejich obnovy, a pro posílení propojenosti, dokud nebude dosaženo dostatečné kvality a kvantity těchto stanovišť.

8. Určení nejvhodnějších oblastí pro opatření k obnově podle odstavců 1, 4 a 7 tohoto článku vychází z nejlepších dostupných poznatků a nejnovějších vědeckých důkazů o stavu typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I tohoto nařízení, měřeno strukturou a funkcemi, které jsou nezbytné pro jejich dlouhodobé zachování, včetně jejich typických druhů, jak je uvedeno v čl. 1 písm. e) směrnice 92/43/EHS, a kvality a kvantity stanovišť druhů uvedených v odstavci 7 tohoto článku, s využitím informací oznámených podle článku 17 směrnice 92/43/EHS a článku 12 směrnice 2009/147/ES a případně s přihlédnutím k různorodosti situace v různých regionech, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2 směrnice 92/43/EHS.
Čl. 14 odst. 16 písm. c) tohoto nařízení.

9. Členské státy zajistí, aby nejpozději do roku 2030 byl znám stav typů přírodních stanovišť alespoň na 90 % plochy všech typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a aby do roku 2040 byl znám stav všech ploch typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I.

10. Opatření na obnovu uvedená v odstavcích 1 a 4 zohlední potřebu zlepšit propojení mezi typy přírodních stanovišť uvedenými v příloze I a zohlední ekologické požadavky druhů uvedených v odstavci 7, které se v těchto typech přírodních stanovišť vyskytují.

11. Členské státy zavedou opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se v oblastech, které jsou předmětem opatření k obnově podle odstavců 1, 4 a 7, neustále zlepšoval stav typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I, dokud nebude dosaženo dobrého stavu, a aby se neustále zlepšovala kvalita přírodních stanovišť druhů uvedených v odstavci 7, dokud nebude dosaženo dostatečné kvality těchto stanovišť.

Aniž je dotčena směrnice 92/43/EHS, zavedou členské státy opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se stav oblastí, v nichž bylo dosaženo dobrého stavu a v nichž bylo dosaženo dostatečné kvality stanovišť druhů, výrazně nezhoršil.

12. Aniž je dotčena směrnice 92/43/EHS, usilují členské státy do data zveřejnění svých národních plánů obnovy v souladu s čl. 17 odst. 6 tohoto nařízení o zavedení nezbytných opatření s cílem zabránit významnému zhoršení stavu oblastí, kde se vyskytují typy přírodních stanovišť uvedené v příloze I tohoto nařízení a které jsou v dobrém stavu nebo jsou nezbytné pro splnění cílů obnovy stanovených v odstavci 17 tohoto článku.

13. S ohledem na odstavce 11 a 12 tohoto článku, mimo lokality Natura 2000, Pokud neexistují alternativy, mohou členské státy uplatňovat požadavky na nezhoršování stavu stanovené v uvedených odstavcích na úrovni každé biogeografické oblasti svého území pro každý typ stanoviště a každé stanoviště druhu za předpokladu, že dotčený členský stát oznámí svůj záměr uplatňovat tento odstavec Komisi do ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a plní povinnosti stanovené v čl. 15 odst. 3 písm. g), čl. 20 odst. 1 písm. j), čl. 21 odst. 1 a čl. 21 odst. 2 písm. b).

14. Mimo lokality Natura 2000 se povinnost stanovená v odstavci 11 nevztahuje na zhoršení stavu způsobené:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné změny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu;

(c) plán nebo projekt v naléhavém veřejném zájmu, pro který nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení, o nichž se rozhoduje případ od případu, nebo

(d) činnost nebo nečinnost třetích zemí, za kterou dotyčný členský stát nenese odpovědnost.

15. Mimo lokality Natura 2000 se povinnost stanovená v odstavci 12 nevztahuje na zhoršení stavu způsobené:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné změny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu;

(c) plán nebo projekt převažujícího veřejného zájmu, pro který nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení, nebo

(d) činnost nebo nečinnost třetích zemí, za kterou dotyčný členský stát nenese odpovědnost.

16. V rámci lokalit Natura 2000 je nesplnění povinností stanovených v odstavcích 11 a 12 odůvodněné, pokud je způsobeno:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné přeměny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu, nebo

(c) plán nebo projekt schválený v souladu s čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS.

17. Členské státy zajistí, aby:

(a) zvětšení plochy v dobrém stavu pro typy přírodních stanovišť uvedené v příloze I, dokud nebude alespoň 90 % plochy v dobrém stavu a dokud nebude dosaženo příznivé referenční plochy pro každý typ přírodního stanoviště v každé biogeografické oblasti příslušného členského státu;

(b) rostoucí tendence k dostatečné kvalitě a kvantitě suchozemských, pobřežních a sladkovodních stanovišť druhů uvedených v přílohách II, IV a V směrnice 92/43/EHS a druhů, které spadají do oblasti působnosti Směrnice 2009/147/ES.

Článek 5

Obnova mořských ekosystémů

1. Členské státy zavedou opatření k obnově, která jsou nezbytná pro zlepšení stavu oblastí typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, které nejsou v dobrém stavu. Tato opatření pro obnovu se zavedou:

(a) do roku 2030 alespoň na 30 % celkové plochy typů přírodních stanovišť skupin 1 až 6 uvedených v příloze II, které nejsou v dobrém stavu, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15;

(b) do roku 2040 alespoň na 60 % a do roku 2050 alespoň na 90 % plochy každé ze skupin 1 až 6 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, která není v dobrém stavu, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15;

(c) do roku 2040 alespoň dvě třetiny procentního podílu plochy skupiny 7 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, která není v dobrém stavu, uvedeného v písmenu d) tohoto odstavce, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy podle článku 15, a

(d) do roku 2050 procentní podíl plochy skupiny 7 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, která není v dobrém stavu, stanovený v souladu s čl. 14 odst. 3, jak je vyčíslen v národním plánu obnovy podle článku 15.

Procentní podíl uvedený v prvním pododstavci písm. d) tohoto článku se stanoví tak, aby nebránil dosažení nebo udržení dobrého stavu životního prostředí stanoveného podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES.

2. Členské státy zavedou opatření k obnově, která jsou nezbytná k obnově typů přírodních stanovišť ze skupin 1 až 6 uvedených v příloze II v oblastech, kde se tyto typy přírodních stanovišť nevyskytují, s cílem dosáhnout příznivé referenční oblasti pro tyto typy přírodních stanovišť. Tato opatření musí být zavedena na plochách představujících nejméně 30 % dodatečné plochy potřebné k dosažení příznivé referenční oblasti pro každou skupinu typů přírodních stanovišť, jak je vyčísleno v národním plánu obnovy uvedeném v článku 15, do roku 2030 na plochách představujících nejméně 60 % této plochy do roku 2040 a na 100 % této plochy do roku 2050.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku, pokud se členský stát domnívá, že do roku 2050 není možné zavést opatření k obnově, která jsou nezbytná k dosažení příznivé referenční oblasti pro určitý typ stanoviště na 100 % plochy, může členský stát
Dotčený členský stát může ve svém národním plánu obnovy podle článku 15 stanovit nižší procentní podíl na úrovni mezi 90 % a 100 % a poskytnout odpovídající odůvodnění. V takovém případě členský stát postupně zavede opatření k obnově, která jsou nezbytná k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050. Do roku 2030 musí tato opatření k obnově pokrýt alespoň 30 % dodatečné plochy potřebné k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050 a do roku 2040 musí pokrýt alespoň 60 % dodatečné plochy potřebné k dosažení tohoto nižšího procenta do roku 2050.

4. Pokud členský stát uplatní výjimku podle odstavce 3 na konkrétní typy přírodních stanovišť, vztahuje se povinnost stanovená v odstavci 2 na zbývající dodatečnou plochu potřebnou k dosažení příznivé referenční oblasti každé skupiny typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, do které tyto konkrétní typy přírodních stanovišť patří.

5. Členské státy zavedou opatření pro obnovu mořských stanovišť druhů uvedených v příloze III tohoto nařízení a v přílohách II, IV a V směrnice 92/43/EHS a mořských stanovišť volně žijících ptáků, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2009/147/ES, která jsou kromě opatření pro obnovu uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nezbytná pro zlepšení kvality a kvantity těchto stanovišť, včetně jejich opětovného vytvoření, a pro posílení propojení, dokud nebude dosaženo dostatečné kvality a kvantity těchto stanovišť.

6. Určení nejvhodnějších oblastí pro opatření k obnově podle odstavců 1, 2 a 5 tohoto článku vychází z nejlepších dostupných poznatků a nejnovějšího technického a vědeckého pokroku při určování stavu typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II tohoto nařízení a kvality a kvantity přírodních stanovišť druhů uvedených v odstavci 5 tohoto článku s využitím informací oznámených podle článku 17 směrnice 92/43/EHS, článku 12 směrnice 2009/147/ES a článku 17 směrnice 2008/56/ES.

7. Členské státy zajistí, aby byl znám stav těchto oblastí:

   (a) do roku 2030 alespoň na 50 % plochy všech typů přírodních stanovišť ve skupinách 1 až 6 uvedených v příloze II;

   (b) do roku 2040 pro všechny oblasti typů přírodních stanovišť ve skupinách 1 až 6 uvedených v příloze II;

   (c) do roku 2040 alespoň na 50 % plochy všech typů přírodních stanovišť skupiny 7 uvedených v příloze II;

   (d) do roku 2050 pro všechny oblasti typů přírodních stanovišť ve skupině 7 uvedené v příloze II.

8. Opatření na obnovu uvedená v odstavcích 1 a 2 zohlední potřebu zlepšení ekologické soudržnosti a propojení mezi typy přírodních stanovišť uvedenými v příloze II a zohlední ekologické požadavky druhů uvedených v odstavci 5, které se v těchto typech přírodních stanovišť vyskytují.

9. 6. Členské státy zavedou opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se v oblastech, které jsou předmětem opatření k obnově podle odstavců 1, 2 a 5, neustále zlepšoval stav typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, dokud nebude dosaženo dobrého stavu, a aby se neustále zlepšovala kvalita přírodních stanovišť druhů uvedených v odstavci 5, dokud nebude dosaženo dostatečné kvality těchto stanovišť.

Aniž je dotčena směrnice 92/43/EHS, zavedou členské státy opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se stav oblastí, v nichž bylo dosaženo dobrého stavu a v nichž bylo dosaženo dostatečné kvality stanovišť druhů, výrazně nezhoršil.

10. Aniž je dotčena směrnice 92/43/EHS, usilují členské státy do data zveřejnění svých národních plánů obnovy v souladu s čl. 17 odst. 6 tohoto nařízení o zavedení nezbytných opatření s cílem zabránit významnému zhoršení stavu oblastí, kde se vyskytují typy přírodních stanovišť uvedené v příloze II tohoto nařízení a které jsou v dobrém stavu nebo jsou nezbytné pro splnění cílů obnovy stanovených v odstavci 14 tohoto článku.

11. Mimo lokality Natura 2000 se povinnost stanovená v odstavci 9 nevztahuje na zhoršení stavu způsobené:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné změny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu;

(c) plán nebo projekt v naléhavém veřejném zájmu, pro který nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení, o nichž se rozhoduje případ od případu, nebo

(d) činnost nebo nečinnost třetích zemí, za kterou dotyčný členský stát nenese odpovědnost.

12. Mimo lokality Natura 2000 se povinnost stanovená v odstavci 10 nevztahuje na zhoršení stavu způsobené:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné změny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu;

(c) plán nebo projekt v naléhavém veřejném zájmu, pro který nejsou k dispozici méně škodlivá alternativní řešení, nebo

(d) činnost nebo nečinnost třetích zemí, za kterou dotyčný členský stát nenese odpovědnost.

13. V rámci lokalit Natura 2000 je nesplnění povinností stanovených v odstavcích 9 a 10 odůvodněné, pokud je způsobeno:

(a) *vyšší moci*, včetně přírodních katastrof;

(b) nevyhnutelné přeměny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu, nebo

(c) plán nebo projekt schválený v souladu s čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS.

14. Členské státy zajistí, aby:

(a) zvýšení plochy v dobrém stavu pro typy přírodních stanovišť skupin 1 až 6 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, dokud nebude alespoň 90 % plochy v dobrém stavu a dokud nebude dosaženo příznivé referenční plochy pro každý typ přírodního stanoviště v každé biogeografické oblasti příslušného členského státu;

(b) zvýšení plochy v dobrém stavu pro typy přírodních stanovišť skupiny 7 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, dokud nebude v dobrém stavu alespoň procento uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) a dokud nebude dosaženo příznivé referenční plochy pro každý typ přírodního stanoviště v každé biogeografické oblasti dotčeného členského státu;

(c) rostoucí tendence k dostatečné kvalitě a kvantitě mořských stanovišť druhů uvedených v příloze III tohoto nařízení a v přílohách II, IV a V směrnice 92/43/EHS a druhů, které spadají do oblasti působnosti Směrnice 2009/147/ES.

Článek 6

Energie z obnovitelných zdrojů

1. Pro účely čl. 4 odst. 14 a 15 a čl. 5 odst. 11 a 12 se předpokládá, že plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k síti a k související síti samotné a akumulační zařízení jsou v převažujícím veřejném zájmu. Členské státy je mohou osvobodit od požadavku, aby nebyla k dispozici méně škodlivá alternativní řešení podle čl. 4 odst. 14 a 15 a čl. 5 odst. 11 a 12, pokud:

   (a) bylo provedeno strategické posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s podmínkami stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES[44] ; nebo

   (b) byly podrobeny posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s podmínkami stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU[45] .

---

[44] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

[45] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

2. Členské státy mohou za řádně odůvodněných a zvláštních okolností omezit uplatňování odstavce 1 na určité části svého území, jakož i na určité druhy technologií nebo na projekty s určitými technickými vlastnostmi v souladu s prioritami stanovenými v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999.

Pokud členské státy uplatní omezení podle prvního pododstavce, informují o nich Komisi a odůvodní je.

Článek 7

Obrana státu

1. Při zavádění opatření k obnově pro účely čl. 4 odst. 1, 4 nebo 7 nebo čl. 5 odst. 1, 2 nebo 5 mohou členské státy vyjmout oblasti používané pro činnosti, jejichž jediným účelem je obrana státu, pokud jsou tato opatření považována za neslučitelná s pokračujícím vojenským využíváním dotyčných oblastí.

2. Pro účely čl. 4 odst. 14 a 15 a čl. 5 odst. 11 a 12 mohou členské státy stanovit, že plány a projekty, jejichž jediným účelem je obrana státu, se považují za plány a projekty v převažujícím veřejném zájmu.

Pro účely čl. 4 odst. 14 a 15 a čl. 5 odst. 11 a 12 mohou členské státy vyjmout plány a projekty, jejichž jediným účelem je obrana státu, z požadavku, aby nebyla k dispozici méně škodlivá alternativní řešení. Pokud však členský stát tuto výjimku uplatní, zavede v přiměřené a proveditelné míře opatření s cílem zmírnit dopad těchto plánů a projektů na typy přírodních stanovišť.

Článek 8 Obnova městských ekosystémů

1. Do 31. prosince 2030 členské státy zajistí, aby nedošlo k žádnému čistému úbytku celkové vnitrostátní plochy městské zeleně a pokrytí městských ekosystémů stromy, stanovenému v souladu s čl. 14 odst. 4, ve srovnání s ... [rok vstupu tohoto nařízení v platnost]. Pro účely tohoto odstavce mohou členské státy z těchto celkových vnitrostátních ploch vyloučit oblasti městských ekosystémů, v nichž podíl městské zeleně v městských centrech a městských seskupeních přesahuje 45 % a podíl městské zeleně v korunách stromů přesahuje 10 %.

2. Od 1. ledna 2031 dosáhnou členské státy rostoucího trendu celkové vnitrostátní rozlohy městské zeleně, včetně začlenění městské zeleně do budov a infrastruktury, v oblastech městských ekosystémů stanovených v souladu s čl. 14 odst. 4, měřeného každých šest let od 1. ledna 2031, dokud nebude dosaženo uspokojivé úrovně stanovené v souladu s čl. 14 odst. 5.

3. Členské státy dosáhnou v každé oblasti městského ekosystému, určené v souladu s čl. 14 odst. 4, rostoucího trendu pokryvu městských stromů, měřeného každých šest let od 1. ledna 2031, dokud nebude dosaženo uspokojivé úrovně stanovené v souladu s čl. 14 odst. 5.

Článek 9

Obnovení přirozeného propojení řek a přirozených funkcí souvisejících záplavových oblastí.

1. Členské státy provedou inventarizaci umělých překážek bránících propojení povrchových vod a s ohledem na socioekonomické funkce umělých překážek určí překážky, které je třeba odstranit, aby se přispělo k dosažení cílů obnovy stanovených v článku 4 tohoto nařízení a k naplnění cíle obnovy.
alespoň 25 000 km řek na volně tekoucí řeky v Unii do roku 2030, aniž je dotčena směrnice 2000/60/ES, zejména její čl. 4 odst. 3, 5 a 7, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013[46] , zejména jeho článek 15.

2. Členské státy odstraní umělé překážky bránící propojení povrchových vod zjištěné v soupisu provedeném podle odstavce 1 tohoto článku v souladu s plánem jejich odstranění uvedeným v čl. 15 odst. 3 písm. i) a n). Při odstraňování umělých překážek se členské státy zabývají především zastaralými překážkami, konkrétně těmi, které již nejsou potřebné pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, vnitrozemskou plavbu, zásobování vodou, ochranu před povodněmi nebo jiné využití.

---

[46] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

3. Členské státy doplní odstranění umělých překážek podle odstavce 2 opatřeními nezbytnými ke zlepšení přirozených funkcí souvisejících záplavových oblastí.

4. Členské státy zajistí, aby byla zachována přirozená spojitost řek a přirozené funkce souvisejících záplavových území obnovených v souladu s odstavci 2 a 3.

Článek 10

Obnova populací opylovačů

1. Členské státy včasným zavedením vhodných a účinných opatření zlepší rozmanitost opylovačů a zvrátí pokles populací opylovačů nejpozději do roku 2030 a poté dosáhnou rostoucího trendu populací opylovačů, měřeného nejméně každých šest let od roku 2030, dokud nebude dosaženo uspokojivé úrovně, jak je stanoveno v souladu s čl. 14 odst. 5.

2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění tohoto nařízení zavedením a aktualizací vědecky podložené metody monitorování rozmanitosti opylovačů a jejich populací. Komise přijme první z těchto aktů v přenesené pravomoci, kterými se tato metoda stanoví, do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

3. Metoda uvedená v odstavci 2 poskytuje standardizovaný přístup ke shromažďování ročních údajů o početnosti a rozmanitosti druhů opylovačů v ekosystémech, k posuzování trendů populací opylovačů a účinnosti opatření na obnovu přijatých členskými státy v souladu s odstavcem 1.

4. Při použití metody uvedené v odstavci 2 členské státy zajistí, aby údaje z monitorování pocházely z dostatečného počtu míst, aby byla zajištěna reprezentativnost na celém jejich území. Členské státy podporují občanskou vědu při sběru monitorovacích údajů, je-li to vhodné, a poskytnou odpovídající zdroje pro plnění těchto úkolů.

5. Komise a příslušné agentury Unie, zejména agentura EEA, Evropský úřad pro bezpečnost potravin a Evropská agentura pro chemické látky, v souladu se svými příslušnými mandáty koordinují své činnosti týkající se opylovačů a poskytují členským státům na jejich žádost informace na podporu plnění jejich povinností podle tohoto článku. Za tímto účelem Komise mimo jiné zřídí zvláštní pracovní skupinu a koordinovaně předává členským státům příslušné informace a odborné poznatky.

Článek 11

Obnova zemědělských ekosystémů

1. Členské státy zavedou opatření pro obnovu nezbytná pro zvýšení biologické rozmanitosti v zemědělských ekosystémech, kromě oblastí, na které se vztahují opatření pro obnovu podle čl. 4 odst. 1, 4 a 7, s ohledem na změnu klimatu, sociální a hospodářské potřeby venkovských oblastí a potřebu zajistit udržitelnou zemědělskou produkci v Unii.

2. 1. Členské státy zavedou opatření, jejichž cílem je dosáhnout na vnitrostátní úrovni rostoucího trendu alespoň dvou ze tří následujících ukazatelů pro zemědělské ekosystémy, jak je dále uvedeno v příloze IV, měřených v období od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] do 31. prosince 2030 a poté každých šest let, dokud nebude dosaženo uspokojivých úrovní stanovených v souladu s čl. 14 odst. 5:

   (a) index lučních motýlů;

   (b) zásoby organického uhlíku v minerálních půdách orné půdy;

   (c) podíl zemědělské půdy s vysokou krajinnou rozmanitostí.

3. Členské státy zavedou obnovovací opatření, jejichž cílem je zajistit, aby společný index ptáků zemědělské půdy na vnitrostátní úrovni založený na druzích uvedených v příloze V, indexovaný ke dni ... [datum: první den měsíce následujícího po 12 měsících od data vstupu tohoto nařízení v platnost] = 100, dosáhl těchto hodnot:

(a) pro členské státy uvedené v příloze V, jejichž populace ptáků zemědělské krajiny byly v minulosti více vyčerpány: 110 do roku 2030, 120 do roku 2040 a 130 do roku 2050;

(b) pro členské státy uvedené v příloze V s historicky méně vyčerpanými populacemi ptáků zemědělské krajiny: 105 do roku 2030, 110 do roku 2040 a 115 do roku 2050.

4. Členské státy zavedou opatření zaměřená na obnovu zemědělsky využívaných organických půd, které představují odvodněná rašeliniště. Tato opatření musí být zavedena alespoň:

(a) 30 % těchto ploch do roku 2030, z nichž nejméně čtvrtina bude znovu zavlažována;

(b) 40 % těchto ploch do roku 2040, z nichž nejméně třetina bude znovu zavlažována;

(c) 50 % těchto ploch do roku 2050, z nichž nejméně třetina bude znovu zavlažována.

Členské státy mohou zavést opatření k obnově, včetně opětovného zavlažování, v oblastech, kde se těží rašelina, a započítat tyto oblasti jako příspěvek k plnění příslušných cílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c).

Kromě toho mohou členské státy zavést opatření k obnově organických půd, které tvoří odvodněná rašeliniště v rámci jiného využití půdy než zemědělského a těžby rašeliny, a započítat tyto obnovené plochy jako příspěvek k dosažení cílů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b) a c), a to až do výše 40 %.

Opatření na obnovu, která spočívají v opětovném zavodnění rašelinišť, včetně úrovně vody, které má být dosaženo, přispívají ke snížení čistých emisí skleníkových plynů a zvýšení biologické rozmanitosti, přičemž se zohlední vnitrostátní a místní podmínky.

V řádně odůvodněných případech může členský stát snížit rozsah opětovného zavodnění zemědělsky využívaných rašelinišť na méně, než je požadováno podle prvního pododstavce písm. a), b) a c) tohoto odstavce, pokud je pravděpodobné, že toto zavodnění bude mít významné negativní dopady na infrastrukturu, budovy, přizpůsobení se klimatu nebo jiné veřejné zájmy, a pokud toto zavodnění nemůže být provedeno na jiné než zemědělské půdě. Každé takové snížení se stanoví v souladu s čl. 14 odst. 8.

Povinnost členských států splnit cíle zavlažování stanovené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) neznamená povinnost zemědělců a soukromých vlastníků půdy zavlažovat své pozemky, pro které zůstává zavlažování zemědělské půdy dobrovolné, aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z vnitrostátních právních předpisů.

Členské státy budou podle potřeby motivovat k obnově vláhy, aby se stala atraktivní volbou pro zemědělce a soukromé vlastníky půdy, a podpoří přístup ke školení a poradenství pro zemědělce a další zúčastněné strany ohledně výhod obnovy vláhy na rašeliništích a možností následného obhospodařování půdy a souvisejících možností.

Článek 12 Obnova lesních ekosystémů

1. Členské státy zavedou opatření k obnově nezbytná pro zvýšení biologické rozmanitosti lesních ekosystémů, kromě oblastí, které podléhají opatřením k obnově podle čl. 4 odst. 1, 4 a 7, přičemž zohlední rizika lesních požárů.

2. Členské státy dosáhnou na vnitrostátní úrovni rostoucího trendu společného indexu lesních ptáků, jak je dále uvedeno v příloze VI, měřeného v období od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] do 31. prosince 2030 a poté každých šest let, dokud nebude dosaženo uspokojivých úrovní stanovených v souladu s čl. 14 odst. 5.

3. Členské státy dosáhnou na vnitrostátní úrovni rostoucího trendu alespoň šesti ze sedmi následujících ukazatelů pro lesní ekosystémy, jak je dále uvedeno v příloze VI, vybraných na základě jejich schopnosti prokázat zvýšení biologické rozmanitosti lesních ekosystémů v daném členském státě. Tento trend se měří v období od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] do 31. prosince 2030 a poté každých šest let, dokud nebude dosaženo uspokojivých úrovní stanovených v souladu s čl. 14 odst. 5:

   (a) stojící mrtvé dřevo;

   (b) ležící mrtvé dřevo;

   (c) podíl lesů s nerovnoměrnou věkovou strukturou;

(d) propojení lesů;

(e) zásoby organického uhlíku;

(f) podíl lesů s převahou původních druhů dřevin;

(g) druhová rozmanitost stromů.

4. Nesplnění povinností stanovených v odstavcích 2 a 3 je odůvodněné, pokud je způsobeno:

(a) *vyšší moc* velkého rozsahu, včetně přírodních katastrof, zejména neplánovaných a nekontrolovaných požárů, nebo

(b) nevyhnutelné změny stanovišť, které jsou přímo způsobeny změnou klimatu.

Článek 13

Výsadba dalších tří miliard stromů

1. Při určování a provádění obnovných opatření ke splnění cílů a povinností stanovených v článcích 4 a 8 až 12 se členské státy snaží přispět k závazku vysadit do roku 2030 na úrovni Unie nejméně tři miliardy dalších stromů.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příspěvek ke splnění závazku uvedeného v odstavci 1 byl dosažen při plném respektování ekologických zásad, včetně zajištění druhové rozmanitosti a rozmanitosti věkové struktury, upřednostňování původních druhů dřevin s výjimkou, ve velmi specifických případech a podmínkách, nepůvodních druhů přizpůsobených místním půdním, klimatickým a ekologickým podmínkám a podmínkám stanoviště, které hrají roli při podpoře zvýšené odolnosti vůči změně klimatu. Opatření k dosažení tohoto závazku se zaměřují na zvýšení ekologické konektivity a jsou založena na udržitelném zalesňování, obnově lesů a výsadbě stromů a na zvyšování ploch městské zeleně.

Kapitola III
Národní plány obnovy

Článek 14

Příprava národních plánů obnovy

1. Každý členský stát vypracuje národní plán obnovy a provede přípravné monitorování a výzkum, které jsou nezbytné k určení opatření pro obnovu, jež jsou nezbytná k dosažení cílů obnovy a splnění povinností stanovených v článcích 4 až 13 a k přispění k dosažení obecných cílů Unie stanovených v článku 1, přičemž zohlední nejnovější vědecké poznatky.

2. Členské státy vyčíslí plochu, kterou je třeba obnovit, aby byly splněny cíle obnovy stanovené v článcích 4 a 5, přičemž zohlední stav typů stanovišť uvedených v čl. 4 odst. 1 a 4 a čl. 5 odst. 1 a 2 a kvalitu a množství stanovišť druhů uvedených v čl. 4 odst. 7 a čl. 5 odst. 5, které se vyskytují v ekosystémech, na něž se vztahuje článek 2. Kvantifikace se zakládá mimo jiné na následujících informacích:

(a) pro každý typ stanoviště:

(i) celková plocha stanoviště a mapa jeho současného rozšíření;

(ii) oblast stanoviště, která není v dobrém stavu;

(iii) příznivé referenční oblasti s ohledem na historické údaje o rozšíření a předpokládané změny podmínek prostředí v důsledku změny klimatu;

(iv) oblasti nejvhodnější pro obnovu typů stanovišť s ohledem na probíhající a předpokládané změny podmínek prostředí v důsledku změny klimatu;

(b) dostatečnou kvalitu a kvantitu stanovišť druhů, které jsou nezbytné pro dosažení jejich příznivého stavu z hlediska ochrany, s přihlédnutím k oblastem nejvhodnějším pro obnovu těchto stanovišť a k propojení mezi nimi, které je nezbytné pro prosperitu populací druhů, jakož i k probíhajícím a předpokládaným změnám podmínek prostředí v důsledku změny klimatu, ke konkurenčním potřebám stanovišť a druhů a k přítomnosti zemědělské půdy vysoké přírodní hodnoty.

Pro účely kvantifikace plochy každého typu stanoviště, kterou je třeba obnovit, aby byly splněny cíle obnovy stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 5 odst. 1 písm. a), zahrnuje plocha stanoviště, která není v dobrém stavu, uvedená v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) tohoto odstavce pouze ty plochy, u nichž je stav typu stanoviště znám.

Pro účely kvantifikace plochy každého typu stanoviště, kterou je třeba obnovit, aby byly splněny cíle obnovy stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 1 písm. b), c) a d), zahrnuje plocha stanoviště, která není v dobrém stavu, uvedená v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) tohoto odstavce pouze ty plochy, u nichž je nebo má být znám stav typu stanoviště podle čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 7.

Pokud má členský stát v úmyslu uplatnit výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2, určí procentní podíly uvedené v tomto článku.

Pokud má členský stát v úmyslu uplatnit výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 5 a 3, určí tento členský stát nižší procentní podíly zvolené podle těchto článků.

3. Pokud jde o skupinu 7 typů přírodních stanovišť uvedených v příloze II, stanoví členské státy procentní podíl uvedený v čl. 5 odst. 1 písm. d).

4. Členské státy určí a zmapují městské ekosystémové oblasti podle článku 8 pro všechna svá města a předměstí.

Městská ekosystémová oblast města nebo města a předměstí zahrnuje:

(a) celé město nebo městská část a předměstí; nebo

(b) části města nebo města a předměstí, včetně alespoň jeho městských center, městských seskupení a, pokud to příslušný členský stát považuje za vhodné, příměstských oblastí.

Členské státy mohou spojit oblasti městských ekosystémů dvou nebo více sousedících měst nebo dvou nebo více sousedících měst a předměstí nebo obou do jedné oblasti městského ekosystému společné pro tato města, resp. města a předměstí.

5. Do roku 2030 stanoví členské státy prostřednictvím otevřeného a účinného procesu a hodnocení založeného na nejnovějších vědeckých poznatcích hlavní rámec uvedený v čl. 20 odst. 10 a, je-li k dispozici, hlavní rámec uvedený v čl. 20 odst. 11 uspokojivé úrovně pro:

(a) populace opylovačů uvedené v čl. 10 odst. 1 a pro ukazatel uvedený v čl. 12 odst. 2;

(b) každý z vybraných ukazatelů uvedených v čl. 11 odst. 2;

(c) každý z vybraných ukazatelů uvedených v čl. 12 odst. 3;

(d) městská zeleň podle čl. 8 odst. 2 a

(e) městské stromové porosty uvedené v čl. 8 odst. 3.

6. Členské státy určí a zmapují zemědělské a lesní oblasti, které potřebují obnovu, zejména oblasti, které v důsledku intenzifikace nebo jiných faktorů hospodaření potřebují posílit propojení a krajinnou rozmanitost.

7. Každý členský stát může prostřednictvím ... [jeden rok ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] vypracovat metodiku, která doplní metodiku uvedenou v příloze IV, aby bylo možné monitorovat prvky krajiny s vysokou rozmanitostí, na které se nevztahuje společná metoda uvedená v popisu prvků krajiny s vysokou rozmanitostí v uvedené příloze. Komise poskytne pokyny týkající se rámce pro vypracování těchto metodik do ... [jeden měsíc ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

8. Členské státy případně stanoví snížení rozsahu opětovného zamokření zemědělsky využívaných rašelinišť, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 4 pátém pododstavci.

9. Členské státy určí synergie se zmírňováním změny klimatu, přizpůsobováním se změně klimatu, neutralitou degradace půdy a předcházením katastrofám a podle toho stanoví priority pro opatření na obnovu. Členské státy rovněž zohlední:

(a) své integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu uvedené v článku 3 nařízení (EU) 2018/1999;

(b) jejich dlouhodobou strategii uvedenou v článku 15 nařízení (EU) 2018/1999;

(c) závazný celkový cíl Unie pro rok 2030 stanovený v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001.

10. Členské státy určí synergie se zemědělstvím a lesnictvím. Rovněž určí stávající zemědělské a lesnické postupy, včetně intervencí v rámci SZP, které přispívají k dosažení cílů tohoto nařízení.

11. Provádění tohoto nařízení neznamená pro členské státy povinnost přeprogramovat jakékoli finanční prostředky v rámci SZP, SRP nebo jiných programů a nástrojů financování zemědělství a rybolovu v rámci VFR na období 2021-2027.

12. Členské státy mohou podporovat zavádění soukromých nebo veřejných režimů podpory ve prospěch zúčastněných stran, které provádějí opatření k obnově uvedená v článcích 4 až 12, včetně správců a vlastníků půdy, zemědělců, lesníků a rybářů.

13. Členské státy koordinují vypracování národních plánů obnovy s mapováním oblastí, které jsou nezbytné pro splnění alespoň jejich národních příspěvků k cíli pro energii z obnovitelných zdrojů do roku 2030, a případně s vymezením oblastí urychlení obnovitelných zdrojů energie a oblastí vyhrazené infrastruktury. Během přípravy národních plánů obnovy členské státy zajistí součinnost s budováním energie z obnovitelných zdrojů a energetické infrastruktury a se všemi již vymezenými oblastmi urychlení obnovitelných zdrojů energie a oblastmi vyhrazené infrastruktury a zajistí, aby fungování těchto oblastí, včetně postupů udělování povolení platných v těchto oblastech stanovených směrnicí (EU) 2018/2001, jakož i fungování síťových projektů, které jsou nezbytné pro začlenění energie z obnovitelných zdrojů do elektrizační soustavy, a příslušného postupu udělování povolení zůstaly nezměněny.

14. Při přípravě svých národních plánů obnovy členské státy zohlední zejména tyto skutečnosti:

(a) ochranných opatření stanovených pro lokality Natura 2000 v souladu se směrnicí 92/43/EHS;

(b) prioritní akční rámce připravené v souladu se směrnicí 92/43/EHS;

(c) opatření k dosažení dobrého kvantitativního, ekologického a chemického stavu vodních útvarů zahrnutých do programů opatření a plánů povodí vypracovaných v souladu se směrnicí 2000/60/ES a plánů pro zvládání povodňových rizik vypracovaných v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES[47] ;

[47] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).

(d) případně mořské strategie pro dosažení dobrého stavu životního prostředí pro všechny mořské regiony Unie připravené v souladu se směrnicí 2008/56/ES;

(e) národní programy ochrany ovzduší připravené podle směrnice (EU) 2016/2284;

(f) národní strategie a akční plány v oblasti biologické rozmanitosti vypracované v souladu s článkem 6 Úmluvy o biologické rozmanitosti;

(g) případně opatření pro zachování a řízení přijatá v rámci SRP;

(h) Strategické plány SZP vypracované v souladu s nařízením (EU) 2021/2115;

15. Při přípravě svých národních plánů obnovy členské státy rovněž zohlední strategické projekty týkající se kritických surovin, pokud jsou uznány podle práva Unie.

16. Členské státy při přípravě svých národních plánů obnovy:

(a) mohou využívat různé příklady obnovovacích opatření uvedených v příloze VII v závislosti na konkrétních vnitrostátních a místních podmínkách a na nejnovějších vědeckých poznatcích;

(b) usilují o optimalizaci ekologických, ekonomických a sociálních funkcí ekosystémů a jejich přínosu k udržitelnému rozvoji příslušných regionů a komunit;

(c) může zohlednit různorodost situace v různých regionech v souvislosti se sociálními, hospodářskými a kulturními požadavky, regionálními a místními charakteristikami a hustotou obyvatelstva; případně by měla být zohledněna specifická situace nejvzdálenějších regionů Unie, jako je jejich odlehlost, ostrovní charakter, malá rozloha, obtížná topografie a podnebí, jakož i jejich bohatá biologická rozmanitost a související náklady na ochranu a obnovu jejich ekosystémů.

17. Členské státy pokud možno podporují součinnost s národními plány obnovy jiných členských států, zejména v případě ekosystémů, které přesahují hranice nebo v případě, že členské státy sdílejí mořský region nebo subregion ve smyslu článku 4 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1266/2007.
Směrnice 2008/56/ES.

18. Členské státy mohou, pokud je to praktické a vhodné, pro účely přípravy a provádění národních plánů obnovy v souvislosti s obnovou a znovuvytvořením mořských ekosystémů využívat stávající regionální struktury institucionální spolupráce.

19. Pokud členské státy zjistí problém, který by mohl bránit plnění závazků obnovy a znovuvytvoření mořských ekosystémů a který vyžaduje opatření, k nimž nejsou příslušné, obrátí se jednotlivě nebo společně na členské státy, Komisi nebo mezinárodní organizace, pokud se jich to týká, a poskytnou jim popis zjištěného problému a možných opatření za účelem jejich zvážení a případného přijetí.

20. Členské státy zajistí, aby příprava plánu obnovy byla otevřená, transparentní, inkluzivní a účinná a aby veřejnost, včetně všech příslušných zúčastněných stran, měla včasnou a účinnou příležitost podílet se na jeho přípravě. Konzultace musí splňovat požadavky stanovené ve směrnici 2001/42/ES.

Článek 15

Obsah národního plánu obnovy

1. Národní plán obnovy se vztahuje na období do roku 2050 a obsahuje průběžné termíny odpovídající cílům a závazkům stanoveným v článcích 4 až 13.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může být národní plán obnovy, který má být předložen v souladu s článkem 16 a čl. 17 odst. 6, s ohledem na období od 1. července 2032 a až do přezkumu v souladu s čl. 19 odst. 1 omezen na strategický přehled následujících bodů:

   (a) prvky uvedené v odstavci 3 a

   (b) obsah uvedený v odstavcích 4 a 5.

   Revidovaný národní plán obnovy vyplývající z přezkumu, který má být proveden do 30. června 2032 v souladu s čl. 19 odst. 1, může s ohledem na období od 1. července 2042 a až do revize do 30. června 2042 v souladu s čl. 19 odst. 1 omezit na strategický přehled prvků a obsahu uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce.

3. Každý členský stát zahrne do národního plánu obnovy následující prvky, přičemž použije jednotný formát stanovený v souladu s odstavcem 7 tohoto článku:

(a) vyčíslení ploch, které mají být obnoveny, aby byly splněny cíle obnovy stanovené v článcích 4 až 12, na základě přípravných prací provedených v souladu s článkem 14 a orientačních map potenciálních ploch, které mají být obnoveny;

(b) pokud členský stát použije výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 5 nebo čl. 5 odst. 3, odůvodnění důvodů, proč není možné do roku 2050 zavést opatření k obnově, která jsou nezbytná k dosažení příznivé referenční oblasti určitého typu stanoviště, a odůvodnění nižšího procentního podílu stanoveného podle uvedených článků, jak jej tento členský stát určil;

(c) popis plánovaných nebo zavedených opatření k obnově, aby byly splněny cíle obnovy a povinnosti stanovené v článcích 4 až 13 tohoto nařízení, a specifikace, která z těchto opatření k obnově jsou plánována nebo zavedena v rámci sítě Natura 2000 vytvořené v souladu se směrnicí 92/43/EHS;

(d) zvláštní oddíl, který stanoví opatření k dosažení povinností stanovených v čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 7;

(e) pokud členský stát použije výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení, zdůvodnění, jak procentní podíly stanovené v souladu s uvedeným článkem nebrání dosažení nebo udržení příznivého stavu z hlediska ochrany pro příslušné typy přírodních stanovišť, jak je stanoveno podle čl. 1 písm. e) směrnice 92/43/EHS, na vnitrostátní biogeografické úrovni;

(f) uvedení opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se nezhoršoval stav ploch typů přírodních stanovišť uvedených v přílohách I a II v oblastech, kde bylo dosaženo dobrého stavu, a aby se nezhoršoval stav stanovišť druhů uvedených v přílohách I a II.
7 a čl. 5 odst. 5 se výrazně nezhorší v oblastech, v nichž bylo dosaženo dostatečné kvality stanovišť druhů v souladu s čl. 4 odst. 11 a čl. 5 odst. 9;

(g) případně popis způsobu uplatňování čl. 4 odst. 13 na jejím území, včetně:

(i) vysvětlení systému kompenzačních opatření, která mají být přijata pro každý případ významného zhoršení stavu, jakož i nezbytného monitorování a podávání zpráv o významném zhoršení stavu typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů a o přijatých kompenzačních opatřeních;

(ii) vysvětlení, jak bude zajištěno, aby provádění
Ustanovení čl. 4 odst. 13 nemá vliv na plnění cílů stanovených v článcích 1, 4 a 5;

(h) uvedení opatření, jejichž cílem je udržet typy přírodních stanovišť uvedené v přílohách I a II v dobrém stavu v oblastech, kde se vyskytují, a jejichž cílem je zabránit významnému zhoršení stavu jiných oblastí, na nichž se vyskytují typy přírodních stanovišť uvedené v přílohách I a II, v souladu s čl. 4 odst. 12 a čl. 5 odst. 10;

(i) soupis překážek a překážek určených k odstranění podle čl. 9 odst. 1, plán jejich odstranění podle čl. 9 odst. 2 a odhad délky volně tekoucích řek, které má být dosaženo odstraněním těchto překážek.
od roku 2020 do roku 2030 a do roku 2050, jakož i veškerá další opatření k obnovení přirozených funkcí záplavových oblastí v souladu s čl. 9 odst. 3;

(j) popis ukazatelů pro zemědělské ekosystémy vybraných v souladu s čl. 11 odst. 2 a jejich vhodnost k prokázání zvýšení biologické rozmanitosti v zemědělských ekosystémech v daném členském státě;

(k) případné odůvodnění opětovného zavodnění rašeliniště v nižším poměru, než je stanoveno v čl. 11 odst. 4 prvním pododstavci písm. a), b) a c);

(l) popis ukazatelů pro lesní ekosystémy vybraných v souladu s článkem 3.
3 a jejich vhodnost k prokázání zvýšení biologické rozmanitosti v lesních ekosystémech v daném členském státě;

(m) popis příspěvku k závazku uvedenému v článku 13;

(n) lhůty pro zavedení opatření k obnově v souladu s články 4 až 12;

(o) zvláštní oddíl, v němž jsou případně uvedena přizpůsobená opatření pro obnovu v jejich nejvzdálenějších regionech;

(p) monitorování oblastí, které mají být obnoveny v souladu s články 4 a 5, proces hodnocení účinnosti opatření pro obnovu zavedených v souladu s články 4 až 12 a případnou revizi těchto opatření, aby bylo zajištěno splnění cílů a povinností stanovených v článcích 4 až 13;

(q) uvedení ustanovení pro zajištění trvalých, dlouhodobých a udržitelných účinků opatření na obnovu uvedených v článcích 4 až 12;

(r) odhadované vedlejší přínosy pro zmírnění změny klimatu a neutralitu degradace půdy spojené s opatřeními na obnovu v průběhu času;

(s) předvídatelné socioekonomické dopady a odhadované přínosy provádění opatření na obnovu uvedených v článcích 4 až 12;

(t) zvláštní oddíl, v němž se uvádí, jak národní plán obnovy zohledňuje:

(i) význam scénářů změny klimatu pro plánování typu a umístění obnovných opatření;

(ii) potenciál obnovovacích opatření minimalizovat dopady změny klimatu na přírodu, předcházet přírodním katastrofám nebo zmírňovat jejich dopady a podporovat adaptaci;

(iii) součinnost s národními strategiemi nebo plány přizpůsobení a národními zprávami o hodnocení rizik katastrof;

(iv) přehled vzájemného působení opatření obsažených v národním plánu obnovy a národním plánu v oblasti energetiky a klimatu;

(u) odhadované finanční potřeby pro provádění opatření na obnovu, které zahrnují popis podpory zúčastněných stran dotčených opatřeními na obnovu nebo jinými novými povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení, a způsoby zamýšleného financování, ať už z veřejných nebo soukromých zdrojů, včetně financování nebo spolufinancování z finančních nástrojů Unie;

(v) uvedení dotací, které negativně ovlivňují plnění cílů a plnění povinností stanovených v tomto nařízení;

(w) shrnutí procesu přípravy a stanovení národního plánu obnovy, včetně informací o účasti veřejnosti a o tom, jak byly zohledněny potřeby místních komunit a zúčastněných stran;

(x) zvláštní oddíl uvádějící, jak byly připomínky Komise k návrhu národního plánu obnovy uvedenému v čl. 17 odst. 4 zohledněny v souladu s čl. 17 odst. 5; pokud se dotyčný členský stát připomínkou Komise nebo její podstatnou částí nezabývá, uvede své důvody.

4. Národní plán obnovy případně obsahuje opatření na zachování a řízení, která členský stát hodlá přijmout v rámci SRP, včetně opatření na zachování ve společných doporučeních, která členský stát hodlá zahájit v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) č. 1380/2013 a uvedeným v článku 18 tohoto nařízení, a veškeré příslušné informace o těchto opatřeních.

5. Národní plán obnovy obsahuje přehled vzájemného působení opatření obsažených v národním plánu obnovy a národním strategickém plánu SZP.

6. Národní plán obnovy případně obsahuje přehled úvah týkajících se různorodosti situací v různých regionech, jak je uvedeno v čl. 14 odst. 16 písm. c).

7. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví jednotný formát národního plánu obnovy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 24 odst. 2. Při vypracovávání jednotného formátu je Komisi nápomocna agentura EEA. 2. Do ... [datum: první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží Komise návrhy prováděcích aktů výboru uvedenému v čl. 24 odst. 1.

Článek 16

Předložení návrhu národního plánu obnovy

Každý členský stát předloží Komisi návrh národního plánu obnovy uvedeného v článcích 14 a 15 do ... [první den měsíce následujícího po uplynutí 24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

Článek 17

Posouzení národního plánu obnovy

1. Komise posoudí návrh národního plánu obnovy do šesti měsíců ode dne jeho obdržení. Při provádění tohoto posouzení Komise úzce spolupracuje s členským státem.

2. Při posuzování návrhu národního plánu obnovy Komise vyhodnotí:

   (a) jeho soulad s článkem 15;

   (b) jeho přiměřenost pro dosažení cílů a plnění povinností stanovených v článcích 4 až 13;

   (c) jeho příspěvek k plnění obecných cílů Unie uvedených v článku 2.
   Článek 1, specifické cíle uvedené v čl. 9 odst. 1 obnovit
   alespoň 25 000 km řek ve volně tekoucích řekách v Unii do roku 2030 a závazek podle článku 13 vysázet v Unii do roku 2030 nejméně tři miliardy dalších stromů.

3. Pro účely posouzení návrhu národního plánu obnovy jsou Komisi nápomocni odborníci nebo agentura EEA.

4. Komise může členskému státu zaslat své připomínky k návrhu národního plánu obnovy do šesti měsíců ode dne obdržení návrhu národního plánu obnovy.

5. Členský stát zohlední veškeré připomínky Komise ve svém konečném národním plánu obnovy.

6. Členský stát dokončí, zveřejní a předloží Komisi národní plán obnovy do šesti měsíců ode dne obdržení připomínek Komise.

Článek 18

Koordinace opatření na obnovu mořských ekosystémů

1. Členské státy, jejichž národní plány obnovy zahrnují ochranná opatření, která mají být přijata v rámci SRP, plně využijí nástroje v něm stanovené.

2. Pokud národní plány obnovy zahrnují opatření, která vyžadují předložení společného doporučení postupem regionalizace podle článku 18 nařízení (EU) č. 1380/2013, zahájí členské státy, které tyto národní plány obnovy připravují, s ohledem na lhůty stanovené v článku 5 tohoto nařízení včas konzultace s ostatními členskými státy, které mají přímý zájem na řízení, jenž je těmito opatřeními dotčen, a s příslušnými poradními sbory podle čl. 18 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013, aby bylo možné včas dosáhnout dohody a předložit případná společná doporučení. Za tímto účelem rovněž zahrnou do národního plánu obnovy odhadovaný termín konzultací a předložení společných doporučení.

3. Komise usnadňuje a sleduje pokrok při předkládání společných doporučení v rámci SRP. Členské státy předloží společná doporučení týkající se opatření pro zachování zdrojů, která jsou nezbytná k tomu, aby přispěla ke splnění cílů stanovených v článku 5, nejpozději 18 měsíců před příslušnou lhůtou.

4. 4. Nebudou-li do příslušné lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku předložena společná doporučení uvedená v odstavci 2 tohoto článku týkající se ochranných opatření nezbytných pro splnění povinností vyplývajících z právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí uvedených v článku 11 nařízení (EU) č. 1380/2013, může Komise plně využít nástroje stanovené v čl. 11 odst. 4 uvedeného nařízení, pokud je to vhodné a za podmínek v něm stanovených.

Článek 19

Přezkum národního plánu obnovy

1. Každý členský stát do 30. června 2032 a následně do 30. června 2042 přezkoumá a zreviduje svůj národní plán obnovy a zahrne do něj doplňková opatření. Poté každý členský stát alespoň jednou za deset let přezkoumá svůj národní plán obnovy a v případě potřeby jej reviduje a zahrne do něj doplňující opatření.

   Přezkumy se provádějí v souladu s články 14 a 15 s přihlédnutím k pokroku dosaženému při provádění plánů, k nejlepším dostupným vědeckým poznatkům a k dostupným poznatkům o změnách nebo očekávaných změnách podmínek životního prostředí v důsledku změny klimatu. V přezkumech, které mají být provedeny do 30. června 2032 a do 30. června 2042 členské státy zohlední poznatky o stavu typů přírodních stanovišť uvedených v přílohách I a II získané v souladu s čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 7. Každý členský stát zveřejní a předloží Komisi svůj revidovaný národní plán obnovy.

2. Pokud monitorování prováděné v souladu s článkem 20 ukáže, že opatření stanovená v národním plánu obnovy nebudou dostatečná pro splnění cílů obnovy a povinností stanovených v článcích 4 až 13, členský stát národní plán obnovy přezkoumá a v případě potřeby jej přepracuje a zahrne do něj doplňující opatření.
   Členské státy zveřejní a předloží Komisi své revidované národní plány obnovy.

3. Na základě informací uvedených v čl. 21 odst. 1 a 2 a posouzení uvedeného v čl. 21 odst. 4 a 5, pokud se Komise domnívá, že pokrok dosažený některou členský stát nestačí k dosažení cílů a splnění povinností stanovených v článcích 4 až 13, může Komise po konzultaci s dotyčným členským státem požádat členský stát, aby předložil revidovaný návrh národního plánu obnovy s doplňujícími opatřeními. Členský stát zveřejní tento revidovaný národní plán obnovy s doplňkovými opatřeními a předloží jej Komisi do šesti měsíců ode dne obdržení žádosti Komise. Na žádost dotčeného členského státu a v řádně odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu prodloužit o dalších šest měsíců.

Kapitola IV
Monitorování a podávání zpráv

Článek 20
Monitorování

1. Členské státy sledují:

(a) stav a vývoj stavu typů přírodních stanovišť a kvalitu a vývoj kvality přírodních stanovišť druhů uvedených v článcích 4 a 5 v oblastech, na které se vztahují opatření na obnovu, na základě monitorování uvedeného v čl. 15 odst. 3 písm. p);

(b) plochu městské zeleně a městských stromů v rámci městských ekosystémů, jak je uvedeno v článku 8 a stanoveno v souladu s čl. 14 odst. 4;

(c) alespoň dva z ukazatelů biologické rozmanitosti pro zemědělské ekosystémy, které si členský stát zvolil v souladu s čl. 11 odst. 2;

(d) populace běžných druhů ptáků zemědělské krajiny uvedených v příloze V;

(e) ukazatel biologické rozmanitosti pro lesní ekosystémy uvedený v čl. 12 odst. 2;

(f) alespoň šest ukazatelů biologické rozmanitosti pro lesní ekosystémy, které si členský stát vybral v souladu s čl. 12 odst. 3;

(g) početnost a rozmanitost druhů opylovačů podle metody stanovené v souladu s čl. 10 odst. 2;

(h) rozlohu a stav oblastí, na které se vztahují typy přírodních stanovišť uvedené v přílohách I a II;

(i) oblast a kvalita stanoviště druhů uvedených v čl. 4 odst. 7 a čl. 5 odst. 5;

(j) rozsah a umístění oblastí, kde došlo k významnému zhoršení stavu typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů, a oblastí, na které se vztahují kompenzační opatření přijatá podle čl. 4 odst. 13, jakož i účinnost kompenzačních opatření, aby se zajistilo, že jakékoli zhoršení stavu typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů nebude na úrovni jednotlivých biogeografických oblastí na jejich území významné a že nebude ohroženo plnění cílů a plnění úkolů stanovených v článcích 1, 4 a 5.

2. Monitorování podle odst. 1 písm. a) se zahájí, jakmile jsou zavedena opatření k obnově.

3. Monitorování podle odst. 1 písm. b), c), d), e) a f) začíná dne ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

4. Sledování podle odst. 1 písm. g) tohoto článku se zahájí jeden rok po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 10 odst. 2 v platnost.

5. Sledování podle odst. 1 písm. j) tohoto článku se zahájí, jakmile je Komisi předloženo oznámení uvedené v čl. 4 odst. 13.

6. Monitorování podle odst. 1 písm. a) a b) se provádí nejméně jednou za šest let. Monitorování podle odst. 1 písm. c) týkající se případně zásoby organického uhlíku v minerálních půdách orné půdy a podílu zemědělské půdy s vysokou krajinnou rozmanitostí a podle odst. 1 písm. f) týkající se případně stojícího mrtvého dřeva, ležícího mrtvého dřeva, podílu lesů s nerovnoměrnou věkovou strukturou, propojenosti lesů, zásoby organického uhlíku, podílu lesů s převahou původních druhů dřevin a druhové rozmanitosti dřevin, se provádí nejméně jednou za šest let, nebo je-li to nezbytné pro vyhodnocení dosažení rostoucích trendů do roku 2030, v kratším intervalu. Monitorování podle odst. 1 písm. c) týkající se případně indexu lučních motýlů, odst. 1 písm. d) týkajícího se indexu ptáků zemědělské krajiny a odst. 1,
e) týkající se indexu běžných lesních ptáků a odst. 1 písm. g) týkající se druhů opylovačů se provádí každý rok. Monitorování podle odst. 1 písm. h) a i) se provádí nejméně jednou za šest let a je koordinováno s cyklem podávání zpráv podle článku 17 směrnice 92/43/EHS a s počátečním hodnocením podle článku 17 směrnice 2008/56/ES. Monitorování podle odst. 1 písm. j) se provádí každé tři roky.

7. Členské státy zajistí, aby ukazatele pro zemědělské ekosystémy uvedené v čl. 11 odst. 2 písm. b) a ukazatele pro lesní ekosystémy uvedené v čl. 11 odst. 2 písm. b) byly v souladu se zásadou subsidiarity.
Čl. 12 odst. 3 písm. a), b) a e) tohoto nařízení jsou sledovány způsobem, který je v souladu se sledováním požadovaným podle nařízení (EU) 2018/841.
a (EU) 2018/1999.

8. Členské státy zveřejní údaje získané při monitorování prováděném podle tohoto článku v souladu se směrnicí 2007/2/ES a v souladu s četností monitorování stanovenou v odstavci 6 tohoto článku.

9. Monitorovací systémy členských států fungují na základě elektronických databází a geografických informačních systémů a maximalizují přístup k údajům a službám z technologií dálkového průzkumu Země, pozorování Země (služby programu Copernicus), *in-situ* senzorů a zařízení nebo vědeckých údajů občanů a využívají možností, které nabízí umělá inteligence, pokročilá analýza a zpracování dat.

10. Do 31. prosince 2028 Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví orientační rámec pro stanovení uspokojivých úrovní uvedených v čl. 8 odst. 2 a 3, čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 2.

11. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů:

(a) upřesnit metody sledování ukazatelů pro zemědělské ekosystémy uvedené v příloze IV;

(b) upřesnit metody monitorování ukazatelů pro lesní ekosystémy uvedené v příloze VI;

(c) stanovit orientační rámec pro stanovení uspokojivých úrovní uvedených v čl. 12 odst. 2 a 3.

12. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 10 a 11 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 24 odst. 2.

Článek

21

Podávání

zpráv

1. Do 30. června 2028 a poté nejméně každé tři roky budou členské státy Komisi elektronicky oznamovat následující údaje:

   (a) oblast, na kterou se vztahují obnovovací opatření uvedená v článcích 4 až 12;

   (b) rozsah oblastí, kde došlo k významnému zhoršení stavu typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů, a oblastí, na které se vztahují kompenzační opatření přijatá v rámci programu.
   Čl. 4 odst. 13;

   (c) překážky uvedené v článku 9, které byly odstraněny, a

   (d) jejich příspěvek k závazku uvedenému v článku 13.

2. Do 30. června 2031 za období do roku 2030 a poté nejméně každých šest let budou členské státy Komisi s pomocí agentury EEA elektronicky oznamovat následující údaje a informace:

   (a) pokrok při provádění národního plánu obnovy, při zavádění opatření pro obnovu a pokrok při plnění cílů a povinností stanovených v článcích 4 až 13;

(b) informace o:

(i) umístění oblastí, kde došlo k významnému zhoršení stavu typů přírodních stanovišť nebo stanovišť druhů, a oblastí, na které se vztahují kompenzační opatření přijatá podle čl. 4 odst. 13;

(ii) popis účinnosti kompenzačních opatření přijatých podle čl. 4 odst. 13 při zajišťování toho, aby na úrovni jednotlivých biogeografických oblastí na jejich území nedošlo k významnému zhoršení stavu typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů;

(iii) popis účinnosti kompenzačních opatření přijatých podle čl. 4 odst. 13, která zajišťují, že nebude ohroženo plnění cílů stanovených v článcích 1, 4 a 5.

(c) výsledky monitorování prováděného v souladu s článkem 20, včetně geograficky zaměřených map v případě výsledků monitorování prováděného v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. h) a i);

(d) umístění a rozsah oblastí, na které se vztahují opatření k obnově podle článků 4 a 5 a čl. 11 odst. 4, včetně geograficky zaměřené mapy těchto oblastí;

(e) aktualizovaný seznam překážek podle čl. 9 odst. 1;

(f) informace o pokroku dosaženém při plnění finančních potřeb v souladu s čl. 15 odst. 3 písm. u), včetně přezkumu skutečných investic oproti původním investičním předpokladům.

3. 3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví formát, strukturu a podrobná opatření pro předkládání informací uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 24 odst. 2. Při vypracovávání formátu, struktury a podrobných opatření pro elektronické podávání zpráv je Komisi nápomocna agentura EEA.

4. 2. Do 31. prosince 2028 a poté každé tři roky poskytne agentura EEA Komisi technický přehled o pokroku při dosahování cílů a plnění povinností stanovených v tomto nařízení, a to na základě údajů poskytnutých členskými státy v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a
Čl. 20 odst. 8.

5. Do 30. června 2032 a poté každých šest let předloží agentura EEA Komisi technickou zprávu pro celou Unii o pokroku při plnění cílů a povinností stanovených v tomto nařízení na základě údajů poskytnutých členskými státy v souladu s odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku. Agentura EEA může rovněž použít informace oznámené podle článku 17 směrnice 92/43/EHS, článku 15 směrnice 92/43/EHS a článku 15 směrnice 92/43/EHS. Směrnice 2000/60/ES, článek 12 směrnice 2009/147/ES a článek 17 směrnice 2008/56/ES.

6. Od ... [pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých šest let podává Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení.

7. Do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] předloží Komise po konzultaci s členskými státy Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující:

   (a) přehled finančních zdrojů dostupných na úrovni Unie pro účely provádění tohoto nařízení;

   (b) posouzení potřeb financování k provádění článků 4 až 13 a k dosažení cíle stanoveného v čl. 1 odst. 2;

   (c) analýzu s cílem zjistit případné nedostatky ve financování při plnění povinností stanovených v tomto nařízení;

   (d) případně návrhy vhodných opatření, včetně finančních opatření k odstranění zjištěných nedostatků, jako je například zavedení účelového financování, aniž by byly dotčeny výsady spoluzákonodárců pro přijetí víceletého finančního rámce po roce 2027.

8. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku byly přiměřené a aktuální a aby byly dostupné veřejnosti v souladu se směrnicemi 2003/4/ES, 2007/2/ES a (EU) 2019/1024.

Kapitola V
Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

Článek 22 Změna
příloh

1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy I přizpůsobením způsobu seskupení typů přírodních stanovišť technickému a vědeckému pokroku a za účelem zohlednění zkušeností získaných při uplatňování tohoto nařízení.

2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy II úpravou:

   (a) seznam typů přírodních stanovišť, aby byl zajištěn soulad s aktualizací klasifikace přírodních stanovišť Evropského informačního systému o přírodě (EUNIS), a

   (b) způsob rozdělení typů přírodních stanovišť do skupin podle technického a vědeckého pokroku a zohlednění zkušeností získaných při uplatňování tohoto nařízení.

3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy III přizpůsobením seznamu mořských druhů uvedeného v článku 5 technickému a vědeckému pokroku.

4. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy IV přizpůsobením popisu, jednotek a metodiky ukazatelů biologické rozmanitosti pro zemědělské ekosystémy technickému a vědeckému pokroku.

5. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy V přizpůsobením seznamu druhů používaných pro společný index ptáků zemědělské krajiny v členských státech technickému a vědeckému pokroku.

6. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy VI přizpůsobením popisu, jednotek a metodiky ukazatelů biologické rozmanitosti pro lesní ekosystémy technickému a vědeckému pokroku.

7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem změny přílohy VII přizpůsobením seznamu příkladů opatření k obnově vědeckému a technickému pokroku a s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení.

Článek 23 Výkon
přenesení pravomocí

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 10 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 až 7 je svěřena Komisi na dobu pěti let od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti takovému prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 až 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o odvolání se ukončuje přenesení pravomoci uvedené v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie.*
Evropské unie nebo k pozdějšímu datu v ní stanovenému. Tím není dotčena platnost již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise konzultuje odborníky určené jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Jakmile Komise přijme akt v přenesené pravomoci, oznámí jej současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 10 odst. 2 nebo čl. 22 odst. 1 až 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti nim Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Tato lhůta se z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady prodlouží o dva měsíce.

Článek 24

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Kapitola VI
Závěrečná ustanovení

Článek 25

Změna nařízení (EU) 2022/869

V čl. 7 odst. 8 nařízení (EU) 2022/869 se první pododstavec nahrazuje tímto:

"S ohledem na dopady na životní prostředí, kterými se zabývá čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES a čl. 4 odst. 14 a 15 a čl. 5 odst. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/...[*+] , pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v uvedených směrnicích a v uvedeném nařízení, se projekty uvedené na seznamu Unie považují za projekty veřejného zájmu z hlediska energetické politiky a lze je považovat za projekty převažujícího veřejného zájmu.".

---

[*] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... ze dne ... o obnově přírody a o změně nařízení (EU) 2022/869 (Úř. věst. L, ..., ELI: ...).".

[+] Úř. věst.: vložte prosím do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu PE-CONS 74/23 - 2022/0195(COD) a do poznámky pod čarou vložte číslo, datum, název a

odkaz na Úřední věstník uvedeného nařízení.

Přezkum článku

26

1. Komise vyhodnotí uplatňování tohoto nařízení do 31. prosince 2033.

   Hodnocení zahrnuje posouzení dopadu tohoto nařízení na odvětví zemědělství, lesnictví a rybolovu s přihlédnutím k příslušným souvislostem s produkcí potravin a zajišťováním potravin v Unii a k širším socioekonomickým dopadům tohoto nařízení.

2. Komise předloží zprávu o hlavních zjištěních hodnocení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Pokud to Komise považuje za vhodné, přiloží ke zprávě legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení, přičemž zohlední potřebu stanovit další cíle obnovy, včetně aktualizovaných cílů pro roky 2040 a 2050, na základě společných metod hodnocení stavu ekosystémů, na které se nevztahují články 4 a 5, hodnocení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku a nejnovějších vědeckých poznatků.

Článek 27

Dočasné pozastavení

1. Pokud došlo k nepředvídatelné, výjimečné a nezaviněné události, kterou Unie nemůže ovlivnit a která má závažné důsledky pro dostupnost půdy potřebné k zajištění dostatečné zemědělské produkce pro spotřebu potravin v Unii, přijme Komise prováděcí akty, které jsou v naléhavém případě nezbytné a odůvodněné. Tyto prováděcí akty mohou dočasně pozastavit uplatňování příslušných ustanovení článku 11 v rozsahu a na dobu nezbytně nutnou. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 24 odst. 2.

2. Prováděcí akty přijaté podle odstavce 1 zůstávají v platnosti po dobu nejvýše 12 měsíců. Pokud po uplynutí této doby přetrvávají konkrétní problémy uvedené v odstavci 1, může Komise předložit vhodný legislativní návrh na prodloužení této doby.

3. Komise informuje Evropský parlament a Radu o každém aktu přijatém podle odstavce 1 do dvou pracovních dnů od jeho přijetí.

Článek 28

Vstup v

platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.
Úřední věstník Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. V

Bruselu,

Za Evropský parlamentza Radu
PrezidentPrezident

PŘÍLOHA I

SUCHOZEMSKÉ, POBŘEŽNÍ A SLADKOVODNÍ EKOSYSTÉMY - TYPY A SKUPINY TYPŮ PŘÍRODNÍCH STANOVIŠŤ UVEDENÉ V ČL. 4 ODST. 1 A 4.

Níže uvedený seznam zahrnuje všechny typy suchozemských, pobřežních a sladkovodních stanovišť uvedené v příloze I směrnice 92/43/EHS podle čl. 4 odst. 1 a 4, jakož i šest skupin těchto typů stanovišť, a to 1) mokřady (pobřežní a vnitrozemské), 2) pastviny a jiná pastevecká stanoviště, 3) říční, jezerní, aluviální a pobřežní stanoviště, 4) lesy, 5) stepní, vřesovištní a křovinná stanoviště a 6) skalní a dunová stanoviště.

1. SKUPINA 1: Mokřady (pobřežní a vnitrozemské)

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Pobřežní a slaná stanoviště	
1130	Ústí řek
1140	Bahnité a písčité pláně, které nejsou při odlivu pokryty mořskou vodou
1150	Pobřežní laguny
1310	*Salicornia* a další letničky kolonizující bahno a písek
1320	*Spartina* swards (*Spartinion maritimae*)
1330	Atlantské slané louky (*Glauco-Puccinellietalia maritimae*)
1340	Vnitrozemské solné louky
1410	Středomořské slané louky (*Juncetalia maritimi*)
1420	Středomořské a termoatlantské halofilní křoviny (*Sarcocornetea fruticosi*)

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
1530	Panonské solné stepi a solné bažiny
1650	Boreální baltské úzké zátoky
Vlhká vrchoviště a rašelinné louky	
4010	Severoatlantická vlhká vřesoviště s *vřesovcem čtyřtrnným (Erica tetralix)*
4020	Atlantská vlhká vřesoviště mírného pásma s vřesovcem pleťovým *(Erica ciliaris)* a vřesovcem *čtyřtrnným (Erica tetralix)*
6460	Rašelinné pastviny Troodosu
Močály, bažiny a slatiny	
7110	Aktivní vrchoviště
7120	Degradovaná vrchoviště stále schopná přirozené obnovy
7130	Bažiny s přikrývkou
7140	Přechodová rašeliniště a třesoucí se bažiny
7150	Deprese na rašelinných substrátech *svazu Rhynchosporion*
7160	Fenoskandinávské prameny a prameniště bohaté na minerály
7210	Vápnitá slatiniště s *Cladium mariscus* a druhy *svazu Caricion davallianae*
7220	Zkamenělé prameny s tufovým útvarem (*Cratoneurion*)
7230	Alkalická rašeliniště
7240	Alpské pionýrské formace *svazu Caricion bicoloris-atrofuscae*
7310	Aapa mires
7320	Palsa mires
Vlhké lesy	
9080	Fenoskandinávské listnaté bažinné lesy
91D0	Bažinaté lesy

2. SKUPINA 2: Pastviny a jiná pastevecká stanoviště

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Pobřežní a dunová stanoviště	
1630	Boreální baltské pobřežní louky
21A0	Machairs
Vřesoviště a křoviny	
4030	Evropská suchá vřesoviště
4040	Suchá atlantská pobřežní vřesoviště s *vřesovcem pleťovým (Erica vagans)*
4090	Endemická oro-středomořská vřesoviště s roklí
5130	Formace *Juniperus communis* na vřesovištích nebo vápnitých pastvinách
8240	Vápencové dlažby
Grasslands	
6110	Rupikolní vápnité nebo bazifilní trávníky *svazu Alysso-Sedion albi*
6120	Xerické písčité vápnité trávníky
6130	Kalaminární trávníky *Violetalia calaminariae*
6140	Křemičité pyrenejské trávníky *Festuca eskia*
6150	Silikátové alpínské a boreální trávníky
6160	Oro-Iberské travní porosty *Festuca indigesta*
6170	Alpské a subalpínské vápnité trávníky
6180	Makaronéské mezofilní pastviny
6190	Rupicolové panonské trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)
6210	Polopřirozené suché trávníky a křovinaté facie na vápnitých substrátech *(Festuco-Brometalia)*

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
6220	Pseudostep s travinami a jednoletkami z čeledi *Thero-Brachypodietea*
6230	Druhově bohaté travní porosty ro*du Nardus* na křemičitých substrátech v horských oblastech (a podhorských oblastech v kontinentální Evropě)
6240	Subpanonské stepní trávníky
6250	Panonské sprašové stepní trávníky
6260	Panonské písečné stepi
6270	Fenoskandinávské nížinné druhově bohaté suché až mezické trávníky
6280	Severské alvarové a prekambrické vápnité ploché horniny
62A0	Východní submediterránní suché trávníky (*Scorzoneratalia villosae)*
62B0	Hadcovité pastviny Kypru
62C0	Ponto-sarmatické stepi
62D0	Oro-moeské acidofilní trávníky
6410	*Molinia* louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinitopísčitých půdách (*Molinion caeruleae)*
6420	Středomořské vysoké vlhké pastviny *svazu Molinio-Holoschoenion*
6510	Nížinné louky (*Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis*)
6520	Horské louky
Dehesy a zalesněné louky	
6310	Dehesas se stálezelenými *Quercus* spp.
6530	Fenoskandinávské lesní louky
9070	Fenoskandinávské zalesněné pastviny

3. SKUPINA 3: Říční, jezerní, aluviální a příbřežní stanoviště

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Řeky a jezera	
3110	Oligotrofní vody obsahující velmi málo minerálů písčitých plání (*Littorelletalia uniflorae*)
3120	Oligotrofní vody obsahující velmi málo minerálů, obvykle na písčitých půdách západního Středomoří, s *Isoetes* spp.
3130	Oligotrofní až mezotrofní stojaté vody s vegetací z oblasti *Littorelletea uniflorae* a/nebo *Isoëto-Nanojuncetea*
3140	Tvrdé oligo-mezotrofní vody s bentickou vegetací *Chara* spp.
3150	Přírodní eutrofní jezera s vegetací typu *Magnopotamion* nebo *Hydrocharition*.
3160	Přírodní dystrofická jezera a rybníky
3170	Středomořská dočasná jezírka
3180	Turloughs
3190	Jezera sádrovcového krasu
31A0	Transylvánská lotosová lůžka s horkými prameny
3210	Fenoskandinávské přírodní řeky
3220	Alpské řeky a bylinná vegetace na jejich březích
3230	Alpské řeky a jejich lignikolní vegetace s *Myricaria germanica*
3240	Alpské řeky a jejich lignikolní vegetace se *Salix elaeagnos*
3250	Stále tekoucí středomořské řeky s *Glaucium flavum*

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
3260	Vodní toky nížinného až horského stupně s *Ranunculion fluitantis* a vegetace *svazu Callitricho-Batrachion*
3270	Řeky s bahnitými břehy s vegetací svazů *Chenopodion rubri* p.p. a *Bidention* p.p.
3280	Stále tekoucí středomořské řeky s druhy *svazu Paspalo-Agrostidion* a převislými závěsy *Salix* a *Populus alba.*
3290	Občasně tekoucí středomořské řeky *Paspalo-Agrostidion*
32A0	Tufové kaskády krasových řek Dinárských Alp
Aluviální louky	
6430	Hydrofilní společenstva vysokých bylinných lemů nížin a horského až alpínského stupně
6440	Aluviální louky říčních údolí *svazu Cnidion dubii*
6450	Severní boreální aluviální louky
6540	Submediterránní pastviny *svazu Molinio-Hordeion secalini*
Lužní/říční lesy	
9160	Subatlantské a středoevropské dubové nebo dubohabrové lesy z oblasti *Carpinion betuli*
91E0	Lužní lesy s *Alnus glutinosa* a *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)
91F0	Břehové smíšené lesy s *Quercus robur*, *Ulmus laevis* a *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* nebo *Fraxinus angustifolia* podél velkých řek (*Ulmenion minoris)*.
92A0	Galerie *Salix alba* a *Populus alba*
92B0	Břehové formace na občasných středomořských vodních tocích s *Rhododendron ponticum*, *Salix* a další

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
92C0	Dřeviny *Platanus orientalis* a *Liquidambar orientalis* (*Platanion orientalis*)
92D0	Jižní břehové porosty a houštiny (*Nerio-Tamaricetea* a *Securinegion tinctoriae*)
9370	Palmové háje ve *Phoenixu*

4. SKUPINA 4: Lesy

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Boreální lesy	
9010	Západní Taïga
9020	Fenoskandinávské hemiboreální přirozené staré listnaté lesy (*Quercus*, *Tilia*, *Acer*, *Fraxinus* nebo *Ulmus)* bohaté na epifyty.
9030	Přírodní lesy primárních sukcesních stadií na pobřeží souše
9040	Severské subalpínské/subarktické lesy s *Betula pubescens* ssp. *czerepanovii*
9050	Fenoskandinávské lesy bohaté na byliny s *Picea abies*
9060	Jehličnaté lesy na glaciofluviálních eskerech nebo na ně navazující
Lesy mírného pásma	
9110	Bukové lesy *Luzulo-Fagetum*
9120	Atlantské acidofilní bučiny s *Ilex* a někdy také *Taxus* v keřovém patře (*Quercion robori-petraeae* nebo *Ilici-Fagenion)*.
9130	Bukové lesy *Asperulo-Fagetum*

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
9140	Středoevropské subalpínské bučiny s *Acer* a *Rumex arifolius*
9150	Středoevropské vápencové bučiny *svazu Cephalanthero-Fagion*
9170	Dubohabrové lesy *Galio-Carpinetum*
9180	Lesy *svazu Tilio-Acerion* na svazích, skalních stěnách a v roklích
9190	Staré acidofilní doubravy s *Quercus robur* na písčitých pláních
91A0	Staré přisedlé dubové lesy s *Ilex* a *Blechnum* na Britských ostrovech
91B0	Teplomilné dřeviny *Fraxinus angustifolia*
91G0	Panonské lesy s *Quercus petraea* a *Carpinus betulus*
91H0	Panonské lesy s *Quercus pubescens*
91I0	Eurosibiřské stepní lesy s *Quercus* spp.
91J0	*Taxus baccata* lesy Britských ostrovů
91K0	Ilyrské lesy *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*)
91L0	Ilyrské dubohabrové lesy (*Erythronio-Carpinion*)
91M0	Panonsko-balkánské dubohabřiny - přisedlé dubové lesy
91P0	Jedlový les svatého Kříže (*Abietetum polonicum*)
91Q0	Západokarpatské kalcikolní lesy *Pinus sylvestris*
91R0	Dinárské dolomitové borové lesy (*Genisto januensis-Pinetum*)
91S0	Západopontské bukové lesy
91T0	Středoevropské lišejníkové borové lesy
91U0	Sarmatský stepní borový les
91V0	Dácké bukové lesy (*Symphyto-Fagion*)

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
91W0	Moeské bukové lesy
91X0	Dobrudžské bukové lesy
91Y0	Dácké dubové a habrové lesy
91Z0	Moesian silver lipe woods
91AA	Východní bílé duby
91BA	Moeské jedlobukové lesy
91CA	Borové lesy Rhodopide a Balkan Range
Středomořské a makaronéské lesy	
9210	Apeninské bučiny s *Taxus* a *Ilex*
9220	Apeninské bučiny s *Abies alba* a bučiny s *Abies nebrodensis*
9230	Galicijsko-portugalské dubové lesy s *Quercus robur* a *Quercus pyrenaica*
9240	*Quercus faginea* a *Quercus canariensis* Pyrenejské lesy
9250	Lesy *Quercus trojana*
9260	*Castanea sativa* lesy
9270	Řecké bukové lesy s *Abies borisii-regis*
9280	Lesy *Quercus frainetto*
9290	Lesy *Cupressus* (*Acero-Cupression*)
9310	Egejské lesy *Quercus brachyphylla*
9320	Lesy *Olea* a *Ceratonia*
9330	Lesy *Quercus suber*

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
9340	Lesy *Quercus ilex* a *Quercus rotundifolia*
9350	Lesy *Quercus macrolepis*
9360	Makaronéské vavřínové lesy (*Laurus*, *Ocotea*)
9380	Lesy *Ilex aquifolium*
9390	Křoviny a nízká lesní vegetace s *Quercus alnifolia*
93A0	Lesy s *Quercus infectoria* (*Anagyro foetidae-Quercetum infectoriae*)
Horské jehličnaté lesy	
9410	Acidofilní *smrkové* lesy horského až alpínského stupně (*Vaccinio-Piceetea*)
9420	Alpské lesy *Larix decidua* a/nebo *Pinus cembra*
9430	Subalpínské a horské lesy *Pinus uncinata*
9510	Jihoapeninské lesy *Abies alba*
9520	Lesy *Abies pinsapo*
9530	(Sub)středomořské borové lesy s endemickými borovicemi černými
9540	Středomořské borové lesy s endemickými mezogskými borovicemi
9550	Kanárské endemické borové lesy
9560	Endemické lesy s *Juniperus* spp.
9570	*Tetraclinis articulata* lesy
9580	Středomořské dřeviny *Taxus baccata*
9590	Lesy *Cedrus brevifolia* (*Cedrosetum brevifoliae*)
95A0	Vysoké oro-středomořské borové lesy

5. SKUPINA 5: Stepní, vřesovištní a křovinná stanoviště

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Solné a sádrovcové stepi	
1430	Halo-nitrofilní křoviny (*Pegano-Salsoletea*)
1510	Středomořské solné stepi (*Limonietalia*)
1520	Iberská sádrovcová vegetace (*Gypsophiletalia*)
Vřesoviště a křoviny mírného pásma	
4050	Endemická makaronéská vřesoviště
4060	Alpská a boreální vřesoviště
4070	Keře s *Pinus mugo* a *Rhododendron hirsutum* (*Mugo-Rhododendretum hirsuti*)
4080	Subarktické křoviny *Salix* spp.
40A0	Subkontinentální peri-panonské křoviny
40B0	Rhodope *Potentilla fruticosa* houštiny
40C0	Ponto-sarmatické listnaté houštiny
Sklerofilní křoviny (matorral)	
5110	Stabilní xerotermofilní formace s *Buxus sempervirens* na skalních svazích (*Berberidion* p.p.)
5120	Horské formace *Cytisus purgans*
5140	Formace *Cistus palhinhae* na přímořských vlhkých vřesovištích
5210	Arborecentní matorální porosty s *Juniperus* spp.
5220	Arborescentní matorral se *Zyziphus*
5230	Arborescentní matorral s *Laurus nobilis*
5310	*Laurus nobilis* houštiny

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
5320	Nízké formace *pryšců* v blízkosti útesů
5330	Termo-středomořské a předpouštní křoviny
5410	Západostředomořský útesovec (*Astragalo-Plantaginetum subulatae*)
5420	*Sarcopoterium spinosum phryganas*
5430	Endemické frygany *svazu Euphorbio-Verbascion*

6. SKUPINA 6: Skalní a dunová stanoviště

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
Mořské útesy, pláže a ostrůvky	
1210	Roční vegetace snosových linií
1220	Trvalá vegetace kamenitých břehů
1230	Vegetační útesy atlantského a baltského pobřeží
1240	Vegetační útesy středomořského pobřeží s endemickými druhy rodu *Limonium* spp.
1250	Vegetační útesy s endemickou flórou makaronéského pobřeží
1610	Baltské eskerské ostrovy s písečnou, skalnatou a oblázkovou plážovou vegetací a sublitorální vegetací
1620	Boreální baltské ostrůvky a malé ostrovy
1640	Boreální baltské písečné pláže s trvalou vegetací
Pobřežní a vnitrozemské duny	
2110	Embryonální pohyblivé duny

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
2120	Pohyblivé duny podél pobřeží s *Ammophila arenaria* ("bílé duny")
2130	Pevné pobřežní duny s bylinnou vegetací ("šedé duny")
2140	Odvápněné pevné duny s *Empetrum nigrum*
2150	Atlantické odvápněné pevné duny (*Calluno-Ulicetea*)
2160	Duny s *Hippophaë rhamnoides*
2170	Duny se *Salix repens* ssp. *argentea* (*Salicion arenariae*)
2180	Zalesněné duny atlantické, kontinentální a boreální oblasti
2190	Vlhké dunové kalhoty
2210	*Crucianellion maritimae* pevné plážové duny
2220	Duny s *pryšcem (Euphorbia terracina)*
2230	*Malcolmietalia* dunové louky
2240	*Brachypodietalia* dunové trávníky s jednoletkami
2250	Pobřežní duny s *Juniperus* spp.
2260	*Cisto-Lavenduletalia* dunové sklerofilní křoviny
2270	Zalesněné duny s *Pinus pinea* a/nebo *Pinus pinaster*
2310	Suchá písečná vřesoviště s *Calluna* a *Genista*
2320	Suchá písečná vřesoviště s *Calluna* a *Empetrum nigrum*
2330	Vnitrozemské duny s otevřenými travnatými porosty *Corynephorus* a *Agrostis*
2340	Panonské vnitrozemské duny
91N0	Panonské vnitrozemské porosty písečných dun (*Junipero-Populetum albae*)
Skalní stanoviště	
8110	Křemité sutě horského až sněhového stupně (*Androsacetalia alpinae* a *Galeopsietalia ladani*)

Kód typu stanoviště podle v příloze I směrnice 92/43/EHS	Název typu stanoviště podle přílohy I směrnice 92/43/EHS
8120	Vápnité a vápnité slínovce horského až alpínského stupně (*Thlaspietea rotundifolii*)
8130	Západní Středomoří a teplomilné sutě
8140	Východostředomořské jeskyně
8150	Středoevropské vrchovištní silikátové slínovce
8160	Středoevropské vápnité sutě pahorkatinného a horského stupně
8210	Vápnité skalnaté svahy s chasmofytní vegetací
8220	Křemité skalnaté svahy s chasmofytní vegetací
8230	Křemencová skála s pionýrskou vegetací svazu *Sedo-Scleranthion* nebo svazu *Sedo albi-Veronicion dillenii*
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti
8320	Lávová pole a přírodní vykopávky
8340	Trvalé ledovce

PŘÍLOHA II

MOŘSKÉ EKOSYSTÉMY - TYPY PŘÍRODNÍCH STANOVIŠŤ A SKUPINY TYPŮ PŘÍRODNÍCH STANOVIŠŤ UVEDENÉ V ČL. 5 ODST. 1 A 2.

Níže uvedený seznam zahrnuje typy mořských stanovišť uvedené v čl. 5 odst. 1 a 2, jakož i sedm skupin těchto typů stanovišť, a to 1) porosty mořské trávy, 2) lesy makroskopických řas, 3) porosty měkkýšů,
4) maerlová ložiska, 5) ložiska hub, korálů a korálnatců, 6) průduchy a průsaky a 7) měkké sedimenty (ne hlouběji než 1 000 metrů). Uveden je rovněž vztah k typům přírodních stanovišť uvedeným v příloze I směrnice 92/43/EHS.

Použitá klasifikace typů mořských stanovišť, rozlišená podle mořských biogeografických oblastí, je provedena podle Evropského informačního systému o přírodě (EUNIS), revidovaného pro typologii mořských stanovišť v roce 2022 agenturou EEA. Informace o souvisejících stanovištích uvedených v příloze I směrnice 92/43/EHS vycházejí z křížového přehledu zveřejněného EEA v roce 2021[1] .

[1] Klasifikace mořských stanovišť EUNIS 2022. Evropská agentura pro životní

prostředí https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/eunis-habitat-classification-1.

1. Skupina 1: Porosty mořské trávy

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MA522	Porosty mořské trávy na atlantském litorálním písku	1140; 1160
MA623	Porosty mořské trávy na bahně atlantského pobřeží	1140; 1160
MB522	Porosty mořské trávy na atlantském infralitorálním písku	1110; 1150; 1160
Baltské moře		
MA332	Baltský hydrolitorální hrubý sediment charakterizovaný ponořenou vegetací	1130; 1160; 1610; 1620
MA432	Baltský hydrolitorální smíšený sediment charakterizovaný ponořenou vegetací	1130; 1140; 1160; 1610
MA532	Baltský hydrolitorální písek charakterizovaný ponořenými kořenovými rostlinami	1130; 1140; 1160; 1610
MA632	Baltské hydrolitorální bahno s převahou ponořených kořenových rostlin	1130; 1140; 1160; 1650
MB332	Infralitorální hrubý sediment Baltského moře charakterizovaný ponořenými kořenovými rostlinami	1110; 1160
MB432	Baltský infralitorální smíšený sediment charakterizovaný ponořenými kořenovými rostlinami	1110; 1160; 1650
MB532	Baltský infralitorální písek charakterizovaný ponořenými kořenovými rostlinami	1110; 1130; 1150; 1160
MB632	Baltský infralitorální bahnitý sediment charakterizovaný ponořenými kořenovými rostlinami	1130; 1150; 1160; 1650

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Černé moře		
MB546	Mořské trávy a oddenkaté řasové louky ve sladkovodních infralitorálních bahnitých píscích Černého moře	1110; 1130; 1160
MB547	Černomořské louky s mořskou trávou na mírně exponovaných horních infralitorálních čistých píscích	1110; 1160
MB548	Černomořské louky s mořskou trávou na spodních infralitorálních píscích	1110; 1160
Středozemní moře		
MB252	Biocenóza *Posidonia oceanica*	1120
MB2521	Ekomorfóza pruhovaných luk *Posidonia oceanica*	1120; 1130; 1160
MB2522	Ekomorfóza "bariérových" louček *Posidonia oceanica*	1120; 1130; 1160
MB2523	Fáze mrtvých "matů" *Posidonia oceanica* bez velkého množství epiflóry	1120; 1130; 1160
MB2524	Asociace s *Caulerpa prolifera* na porostech *Posidonia*	1120; 1130; 1160
MB5521	Asociace s *Cymodocea nodosa* na dobře tříděných jemných píscích	1110; 1130; 1160
MB5534	Asociace s *Cymodocea nodosa* na povrchových bahnitých píscích v chráněných vodách	1110; 1130; 1160
MB5535	Asociace s *Zostera noltei* na povrchových bahnitých píscích v chráněných vodách	1110; 1130; 1160
MB5541	Asociace s *Ruppia cirrhosa* a/nebo *Ruppia maritima* na písku	1110; 1130; 1160
MB5544	Asociace s *Zostera noltei* v euryhalinním a eurytermním prostředí na písku	1110; 1130; 1160
MB5545	Asociace s *Zostera marina* v euryhalinním a eurytermním prostředí	1110; 1130; 1160

2. Skupina 2: Makrořasové lesy

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MA123	Společenstva mořských řas na atlantské litorální skále s plnou salinitou	1160; 1170; 1130
MA125	Fukoidy na atlantských litorálních horninách s proměnlivou salinitou	1170; 1130
MB121	Společenstva chaluh a mořských řas na atlantských infralitorálních skalách	1170; 1160
MB123	Společenstva chaluh a mořských řas na sedimentem ovlivněných nebo narušených atlantských infralitorálních skalách	1170; 1160
MB124	Společenstva chaluh na atlantských infralitorálních skalách s proměnlivou salinitou	1170; 1130; 1160
MB321	Společenstva chaluh a mořských řas na hrubých sedimentech atlantského infralitorálu	1160
MB521	Společenstva chaluh a mořských řas na atlantském infralitorálním písku	1160
MB621	Vegetační společenstva na atlantském infralitorálním bahně	1160
Baltské moře		
MA131	Baltské hydrolitorální skály a balvany charakterizované trvalými řasami	1160; 1170; 1130; 1610; 1620
MB131	Vytrvalé řasy na baltských infralitorálních skalách a balvanech	1170; 1160
MB232	Baltské infralitorální dno charakterizované štěrkem z mušlí	1160; 1110
MB333	Infralitorální hrubý sediment Baltského moře charakterizovaný trvalými řasami	1110; 1160
MB433	Baltský infralitorální smíšený sediment charakterizovaný trvalými řasami	1110; 1130; 1160; 1170

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Černé moře		
MB144	Černé moře s převahou mytilidů, obnažená horní infralitorální skála s fukály	1170; 1160
MB149	Mytilidy ovládané Černé moře mírně exponované horní infralitorální skály s fukály	1170; 1160
MB14A	Fucales a další řasy na chráněné horní infralitorální skále v Černém moři, dobře osvětlené	1170; 1160
Středozemní moře		
MA1548	Asociace s *Fucus virsoides*	1160; 1170
MB1512	Asociace s *Cystoseira tamariscifolia* a *Saccorhiza polyschides*	1170; 1160
MB1513	Asociace s *Cystoseira amentacea (*var. *amentacea*, var. *stricta*, var. *spicata*)	1170; 1160
MB151F	Asociace s *Cystoseira brachycarpa*	1170; 1160
MB151G	Asociace s *Cystoseira crinita*	1170; 1160
MB151H	Asociace s *Cystoseira crinitophylla*	1170; 1160
MB151J	Asociace s *Cystoseira sauvageauana*	1170; 1160
MB151K	Asociace s *Cystoseira spinosa*	1170; 1160
MB151L	Asociace se *Sargassum vulgare*	1170; 1160
MB151M	Asociace s *Dictyopteris polypodioides*	1170; 1160
MB151W	Asociace s *Cystoseira compressa*	1170; 1160
MB1524	Asociace s *Cystoseira barbata*	1170; 1160
MC1511	Asociace s *Cystoseira zosteroides*	1170; 1160

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MC1512	Asociace s *Cystoseira usneoides*	1170; 1160
MC1513	Asociace s *Cystoseira dubia*	1170; 1160
MC1514	Asociace s *Cystoseira corniculata*	1170; 1160
MC1515	Asociace se *Sargassum* spp.	1170; 1160
MC1518	Asociace s *Laminaria ochroleuca*	1170; 1160
MC3517	Asociace s *Laminaria rodriguezii* na detritických vrstvách	1160

3. Skupina 3: Ložiska měkkýšů

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MA122	*Mytilus edulis* a/nebo společenstva mlžů na vlnám vystavených skalách atlantského pobřeží	1160; 1170
MA124	Společenstva mlžů a/nebo stonožek s mořskými řasami na atlantských litorálních skalách	1160; 1170
MA227	Útesy mlžů v atlantské litorální zóně	1170; 1140
MB222	Útesy mlžů v infralitorální zóně Atlantiku	1170; 1130; 1160
MC223	Útesy mlžů v atlantské cirkalitorální zóně	1170
Baltské moře		
MB231	Baltské infralitorální dno s převahou epibentosních mlžů	1170; 1160
MC231	Baltské cirkalitorální dno s převahou epibentosních mlžů	1170; 1160; 1110
MD231	Baltské pobřežní cirkalitorální biogenní dno charakterizované epibentosními mlži	1170

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MD232	Baltské pobřežní cirkalitorální štěrkové dno charakterizované mlži	1170
MD431	Baltské pobřežní cirkalitorální smíšené dno charakterizované makroskopickými epibentickými biotickými strukturami	
MD531	Baltský pobřežní cirkalitorální písek charakterizovaný makroskopickými epibentosními biotickými strukturami	
MD631	Baltské pobřežní cirkalitorální bahno charakterizované epibentosními mlži	
Černé moře		
MB141	Dolní infralitorální horniny Černého moře s převahou bezobratlých živočichů	1170
MB143	Černé moře s dominancí Mytilid, obnažená horní infralitorální skála s listnatými řasami (bez Fucales)	1170; 1160
MB148	Černé moře s dominancí Mytilid mírně exponovaná horní infralitorální skála s listnatými řasami (jinými než Fucales)	1170; 1160
MB242	Ložiska mlžů v infralitorální zóně Černého moře	1170; 1130; 1160
MB243	Útesy ústřic na spodní infralitorální skále Černého moře	1170
MB642	Infralitorální terigenní bahno Černého moře	1160
MC141	Cirkalitorální horniny Černého moře s převahou bezobratlých živočichů	1170
MC241	Ložiska mlžů na cirkalitorálních terigenních bahnech Černého moře	1170
MC645	Spodní cirkalitorální bahno Černého moře	
Středozemní moře		
MA1544	Fáze s *Mytilus galloprovincialis* ve vodách obohacených o organické látky	1160; 1170
MB1514	Fáze s *Mytilus galloprovincialis*	1170; 1160
	Středomořské infralitorální porosty ústřic	
	Středomořské cirkalitorální ústřicové porosty	

4. Skupina 4: Maerlová lůžka

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MB322	Maerlová ložiska na hrubých sedimentech atlantského infralitorálu	1110; 1160
MB421	Maerlová ložiska v atlantských infralitorálních smíšených sedimentech	1110; 1160
MB622	Maerlová ložiska na atlantských infralitorálních bahnitých sedimentech	1110; 1160
Středozemní moře		
MB3511	Asociace s rodolity v hrubých píscích a jemných štěrcích promíchaných vlnami.	1110; 1160
MB3521	Asociace s rodolity v hrubých píscích a jemných štěrcích pod vlivem dnových proudů	1110; 1160
MB3522	Asociace s maerlem (= Asociace s *Lithothamnion corallioides* a *Phymatolithon calcareum)* na středomořských hrubých píscích a štěrcích	1110; 1160
MC3521	Asociace s rodolitem na pobřežním detritickém dně	1110
MC3523	Asociace s maerlem (*Lithothamnion corallioides* a *Phymatholithon calcareum*) na pobřežních dendritických dnech	1110

5. Skupina 5: Houbová, korálová a korálovcová ložiska

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MC121	Faunistická společenstva trávníků na atlantských cirkalitorálních skalách	1170
MC124	Společenstva fauny na cirkalitorálních skalách s proměnlivou salinitou v Atlantiku	1170; 1130

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MC126	Společenstva atlantských cirkalitorálních jeskyní a převisů	8330; 1170
MC222	Studenovodní korálové útesy v cirkalitorální zóně Atlantiku	1170
MD121	Společenstva hub na pobřežních cirkalitorálních skalách Atlantiku	1170
MD221	Studenovodní korálové útesy v atlantské cirkalitorální zóně na moři	1170
ME122	Společenstva hub na horní části atlantských bathyálních hornin	1170
ME123	Smíšená studenovodní korálová společenstva na horních bathyálních skalách Atlantiku	1170
ME221	Atlantský horní bathyální studenovodní korálový útes	1170
ME322	Smíšené společenstvo studenovodních korálů na horním bathyálním hrubém sedimentu Atlantiku	
ME324	Agregace hub na hrubých sedimentech horní části atlantského batylu	
ME422	Agregace hub v horním bathyálním smíšeném sedimentu Atlantiku	
ME623	Shlukování hub na horním bahně Atlantiku	
ME624	Vzpřímené korálové pole na horním bahně atlantského bahna	
MF121	Smíšené studenovodní korálové společenstvo na spodní bathyální skále Atlantiku	1170
MF221	Atlantský dolní bathyální studenovodní korálový útes	1170
MF321	Smíšené společenstvo studenovodních korálů na hrubých sedimentech spodního bathyalu Atlantiku	
MF622	Agregace hub na spodním bahně Atlantiku	
MF623	Vzpřímené korálové pole na spodním atlantském bahně	

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Baltské moře		
MB138	Baltské infralitorální skály a balvany charakterizované epibentosními houbami	1170; 1160
MB43A	Baltský infralitorální smíšený sediment charakterizovaný epibentosními houbami (Porifera)	1160; 1170
MC133	Baltské cirkalitorální skály a balvany charakterizované epibentosními hlísticemi	1170; 1160
MC136	Baltské cirkalitorální skály a balvany charakterizované epibentosními houbami	1170; 1160
MC433	Baltský cirkalitorální smíšený sediment charakterizovaný epibentosními hlísticemi	1160; 1170
MC436	Baltský cirkalitorální smíšený sediment charakterizovaný epibentickými houbami	1160
Černé moře		
MD24	Biogenní biotopy v pobřežních vodách Černého moře	1170
ME14	Horní bathyální hornina Černého moře	1170
ME24	Horní bathyální biogenní stanoviště Černého moře	1170
MF14	Spodní bathyální hornina Černého moře	1170
Středozemní moře		
MB151E	Fáze s *Cladocora caespitosa*	1170; 1160
MB151Q	Facie s *Astroides calycularis*	1170; 1160
MB151α	Fáze a asociace korálových biocenóz (v enklávě)	1170; 1160
MC1519	Facies s *Eunicella cavolini*	1170; 1160

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MC151A	Tváře s *Eunicella singularis*	1170; 1160
MC151B	Facie s *Paramuricea clavata*	1170; 1160
MC151E	Facie s *Leptogorgia sarmentosa*	1170; 1160
MC151F	Facie s *Anthipatella subpinnata* a řídkými červenými řasami	1170; 1160
MC151G	Fáze s masivními houbami a řídkými červenými řasami	1170; 1160
MC1522	Tváře s *Corallium rubrum*	8330; 1170
MC1523	Facie s *Leptopsammia pruvoti*	8330; 1170
MC251	Korálové platformy	1170
MC6514	Fáze lepkavých bahen s *Alcyonium palmatum* a *Parastichopus regalis* na cirkalitorálním bahně	1160
MD151	Biocenóza středomořských šelfových hornin	1170
MD25	Středozemní pobřežní cirkalitorální biogenní stanoviště	1170
MD6512	Fáze lepkavých bahen s *Alcyonium palmatum* a *Parastichopus regalis* na spodním cirkalitorálním bahně	
ME1511	Středomořské horní bathyální útesy *Lophelia pertusa*	1170
ME1512	Středomořské horní bathyální útesy *Madrepora oculata*	1170
ME1513	Středozemní horní bathyal *Madrepora oculata* a Útesy *Lophelia pertusa*	1170
ME6514	Středozemní horní bathyální facie s *Pheronema carpenteri*	
MF1511	Středomořské útesy *Lophelia pertusa v* dolní části bathyalu	1170
MF1512	Středomořské útesy *Madrepora oculata z* dolní bathyální vrstvy	1170

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MF1513	Středomořský spodní bathyal *Madrepora oculata* a Útesy *Lophelia pertusa*	1170
MF6511	Středomořská spodní bathyální facie písčitých bahen s *Thenea muricata*	
MF6513	Středomořská spodní bathyální facie kompaktních bahen s *Isidella elongata*	

6. Skupina 6: Vývěry a průsaky

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MB128	Vývěry a průsaky v atlantských infralitorálních horninách	1170; 1160; 1180
MB627	Průduchy a průsaky v atlantském infralitorálním bahně	1130; 1160
MC127	Vývěry a průsaky v atlantských cirkalitorálních horninách	1170; 1180
MC622	Vývěry a průsaky v atlantském cirkalitorálním bahně	1160
MD122	Vývěry a průsaky na pobřežních cirkalitorálních horninách v Atlantiku	1170
MD622	Průduchy a průsaky v cirkalitorálním bahně na pobřeží Atlantiku	

7. Skupina 7: Měkké sedimenty (ne hlouběji než 1 000 metrů)

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
Atlantic		
MA32	Hrubý sediment atlantského litorálu	1130; 1160
MA42	Atlantský litorální smíšený sediment	1130; 1140; 1160
MA52	Atlantský litorální písek	1130; 1140; 1160
MA62	Atlantské pobřežní bahno	1130; 1140; 1160
MB32	Infralitorální hrubý sediment v Atlantiku	1110; 1130; 1160
MB42	Atlantský infralitorální smíšený sediment	1110; 1130; 1150; 1160
MB52	Atlantský infralitorální písek	1110; 1130; 1150; 1160
MB62	Atlantické infralitorální bahno	1110; 1130; 1160
MC32	Atlantský cirkalitorální hrubý sediment	1110; 1160
MC42	Atlantský cirkalitorální smíšený sediment	1110; 1160
MC52	Atlantský cirkalitorální písek	1110; 1160
MC62	Atlantické cirkalitorální bahno	1160
MD32	Atlantský pobřežní cirkalitorální hrubý sediment	
MD42	Atlantský pobřežní cirkalitorální smíšený sediment	
MD52	Atlantský pobřežní cirkalitorální písek	
MD62	Atlantské pobřežní cirkalitorální bahno	
ME32	Atlantský horní bathyální hrubý sediment	

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
ME42	Atlantský horní bathyální smíšený sediment	
ME52	Atlantský horní bathyální písek	
ME62	Atlantské horní bathyální bahno	
MF32	Atlantický spodní bathyální hrubý sediment	
MF42	Atlantský spodní bathyální smíšený sediment	
MF52	Spodní atlantský bathyální písek	
MF62	Spodní bathyální bahno Atlantiku	
Baltské moře		
MA33	Baltský hydrolitorální hrubý sediment	1130; 1160; 1610; 1620
MA43	Baltský hydrolitorální smíšený sediment	1130; 1140; 1160; 1610
MA53	Baltský hydrolitorální písek	1130; 1140; 1160; 1610
MA63	Baltské hydrolitorální bahno	1130; 1140; 1160; 1650
MB33	Infralitorální hrubý sediment Baltského moře	1110; 1150; 1160
MB43	Baltský infralitorální smíšený sediment	1110; 1130; 1150; 1160; 1170; 1650
MB53	Baltský infralitorální písek	1110; 1130; 1150; 1160
MB63	Baltské infralitorální bahno	1130; 1150; 1160; 1650

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MC33	Baltský cirkalitorální hrubý sediment	1110; 1160
MC43	Baltský cirkalitorální smíšený sediment	1160; 1170
MC53	Baltský cirkalitorální písek	1110; 1160
MC63	Baltské cirkalitorální bahno	1160; 1650
MD33	Baltský pobřežní cirkalitorální hrubý sediment	
MD43	Baltský pobřežní cirkalitorální smíšený sediment	
MD53	Baltský pobřežní cirkalitorální písek	
MD63	Baltské pobřežní cirkalitorální bahno	
Černé moře		
MA34	Hrubý sediment v litorálu Černého moře	1160
MA44	Litorální smíšený sediment Černého moře	1130; 1140; 1160
MA54	Písek u pobřeží Černého moře	1130; 1140; 1160
MA64	Přímořské bahno v Černém moři	1130; 1140; 1160
MB34	Infralitorální hrubý sediment Černého moře	1110; 1160
MB44	Infralitorální smíšený sediment Černého moře	1110; 1170
MB54	Infralitorální písek Černého moře	1110; 1130; 1160
MB64	Infralitorální bahno Černého moře	1130; 1160
MC34	Cirkalitorální hrubý sediment Černého moře	1160
MC44	Cirkalitorální smíšený sediment Černého moře	
MC54	Černé moře cirkalitorální písek	1160
MC64	Cirkalitorální bahno Černého moře	1130; 1160
MD34	Černé moře v pobřežních cirkalitorálních hrubých sedimentech	

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
MD44	Smíšený cirkalitorální sediment v pobřežních vodách Černého moře	
MD54	Černé moře - pobřežní cirkalitorální písek	
MD64	Cirkalitorální bahno v Černém moři	
Středozemní moře		
MA35	Středomořský litorální hrubý sediment	1160; 1130
MA45	Středomořský litorální smíšený sediment	1140; 1160
MA55	Středomořský litorální písek	1130; 1140; 1160
MA65	Středomořské litorální bahno	1130; 1140; 1150; 1160
MB35	Středomořský infralitorální hrubý sediment	1110; 1160
MB45	Středomořský infralitorální smíšený sediment	
MB55	Středomořský infralitorální písek	1110; 1130; 1150; 1160
MB65	Středomořské infralitorální bahno	1130; 1150
MC35	Středomořský cirkalitorální hrubý sediment	1110; 1160
MC45	Středomořský cirkalitorální smíšený sediment	
MC55	Středomořský cirkalitorální písek	1110; 1160
MC65	Středomořské cirkalitorální bahno	1130; 1160
MD35	Středomořský pobřežní cirkalitorální hrubý sediment	
MD45	Středomořský pobřežní cirkalitorální smíšený sediment	
MD55	Středomořský pobřežní cirkalitorální písek	
MD65	Středomořské pobřežní cirkalitorální bahno	
ME35	Středomořský svrchní bathyální hrubý sediment	

EUNIS kód	Název typu stanoviště EUNIS	Související kód typu stanoviště podle přílohy I podle směrnice 92/43/EHS
ME45	Středomořský horní bathyální smíšený sediment	
ME55	Středomořský horní bathyální písek	
ME65	Středomořské horní bathyální bahno	
MF35	Středomořský spodní bathyální hrubý sediment	
MF45	Středomořský spodní bathyální smíšený sediment	
MF55	Středomořský spodní bathyální písek	
MF65	Středomořské spodní bathyální bahno	

PŘÍLOHA III

MOŘSKÉ DRUHY UVEDENÉ V ČL. 5 ODST. 5

(1) pila trpasličí (*Pristis clavata*);

(2) pilatka malozubá (*Pristis pectinata)*;

(3) pilořitka malá (*Pristis pristis*);

(4) žralok obrovský (*Cetorhinus maximus*) a žralok bílý (*Carcharodon carcharias)*;

(5) žralok hladký (*Etmopterus pusillus*);

(6) manta útesová (*Mobula alfredi*);

(7) manta obrovská (*Mobula birostris)*;

(8) ďábelská ryba (*Mobula mobular)*;

(9) ďáblík menší guinejský (*Mobula rochebrunei)*;

(10) mobula spinetail (*Mobula japanica)*;

(11) mobula hladkoocasá (*Mobula thurstoni)*;

(12) mobula dlouhorohá (*Mobula eregoodootenkee)*;

(13) Ďábelský rejnok chilský (*Mobula tarapacana)*;

(14) ďábel krátkoploutvý (*Mobula kuhlii)*;

(15) ďáblík menší (*Mobula hypostoma*);

(16) Rejnok norský (*Dipturus nidarosiensis)*;

(17) rejnok bílý (*Rostroraja alba)*;

(18) kytovci (*Rhinobatidae)*;

(19) žralok andělský (*Squatina squatina*);

(20) losos obecný (*Salmo salar)*;

(21) pstruh obecný (*Salmo trutta)*;

(22) houting (*Coregonus oxyrhynchus)*.

PŘÍLOHA IV

SEZNAM UKAZATELŮ BIOLOGICKÉ ROZMANITOSTI PRO ZEMĚDĚLSKÉ EKOSYSTÉMY PODLE ČL. 11 ODST. 2

Indikátor	**Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele**
Index lučních motýlů	**Popis:** Tento indikátor se skládá z druhů, které jsou považovány za charakteristické pro evropské travnaté plochy a které se vyskytují ve velké části Evropy, na kterou se vztahuje většina systémů sledování motýlů. Je založen na geometrickém průměru vývoje druhů. **Jednotka:** Index. **Metodika:** jak ji vyvinula a používá organizace Butterfly Conservation Europe, Van Swaay, C.A.M, *Assessing Butterflies in Europe - Butterfly Indicators 1990-2018,* Technical report, Butterfly Conservation Europe, 2020.
Zásoba organického uhlíku v minerálních půdách orné půdy	**Popis:** Tento ukazatel popisuje zásobu organického uhlíku v minerálních půdách orné půdy v hloubce 0 až 30 cm. **Jednotka:** Tuny organického uhlíku/ha. **Metodika:** podle přílohy V nařízení (EU) 2018/1999 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a s podporou rámcového průzkumu využití půdy a pokrytí území (LUCAS) Soil, Jones A. et al., *LUCAS Soil 2022,* technická zpráva JRC, Úřad pro publikace Evropské unie, 2021.

Indikátor	Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele
Podíl zemědělské půdy s vysokou krajinnou rozmanitostí	**Popis:** Vysoce rozmanité krajinné prvky, jako jsou nárazníkové pásy, živé ploty, jednotlivé stromy nebo skupiny stromů, stromořadí, okraje polí, políčka, příkopy, potoky, malé mokřady, terasy, hráze, kamenné zídky, malé rybníky a kulturní prvky, jsou prvky trvalé přirozené nebo polopřirozené vegetace přítomné v zemědělském prostředí, které poskytují ekosystémové služby a podporují biologickou rozmanitost. K tomu je třeba, aby krajinné prvky byly vystaveny co nejmenšímu množství negativních vnějších rušivých vlivů a poskytovaly tak bezpečná stanoviště pro různé taxony, a proto musí splňovat následující podmínky: (a) nemohou být produkčně využívány zemědělsky (včetně pastvy nebo produkce krmiv), pokud takové využití není nezbytné pro zachování biologické rozmanitosti; a (b) neměly by být hnojeny ani ošetřovány pesticidy, s výjimkou ošetření tuhým hnojem s malým vstupem. Pozemky ležící ladem, včetně dočasně ležících, lze považovat za krajinné prvky s vysokou rozmanitostí, pokud splňují kritéria stanovená v písmenech a) a b) druhého odstavce. Produkční stromy, které jsou součástí udržitelných agrolesnických systémů, nebo stromy v extenzivních starých sadech na trvalých travních porostech a produkční prvky v živých plotech lze rovněž považovat za krajinné prvky s vysokou rozmanitostí, pokud splňují kritérium stanovené v písmenu b) druhého odstavce a pokud se sklizeň provádí pouze v okamžicích, kdy neohrozí vysokou úroveň biologické rozmanitosti.

Indikátor	Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele
	Jednotka: Procento (podíl na využívané zemědělské ploše). **Metodika:** vypracovaná podle ukazatele I.21 přílohy I nařízení (EU) 2021/2115, založená na poslední aktualizované verzi LUCAS pro krajinné prvky, Ballin M. et al., *Redesign sample for Land Use/Cover Area frame Survey (LUCAS)*, Eurostat 2018, a pro půdu ležící ladem, *Farm Structure, Reference Metadata in Single Integrated Metadata Structure*, online publikace, Eurostat, a případně pro vysoce rozmanité krajinné prvky, na které se nevztahuje výše uvedená metodika, metodika vypracovaná členskými státy v souladu s čl. 11 odst. 7 tohoto nařízení. Metodika LUCAS je pravidelně aktualizována, aby se zvýšila spolehlivost údajů používaných v Unii a na vnitrostátní úrovni členskými státy při provádění jejich národních plánů obnovy.

PŘÍLOHA V

BĚŽNÝ INDEX PTÁKŮ ZEMĚDĚLSKÉ KRAJINY NA NÁRODNÍ ÚROVNI

Popis

Index ptáků zemědělské krajiny shrnuje populační trendy běžných a široce rozšířených ptáků zemědělské krajiny a je určen jako ukazatel pro hodnocení stavu biologické rozmanitosti zemědělských ekosystémů v Evropě. Národní index ptáků zemědělské krajiny je složený vícedruhový index, který měří míru změny relativní početnosti druhů ptáků zemědělské krajiny ve vybraných lokalitách průzkumu na národní úrovni. Tento index je založen na speciálně vybraných druzích, které jsou závislé na stanovištích zemědělské půdy z hlediska potravy nebo hnízdění, případně obojího. Společné národní indexy ptáků zemědělské krajiny jsou založeny na souborech druhů, které jsou relevantní pro každý členský stát. Národní index ptáků zemědělské krajiny se vypočítává s ohledem na základní rok, kdy je hodnota indexu obvykle stanovena na 100. Hodnoty trendu vyjadřují celkovou změnu velikosti populací jednotlivých složek ptáků zemědělské krajiny v průběhu několika let.

Metodika: Brlík et al. (2021): Dlouhodobý a rozsáhlý vícedruhový soubor dat sledující populační změny běžných evropských hnízdících ptáků. Sci Data 8, 21. https://doi.org/10.1038/s41597-021-00804-2

"Členské státy s historicky početnějšími populacemi ptáků zemědělské krajiny" znamená Členské státy, v nichž polovina nebo více druhů přispívajících k národnímu indexu ptáků zemědělské krajiny vykazuje dlouhodobě negativní populační trend. V členských státech, kde informace o dlouhodobých populačních trendech nejsou pro některé druhy k dispozici, se používají informace o evropském stavu druhů.

Těmito členskými státy jsou:

Česko

Dánsko

Německo

Estonsko

Španělsko

Francie

Itálie

Lucembursko

Maďarsko

Nizozemsko

Finsko

"Členské státy s historicky méně vyčerpanými populacemi ptáků zemědělské krajiny" jsou členské státy, v nichž méně než polovina druhů, které přispívají k národnímu indexu ptáků zemědělské krajiny, vykazuje dlouhodobě negativní populační trend. V členských státech, kde informace o dlouhodobých populačních trendech nejsou pro některé druhy k dispozici, se používají informace o evropském stavu druhů.

Těmito členskými státy

jsou: Belgie

Bulharsko

Irsko

Řecko

Chorvatsk

o Kypr

Lotyšsko

Litva

Malta

Rakousko

Polsko

Portugalsk

o

Rumunsko

Slovinsko

Slovensko

Švédsko

Seznam druhů používaných pro index ptáků zemědělské krajiny v členských státech

Belgie - Flandry	**Belgie - Valonsko**
Alauda arvensis	*Alauda arvensis*
Anthus pratensis	*Anthus pratensis*
Emberiza citrinella	*Corvus frugilegus*
Falco tinnunculus	*Emberiza citrinella*
Haematopus ostralegus	*Falco tinnunculus*
Hirundo rustica	*Hirundo rustica*
Limosa limosa	*Lanius collurio*
Linaria cannabin	*Linaria cannabina*
Motacilla flava	*Miliaria calandra*
Numenius arquata	*Motacilla flava*
Passer montanus	*Passer montanus*
Perdix perdi	*Perdix perdix*
Saxicola torquatus	*Saxicola torquatus*
Sylvia communis	*Streptopelia turtur*
Vanellus vanellus	*Sturnus vulgaris*
	Sylvia communis
	Vanellus vanellus

Bulharsko

Alauda arvensis

Carduelis carduelis

Coturnix coturnix

Corvus frugilegus

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Perdix perdix

Passer montanus

Sylvia communis

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Upupa epops

Česko

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Ciconia ciconia

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Dánsko *Alauda*

arvensis Anthus

pratensis

Carduelis carduelis

Corvus corone

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Gallinago gallinago

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla alba

Motacilla flava

Oenanthe oenanthe

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Sylvia communis

Sylvia curruca

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Německo

Alauda arvensis

Athene noctua

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Limosa limosa

Lullula arborea

Miliaria calandra

Milvus milvus

Saxicola rubetra

Vanellus vanellus

Estonsko

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Irsko

Carduelis carduelis

Columba oenas

Columba palumbus

Corvus cornix

Corvus frugilegus

Corvus monedula

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Fringilla coelebs

Hirundo rustica

Chloris chloris

Linaria cannabina

Motacilla alba

Passer domesticus

Phasianus colchicus

Pica pica

Saxicola torquatus

Sturnus vulgaris

Řecko

Alauda arvensis

Apus apus

Athene noctua

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Carduelis chloris

Ciconia ciconia

Corvus corone

Corvus monedula

Delichon urbicum

Emberiza cirlus

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco naumanni

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo daurica

Hirundo rustica

Lanius collurio

Lanius minor

Lanius senator

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Melanocorypha calandra

Miliaria calandra

Motacilla flava

Oenanthe hispanica

Oenanthe oenanthe

Passer domesticus

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Pica pica

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia decaocto

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia melanocephala

Upupa epops

Španělsko

Alauda arvensis

Alectoris rufa

Athene noctua

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Cisticola juncidis

Corvus monedula

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Linaria cannabina

Melanocorypha calandra

Merops apiaster

Oenanthe hispanica

Passer domesticus

Passer montanus

Pica pica

Pterocles orientalis

Streptopelia turtur

Sturnus unicolor

Tetrax tetrax

Upupa epops

Francie

Alauda arvensis

Alectoris rufa

Anthus campestris

Anthus pratensis

Buteo buteo

Corvus frugilegus

Coturnix coturnix

Emberiza cirlus

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Melanocorypha calandra

Motacilla flava

Oenanthe oenanthe

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Saxicola rubetra

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Chorvatsko

Alauda arvensis

Anthus campestris

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Coturnix coturnix

Emberiza cirlus

Emberiza citrinella

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Jynx torquilla

Lanius collurio

Lanius senator

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Miliaria calandra

Motacilla flava

Oenanthe hispanica

Oriolus oriolus

Passer montanus

Pica pica

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia turtur

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Itálie

Alauda arvensis

Anthus campestris

Calandrella brachydactyla

Carduelis carduelis

Carduelis chloris

Corvus cornix

Emberiza calandra

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Jynx torquilla

Lanius collurio

Luscinia megarhynchos

Melanocorypha calandra

Motacilla alba

Motacilla flava

Oriolus oriolus

Passer domesticus italiae

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Pica pica

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus unicolor

Sturnus vulgaris

Upupa epops

Kypr *Alectoris*

chukar Athene

noctua

Carduelis carduelis

Cisticola juncidis

Clamator glandarius

Columba palumbus

Coracias garrulus

Corvus corone cornix

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Francolinus francolinus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Chloris chloris

Iduna pallida

Linaria cannabina

Oenanthe cypriaca

Parus major

Passer hispaniolensis

Pica pica

Streptopelia turtur

Sylvia conspicillata

Sylvia melanocephala

Lotyšsko

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Carduelis carduelis

Carpodacus erythrinus

Ciconia ciconia

Crex crex

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Locustella naevia

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Litva *Alauda*

arvensis Anthus

pratensis

Carduelis carduelis

Ciconia ciconia

Crex crex

Emberiza citrinella

Hirundo rustica

Lanius collurio

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

Lucembursko

Alauda arvensis

Emberiza citrinella

Lanius collurio

Linaria cannabina

Passer montanus

Saxicola torquatus

Sylvia communis

Mad'arsko

Alauda arvensis

Anthus campestris

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Lanius collurio

Lanius minor

Locustella naevia

Merops apiaster

Motacilla flava

Perdix perdix

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Sylvia nisoria

Vanellus vanellus

Malta

Calandrella brachydactyla

Linaria cannabina

Cettia cetti

Cisticola juncidis

Coturnix coturnix

Emberiza calandra

Lanius senator

Monticola solitarius

Passer hispaniolensis

Passer montanus

Serinus serinus

Streptopelia decaocto

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia conspicillata

Sylvia melanocephala

Nizozemsko *Alauda*

arvensis Anthus

pratensis Athene

noctua Calidris

pugnax Carduelis

carduelis Corvus

frugilegus Coturnix

coturnix Emberiza

citrinella Falco

tinnunculus

Gallinago gallinago

Haematopus ostralegus

Hippolais icterina

Hirundo rustica

Limosa limosa

Miliaria calandra

Motacilla fl ava

Numenius arquata

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola torquatus

Spatula clypeata

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Tringa totanus

Turdus viscivorus

Vanellus vanellus

Rakousko

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus spinoletta

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Jynx torquilla

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Miliaria calandra

Oenanthe oenanthe

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus citrinella

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Polsko

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Ciconia ciconia

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Limosa limosa

Linaria cannabina

Miliaria calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola torquatus

Saxicola rubetra

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Portugalsko

Athene noctua

Bubulcus ibis

Carduelis carduelis

Chloris chloris

Ciconia ciconia

Cisticola juncidis

Coturnix coturnix

Delichon urbicum

Emberiza cirlus

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius meridionalis

Linaria cannabina

Merops apiaster

Miliaria calandra

Milvus migrans

Passer domesticus

Pica pica

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Sturnus unicolor

Upupa epops

Rumunsko

Alauda arvensis

Anthus campestris

Calandrella brachydactyla

Ciconia ciconia

Corvus frugilegus

Emberiza calandra

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Emberiza melanocephala

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Lanius collurio

Lanius minor

Linaria cannabina

Melanocorypha calandra

Motacilla flava

Passer montanus

Perdix perdix

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Slovinsko

Acrocephalus palustris

Alauda arvensis

Anthus trivialis

Carduelis carduelis

Columba oenas

Columba palumbus

Emberiza calandra

Emberiza cirlus

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Galerida cristata

Hirundo rustica

Jynx torquilla

Lanius collurio

Linaria cannabina

Lullula arborea

Luscinia megarhynchos

Motacilla flava

Passer montanus

Phoenicurus phoenicurus

Picus viridis

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Upupa epops

Vanellus vanellus

Slovensko

Alauda arvensis

Carduelis carduelis

Emberiza calandra

Emberiza citrinella

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Chloris chloris

Lanius collurio

Linaria cannabina

Locustella naevia

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Saxicola torquatus

Serinus serinus

Streptopelia turtur

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Sylvia nisoria

Vanellus vanellus

Finsko

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus monedula

Crex crex

Delichon urbica

Emberiza hortulana

Hirundo rustica

Numenius arquata

Passer montanus

Saxicola rubertra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Turdus pilaris

Vanellus vanellus

Švédsko

Alauda arvensis

Anthus pratensis

Corvus frugilegus

Emberiza citrinella

Emberiza hortulana

Falco tinnunculus

Hirundo rustica

Lanius collurio

Linaria cannabina

Motacilla flava

Passer montanus

Saxicola rubetra

Sturnus vulgaris

Sylvia communis

Vanellus vanellus

PŘÍLOHA VI

SEZNAM UKAZATELŮ BIOLOGICKÉ ROZMANITOSTI PRO LESNÍ EKOSYSTÉMY PODLE ČL. 12 ODST. 2 A 3.

Indikátor	**Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele**
Stojící mrtvé dřevo	**Popis:** Tento ukazatel udává množství neživé stojící dřevní biomasy v lese a na ostatních zalesněných pozemcích. **Jednotka:** m /ha.[3] **Metodika:** vypracovaná a používaná v publikaci FOREST EUROPE, *State of Europe's Forests 2020,* FOREST EUROPE 2020*,* a v popisu národních inventarizací lesů v publikaci *Tomppo E. et al.,* National Forest Inventories, *Pathways for Common Reporting,* Springer, 2010, a s přihlédnutím k metodice uvedené v příloze V nařízení. (EU) 2018/1999 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.
Ležící mrtvé dřevo	**Popis:** Tento ukazatel udává množství neživé dřevní biomasy ležící na zemi v lese a na jiných zalesněných pozemcích. **Jednotka:** m /ha.[3] **Metodika:** vypracovaná a používaná v publikaci FOREST EUROPE, *State of Europe's Forests 2020,* FOREST EUROPE 2020*,* a v popisu národních inventarizací lesů v publikaci *Tomppo E. et al.,* National Forest Inventories, *Pathways for Common Reporting,* Springer, 2010, a s přihlédnutím k metodice uvedené v příloze V nařízení. (EU) 2018/1999 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.

Indikátor	Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele
Podíl lesů s nerovnoměrnou věkovou strukturou	**Popis:** Tento ukazatel se týká podílu lesů dostupných pro zásobování dřevem (FAWS) s nerovnoměrnou věkovou strukturou v lesích ve srovnání s rovnoměrnou věkovou strukturou v lesích. **Jednotka:** Procento FAWS s nerovnoměrnou věkovou strukturou. **Metodika:** vypracovaná a použitá v publikaci FOREST EUROPE, *State of Europe's Forests 2020,* FOREST EUROPE 2020*,* a v popisu národních inventarizací lesů v publikaci *Tomppo E. et al.,* National Forest Inventories, *Pathways for Common Reporting,* Springer, 2010.
Propojení lesů	**Popis:** Propojenost lesů je stupeň kompaktnosti lesních ploch. Je definována v rozmezí 0 až 100. **Jednotka:** Index. **Metodika:** podle FAO, Vogt P., et al., *FAO - State of the World's Forests:* JRC Technical Report, Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk, 2019.
Index běžných lesních ptáků	**Popis:** Indikátor lesních ptáků popisuje trendy početnosti běžných lesních ptáků v jejich evropském areálu v průběhu času. Jedná se o složený index vytvořený na základě údajů z pozorování ptačích druhů charakteristických pro lesní stanoviště v Evropě. Index je založen na konkrétním seznamu druhů v každém členském státě. **Jednotka:** Index. **Metodika:** Brlík a kol. *Dlouhodobý a rozsáhlý vícedruhový soubor dat sledující populační změny běžných evropských hnízdících ptáků,* Sci Data 8, 21. 2021.

Indikátor	Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele
Zásoba organického uhlíku	**Popis:** Tento ukazatel popisuje zásobu organického uhlíku v podrostu a v minerální půdě v hloubce 0 až 30 cm v lesních ekosystémech. **Jednotka:** Tuny organického uhlíku/ha. **Metodika:** podle přílohy V nařízení (EU) 2018/1999 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a s podporou rámcového průzkumu využití půdy a pokrytí území (LUCAS) Soil, Jones A. et al., *LUCAS Soil 2022,* technická zpráva JRC, Úřad pro publikace Evropské unie, 2021.
Podíl lesa s převahou původních druhů dřevin	**Popis:** Podíl lesů a ostatních zalesněných ploch s převahou (>50 %) původních druhů dřevin. **Jednotka:** Procenta. **Metodika:** vypracovaná a použitá v publikaci FOREST EUROPE, *State of Europe's Forests 2020,* FOREST EUROPE 2020, a v popisu národních inventarizací lesů v publikaci *Tomppo E. et al.,* National Forest Inventories, *Pathways for Common Reporting,* Springer, 2010.

Indikátor	**Popis, jednotky a metodika stanovení a sledování ukazatele**
Druhová rozmanitost stromů	**Popis:** Tento ukazatel popisuje průměrný počet druhů stromů vyskytujících se v lesních oblastech. **Jednotka:** Index. **Metodika:** Vychází z FOREST EUROPE, *State of Europe's Forests 2020,* FOREST EUROPE 2020 a z popisu národních inventarizací lesů v *Tomppo E. et al.,* National Forest Inventories, *Pathways for Common Reporting,* Springer, 2010.

PŘÍLOHA VII

SEZNAM PŘÍKLADŮ OBNOVOVACÍCH OPATŘENÍ PODLE ČL. 14 ODST. 16

(1) Obnovit mokřady opětovným zavodněním odvodněných rašelinišť, odstraněním odvodňovacích staveb na rašeliništích nebo odbahněním a ukončením těžby rašeliny.

(2) Zlepšení hydrologických podmínek zvýšením množství, kvality a dynamiky povrchových a podzemních vod pro přírodní a polopřírodní ekosystémy.

(3) Odstraňte nežádoucí zásahy křovin nebo nepůvodních výsadeb na travnatých plochách, mokřadech, v lesích a na půdách s řídkou vegetací.

(4) Použijte paludikulturu.

(5) Obnovit meandrování řek a znovu propojit uměle přerušené meandry nebo duhová jezera.

(6) Odstranit podélné a příčné bariéry, jako jsou hráze a přehrady; dát více prostoru dynamice řeky a obnovit volně tekoucí úseky řeky.

(7) Znovu zpřírodnit koryta řek, jezer a nížinných vodních toků, například odstraněním umělého upevnění dna, optimalizací složení substrátu, zlepšením nebo vytvořením stanovištního krytu.

(8) Obnovení přirozených sedimentačních procesů.

(9) Založení břehových porostů, jako jsou břehové lesy, ochranné pásy, louky nebo pastviny.

(10) Zvýšit ekologické vlastnosti lesů, jako jsou velké, staré a odumírající stromy (stanovištní stromy) a množství ležícího a stojícího mrtvého dřeva.

(11) Usilovat o diverzifikovanou strukturu lesa, například z hlediska druhové skladby a věku, umožnit přirozenou obnovu a sukcesi dřevin.

(12) Napomáhat migraci proveniencí a druhů tam, kde to může být nutné v důsledku změny klimatu.

(13) Zvyšte rozmanitost lesů obnovou mozaiky nelesních stanovišť, jako jsou otevřené plochy travnatých ploch nebo vřesovišť, rybníků nebo skalnatých oblastí.

(14) Využívat přírodě blízké nebo souvislé lesní hospodaření; zavádět původní druhy lesů. druhy stromů.

(15) Posílit vývoj starých původních lesů a dospělých porostů, například upuštěním od těžby nebo aktivním hospodařením, které podporuje rozvoj autoregulačních funkcí a odpovídající odolnosti.

(16) Zavádění krajinných prvků s vysokou diverzitou na orné půdě a intenzivně využívaných travních porostech, jako jsou nárazníkové pásy, okraje polí s původními květinami, živé ploty, stromy, malé lesy, terasové zídky, rybníky, biotopové koridory a nášlapné kameny atd.

(17) Zvětšit zemědělskou plochu, na které se uplatňují agroekologické přístupy hospodaření, jako je ekologické zemědělství nebo agrolesnictví, pěstování více plodin a střídání plodin, integrovaná ochrana proti škůdcům a živinám.

(18) Snížit intenzitu pastvy nebo režim kosení na pastvinách, kde je to vhodné, a obnovit extenzivní pastvu domácích zvířat a extenzivní režim kosení tam, kde byl zrušen.

(19) Zastavit nebo omezit používání chemických pesticidů a chemických hnojiv a hnojiv ze zvířecího hnoje.

(20) Přestat rozorávat travní porosty a zavádět semena produktivních trav.

(21) Odstranit výsadby na bývalých dynamických vnitrozemských dunových systémech, aby se obnovila přirozená dynamika větru ve prospěch otevřených stanovišť.

(22) Zlepšit propojení mezi stanovišti, aby se umožnil rozvoj populací druhů a dostatečná individuální nebo genetická výměna, jakož i migrace druhů a jejich přizpůsobení se změně klimatu.

(23) Umožnit ekosystémům rozvíjet jejich vlastní přirozenou dynamiku, například upuštěním od těžby dřeva a podporou přirozenosti a divočiny.

(24) Odstraňování a kontrola invazních cizích druhů a prevence nebo minimalizace nových introdukcí.

(25) Minimalizovat negativní dopady rybolovných činností na mořský ekosystém, například používáním zařízení s menším dopadem na mořské dno.

(26) Obnovení důležitých oblastí pro tření a rozmnožování ryb.

(27) Poskytnutí struktur nebo substrátů na podporu návratu mořských živočichů při obnově korálových, ústřicových nebo balvanitých útesů.

(28) Obnovit louky mořské trávy a chaluhové lesy aktivní stabilizací mořského dna, snížením a pokud možno odstraněním tlaků nebo aktivním rozmnožováním a výsadbou.

(29) Obnovit nebo zlepšit stav charakteristické populace původních druhů, které jsou životně důležité pro ekologii mořských stanovišť, provedením pasivních nebo aktivních obnovovacích opatření, například vysazením mladých jedinců.

(30) Snížit různé formy znečištění moří, jako je zatížení živinami, hluk a plastový odpad.

(31) Zvětšovat plochy městské zeleně s ekologickými prvky, jako jsou parky, stromy a lesní plochy, zelené střechy, volně rostoucí louky, zahrady, městské zahradnictví, ulice lemované stromy, městské louky a živé ploty, rybníky a vodní toky, mimo jiné s ohledem na druhovou rozmanitost, původní druhy, místní podmínky a odolnost vůči změně klimatu.

(32) Zastavit, snížit nebo napravit znečištění léčivy, nebezpečnými chemikáliemi, městskými a průmyslovými odpadními vodami a dalšími odpady včetně odpadků a plastů, jakož i světlem ve všech ekosystémech.

(33) Přeměna brownfieldů, bývalých průmyslových areálů a lomů na přírodní lokality.